

"VALEA ANTARI"

Roman

Gh. Gane

Pag. 1-305

vom: _____
vorherige Akte von: _____
im Archiv unter Nr.: _____

14

305 pp

PARTEA I-a

Pămîntul se zguduie cu putere, pietre imense se prăvălesc de pe povîrnișurile dealurilor, cu un zgomot asurzitor, care împreună cu uruitul cutremurului face ca întreg ansamblul să se mene cu o scenă ~~FANTASTICĂ~~ a iadului. Mai mulți vulcani au început erupă din mai multe părți cu o putere imensă; lava topită din strîfunduri se căznește să spargă crusta subțire pentru a eși la suprafață, impinsă de forțe ~~URIASE~~ din centrul pămîntului. Limbile de fum se ridică deasupra craterelor pînă la înălțimi amețitoare, colorînd întreaga regiune în roșu, cu toate că soarele apune de după deal luminînd încă destul de puternic. Nori grei de sulf se ~~aruncă~~ ca niște roți imense, înpinse în sus de forța eruptiilor, apoi ieșind din regiunile aflate în catastrofă se împrăștie, căzînd pe cîmpii din jur, dînd peisajului un aspect jalnic. Lava curge ca un rîu de foc la vale, prăvălind stîncile și arborii în drumul ei, trecînd peste vegetația luxuriantă a epocii neolitice, transformînd-o în cenușă și lăsînd în urma ei cea mai dezolantă atmosferă.

Cu mult timp în urmă s-au așezat pe aceste meleaguri, printre altele și cîteva zeci de oameni atrași de bogăția și traiul ușor al locurilor. Zvîrcolirile infernale ale pămîntului nu par să se opreasca, din contra. ~~Animale~~ uriase fug în turme imense ridicînd nori de praf, ceeace adăugat la cel vulcanic face ca întreaga atmosferă să aibă un aspect murdar, greu de respirat. Micul grup de oameni, vreo treizeci la număr, păgesc prudenti prin acest infern către o țintă nedefinită ferindu-se atât de natura dezlănțuită cît și de fiarele care mătură tot în calea lor și care fug de cele mai multe ori chiar în focul cel mai aprig, pierind repede. Oamenii sunt îngrozîți, pe figura lor dură se citește îngrijorarea femeile și copii în brațe, apărîndu-i din cînd în cînd de pietrele mici care cad necontenit de sus. Au fost așezate în interiorul cerului format de bărbăți, care fiecare cîte o bîcă imensă în mîinile lor vinjoase. De azi dimineață merg neîncetat, îndreptîndu-se spre un loc unde se vede în depărtare o pată de cer liberă de limbi de foc, nu au mîncat nimică de peste douăzeci și patru ore. Bărbății sunt foarte finali, complet goi, cu picioarele puțin îndoite de la genu. Ceeace face ca să umble aplecați, dînd impresia că se prăvălesc.

Au labele picioarelor mari, șoldurile mici, talia subțire și piept imens, care formează un triunghi cu baza între umeri și vîrful la talie. Brațele lungi sunt vinjoase, cu mușchi puternici care joacă sub piele, terminate cu palme mari. Pielea este de culoare măslinie închisă, acoperită cu mult păr, repartizat înegal pe suprafața corpului și nu la toți indivizii în egală măsură.

~~ESTE ASELAT DE LUM~~

~~lum~~ Capul, ~~gât~~ gros și puternic, fără intrătura de la ceafă, bărbia ieșită în afară, gura mare înconjurată de buze subțiri care din cind în cind se țuguiesc după sarea sufletească a respectivului, arătând o dentură sănătoasă, cu dinii mai lungi și mai puternici decât restul dinților. Nasul ~~destul de gros~~, ochii înpingi în orbite, cu sprâncene stufoase care și ele se mișcă în raport cu gradul de atenție a individului, iar pe cap au un păr negru și aspru, nu prea lung, care pornește aproape imediat de la sprâncene. Femeile au aceeași înfățișare numai că sunt mai firave, mai scunde și cu părul foarte lung și mătăsos. Graiul lor este ~~lum~~ sărac, format din cuvinte monosilabice, sacada și de cele mai multe ori cu înțelesuri multiple. Cind vorbesc fac gesturi largi care completează noțiunile. Fiecare poartă un nume singurul semn distinctiv din cadrul unității colective din care face parte.

Toți umblă în semifintunecul care s-a lăsat odată venirea serii, în grup compact, aplecați înainte și ajutându-se cu mîinile la urcuș. Niciunul nu scoate nici un sunet; merg tăcuți împas cadențat și rar, cu o voință puternică de a se salva. Au venit aici acum câțiva timp pe cind tinerii, U băiatul! La fata, erau închipuiri mici, purtați fiecare în brațele mamei sale și s-au așezat în acel meleaguri care li s-au părut mai sigure decât cele de pe care au plecat. O erupție vulcanică extrem de puternică i-a gonit și de acolo, decimînd mai mult de trei sferturi din ei. Aici au găsit cîmpii întinse, o climă caldă, plantații luxuriante care le-au dat toate cele necesare unui trai linistit. Rîurile aveau o apă cristalină, dar oarecum mai caldă decât în alte părți, ceeaace făcea ca să fie mai puțin plăcută la băut. Regiunea era plină de arbori mari cu frunze immense unde se puteau adăposti de razele puternice ale soarelui de prinz. ~~lum~~ Este un fel de căldare înconjurată de munți destul de finali și care aparent păreau liniștiți. Animale mari migunau peste tot, atrase și ele de locurile bogate, unele împăvărite, pașnice și altele fioroase, carnivore, gata oricind să se hrănească cu colții lor celealte ființe care le ieșeau în cale; nu războiu cîte un om le cădea pradă, dar numai cind îl găsea singur și

fără apărare, căci noua specie care umblă numai în două picioare, slabă fizic este față de animale, s-a făcut temută de toate soiurile de viețuitoare prin șiretenia și metodele pe care le întrebuintă ca să le vîneze, ceea ce nu are loc decât în grup, colectiv. Impărțirea prăzii se face ^{în mod} egal întregii comunități, iar consumarea hranei se face în cerc, în prezența celui mai puternic care este recunoscut tacit ca șef și care are datoria de a o împărți. Femeile aparțin tuturor, după cum bărbatii aparțin în egală măsură femeilor. În cadrul grupului bărbătii nu au alte drepturi decât să consume hrana pe care au procurat-o, să se odihnească și să se simtă bine pe lîngă ceilalți; șeful grupului virtual nu există, ordinea fiind asigurată de toate femeile laolaltă, mai mult instinctiv decât gîndit, un atribut al asigurării perpetuării speciei, pentru a nu da naștere la perturbații care ar putea distruge mica comunitate. Echilibrul biologic în cadrul cercului restrîns îl constituie în primul rînd legea selectiei naturale, neputind rezista decât cel care este apt să ducă viață dură și plină de pericole a mediului înconjurător.

Raporturile dintre grupele diferite erau destul de rare fiind că acești oameni trăiau pe o mare întindere fiind destul de rari; cînd se întîlneau se evitau pentru a nu da naștere la conflicte, dar cînd se întîmpla ca să întîlnescă în calea lor o femeie care să depășească de grupul ei o răpescă și o doptă, fără ca grupul din care face parte să se sezizeze de aceasta. Concepția de stăpînire a femeii de către un singur bărbat ~~ESTE SLAB COMUNITATĂ~~ în mintea lor. Astfel spiritul de colectivitate, tendința de a se uni în fața pericolului mențin indivizii evoluati ca specie, căci altfel s-ar fi distrus cînd, datorită în primul rînd condițiilor nesigure de existență din cauza instabilității scoarței pămîntului și în al doilea rînd datorită numărului imens de mare al viețuitoarelor fioroase care mișună peste tot; toate acestea au contribuit la o dezvoltare mai rapidă a celulelor nervoase conștiente, sau mai bine zis funcția de autoapărare a creat organul gîndirii, a asociat celulele în așa măsură pentru a le face apte ca la un moment dat să-și dea seama că există, să simtă mediul care îl înconjoară și mai ales pericolele care s-ar putea ivi. Grupul nostru fugă deci din aceste locuri care au devenit nepropice vieții, în altă parte unde să găsească condiții mai bune.

La un moment dat o erupție uriașă aruncă în vîzduh, într-un zgomot asurzitor, o cantitate colosală de materie incandescentă la o înălțime amețitoare, prăvălindu-se apoi spre pămînt cu o viteză mare, împrăștiind lava pe o suprafață de multe zeci de kilometri patrati pînă în locurile unde se află și ființele noastre.

ucigîndu-i pe toți, în afară de U și Ia care s-au strîns unul de altul sub o stîncă. Nemaiauzindu-se nimică, tinerii ieș din ascunzătoarea lor și speriați încep să fugă în sărituri, țipînd de durere, frigîndu-le tălpile din cauza pămîntului care se incins. După un timp se opresc din fugă și, așa cum au văzut de nemărate ori de la membrii grupului din care au făcut parte cînt er în pericol, se așează în genunchi, ridică mîinile și se apleacă pînăting fruntea de pămînt, scoțînd în acelaș timp o serie de sunete. Imploră forța care s-a dezlănțuit ca să-i salveze de la pieire, apoi apucîndu-se de mînă încep iar să fugă spre locul unde se vedea cerul clar. Spre dimineață ajung la marginea podigului pe care se găsesc, istovîți de drumul lung și greu pe care l-au parcurs timp peste o zi fără intrerupere. Privesc în jos la cîmpii care li se arată în fața ochilor. Vulcanii și-au mai încetinit furia și intră în cîercul cu încetul în normal, lăsînd totul fără viață, acoperit de lava și funinginea gris a vulcanilor. Cerul s-a luminat, amîndoi fiind negrii din cauza fumului și a sulfului; istovîți, cu picioarele însingerate și nemîncăți o iau totuși la goană pe povîrniș în jos cu toate că de aci și pînă la locurile înverzite care se văd în ză mai este cale lungă. După aproape încă o zi de mers susținut, ajung în cele din urmă, mai mult tîrindu-se, la marginea unei pădurice. Numai tinerețea din ei le-a permis să reziste unor asemenea condiții; la prima băltoacă murdară se repede și sorb cu plăcere apa bină făcătoare care are darul de a le da forțe noi. Obosiți de drum se culcă la umbra unui pom cu frunze mari, îngălbenește de praful venit din regiunile în catastrofă; nici ei nu știu cît au dormit. U se scăză speriat de un zgomot ciudat pe care îl audă nu prea departe; ascultînd cu atenție și dă seama că este fiara pe care el o numește Ta, așa cum strigau bărbatii din grup cînd o vinău. Subit îl cuprinde o teamă cumplită, știe cît de fioroasă este; Ia se trezește și ea în urletele fiarei, se sperie și apropiindu-se de U se strînge la pieptul lui. Simțînd pericolul aproape, el o ridică pe o creangă a pomului, rupe o bucată de lemn pe care și-o face bîta și așteaptă apariția animalului. Deodată apare o ființă imensă, un tigru, dar mult mai mare decît cele din zilele noastre, gata să se repeadă la U. El dă un pas înapoi, se ridică pe vîrful picioarelor, duce bîta deasupra capului și în momentul cînd fiara vrea să sară asupra sa o loveste cu atită putere că ea se clatină și amețită cade într-o pară și revîne însă repede dar U este atent la toate mișcările ei și înainte ca aceasta să aibă timpul să se ridice, împlică o nouă lovitură, de data aceasta cu atită forță că-i sfarmă capul. Animalul

cade într-un lac de sângie.U are mîinile însingerate,pe față i se citește în același timp groaza și hotărîrea de a învinge.Ia se apă pie fericită de el,este mulțumită că au scăpat.Amîndoi se aşeză în genunchi,asa cum au văzut că fac cei care vinează,ridică mîinile și mulțumesc cercului luminos care le trimit căldură binefăcătoare și pe care îl consideră stăpînul,cel care îi apără de rău și care le dă viață,pentru că i-a scăpat de pericolele prin care au trecut.Mulțumiți se înfruptă din bogata prădă,flămînzi după atîtea zile de fugă,apoi U o ia pe Ia de mînă și amîndoi își continuă drumul.Cu cît înaintea că cu atât se văd mai puțin urmările puternicei eruptiilor vulcanice.Locurile acestea au fost numai zguduite de cutremure fără să fie atinse de lavă sau de cenușă vulcanică.Vegetația devine iar din ce în ce mai bogată cu fel de fel de arbori pe care cresc fructe gustoase care potolesc foamea celor dăsupraviețuitori ai dezastrului.In depărtare se văd ridicîndu-se conuri uriașe fumegînd încă și azvîrlind din cînd în cînd lavă roșie însă cu o intensitate mult mai mică.U se uită înapoi ca să contemple un timp urîtul peisaj,apoi se uită la soare ca să mulțumească din nou de binele care i l-a făcut.Ia îl imită în mișcăr considerîndu-l pe cel care i-a salvat viața,deci cel care poate dispune de ea cum va voi.Nici nu concepe că s-ar putea să stea alturi de un alt bărbat,sentiment nou pentru o femeie din acele timpuri.Vor trebui să-și caute un adăpost și eventual o altă ceată de semeni,fiindcă își dau seama că în felul acesta nu o vor putea duce,cu toate că U este un tînăr foarte înalt cu o putere atletică imensă.Marele număr de fiare sălbaticice care migună la tot pasul îl pune viața în primejdie.Cu toate că a învins marea fieră care i-a atacat,U se simte totuși prea slab,neavînd puterea necesară ca să lupte necontenit pentru a-și menține viață.Marele dușman din pămîcare uruie și scuipă foc îl pîndește mereu,iar fiarele fioroase îl dau tîrcoale,gata să găsească momentul potrivit pentru a-i înghițe.Dar neavînd încotro ei își continuă drumul mereu mai departe,sătu de fructele consumate și de micile animale vînate de U cu o dexteritate demnă de orice laudă.Serile se culcă sub frunzele uriașe ale pomilor iar dimineața își văd de drum ca să ajungă cît mai departe,in așa fel ca să nu se mai vadă acei munți dățători de moare.In felul acesta umblă peste două săptămîni,zi cu zi fără încetare.Toate s-au linistit,pădurile calde și umede au rămas în urmă,iar în fața lor se întinde o imensă preerie cu ierburi înalte,cu arbuști plini de fructe bune.Din loc în loc pasc turme mari de animale păgnice,ierbivore,care nu atacă oameni,din contra săi prieteni.

Unele femei s-au apropiat chiar de aceste animale mari cu coarne lungi și le-au muls laptele pe care îl consideră ca cel mai bun aliment; însă nu au reușit să le țină lîngă ei. Carnea nu le-o mă-nincă fiindcă le consideră ca ființe ale soarelui. Feirictă, Ia fugă printre ierburi, mulțumită că au scăpat de rele. Este încă copilă și tot ce este mic, simte nevoie să se joace, cu toate că au trecut peste ea atîtea nenorociri. Are norocul că a dat peste U care o apără și fi este prieten, fi dorește binele. Nu-și face probleme de viitor, are acum ce mîncă și unde dormi; mai ales dacă are pe cine care s-o apere, totul este în ordine, nu mai are de ce să se teamă. Prin aceste ierburi finalătatea cei doi tineri mai umblă cîteva zile și au norocul să nu fie atacăți de fiarele care mîgnă PESTE TOT. Intr-o seară ajung la un fel de ridicătură formată din stînci fără vegetație, aproape de o pădure mică cu copaci finali; aici U consideră să-și facă un adăpost fiind un loc ideal care fi ascunde cît se poate de bine de animalele de pradă. În fiecare zi au întlnit mari turme de mamuți care pășteau pașnice iarba preeriei. Cu toate că U nu i-a mai văzut dar a auzit de ei că sunt pașnici și nu atacă oameni decât atunci cînd sunt răniți; totuși fi ocolește pentru a nu fi ~~în~~ în pericol. Se suie cu Ia pe stîncă care de acum le va fi locuință și vede că în virful ei este un fel de intrătură cu iarba pe jos. Ia fugă imediat, culege un braț mare de ierburi apoi se ducă și aduce mai multe crengi uscate, iar U rupe cu forță lui herculană cîteva crengi de copac și în ziua aceea își construiesc o colibă frumoasă care să-i apere de vînt, ploaie și de fiare. O fac în așa fel ca de jos să nu se vadă nimică; numai cînd urcă stîncă și ajunge foarte aproape de virf poți vedea că este locuită. De sus se domină o întindere destul de mare. Spre seară cînd treaba este gata tineră se culcă în noua lor locuință, fără să simtă foamea după o zi de muncă. A doua zi se trezesc ~~în~~ tîrziu, cînd soarele se află destul de sus pe bolta cerească. U își confectionează la repezeala unei bîtă imensă și se duce să exploreze împrejurimile, să vadă dacă nu găsește vreo pradă ori cît de mică, suficientă pentru două persoane. Totodată vrea să vadă dacă nu cumva se găsește și un izvor prin apropiere care să le furnizeze apa cea necesară vieții. Spre marele lor noroc, în imediata apropiere a locului unde și-au făcut casa să găsește o altă stîncă ceva mai înaltă, la baza unui fel de deal, din care izvorăște un mic pârâiu. U vinează un animal mic cu blană care pentru prima zi le ajunge. Omenei nu a văzut; de altfel așa ceva deocamdată nu dorește, are destul timp să-i găsească, deocamdată se află într-o situație care le

este favorabilă.

U se duce din cînd în cînd la vînătoare, nu prea depășindu-i teamă de micuța Ia, să nu fie atacată de fiare și se întoarce de fiecare dată cu animale mici pe care amîndoi le sfîșî și cu dinții și cu mîinile, mîncîndu-i cu multă poftă. Grupul din care au făcut parte cunoște ^a focul, dar nu știau să-l facă; îl întrebui-țau numai cînd îl găseau în natură. Cînd din întîmplare se apropi- cîte un animal cu coarne Ia îl mulge și în ziua aceea U nu se măduce la vînătoare. U a confectionat din fructul unui arbore un fel de vas în care aduce apă sau lapte. În felul acesta și petrec ce doi tineri ai naturii viața fără nici un rost aparent, avansînd însă foarte lent pe treptele din ce în ce mai înalte ale omenirii: încetul cu încetul cu fiecare oră, zi, an, secol și mileniu care trăiește.

Zădarnic caută tînărul U un seamăn de a lui, nu-l găsește. Deoarece a trecut o vreme destul de lungă în care timp au fost ploi torențiale și a apărut iar soarele puternic pe cer, și n-a dat nici o primejdie peste ei, și nu se mai gîndește la așa ceva. Locurile le sănt prielnice. Rar au de luptat împotriva fiarelor, care nu ies din pădure decât atunci cînd urmăresc alte animale.

Ia a dat naștere unui copil care crește pe zi ce trece. U s-a obisnuit în așa măsură cu ea că în mintea lui are impresia că femeia aceasta este singura care există, că alta nu mai este și că nu își apare ideea că ea îi aparține; curios lucru, pînă acum nu a auzit de la nimeni că femeia cutare sau cutare aparține ^{în locul său} cățărui sau cătării bărbat ~~în locul său~~. Acuma are impresia puternică că Ia nu ar putea fi și altuia și că ar fi în stare să lupte pentru asta, așa că nu-i mai pare rău că nu a găsit alți oameni, este mai bine să stea singuri. Mintea lui are ce gîndindu-ce frămîntă; de vorbit, vorbesc ~~în~~ destul de puțin și atunci cînd o fac, spun numai strictul necesar; aproape că au uitat să formeze fraze și totul se reduce numai la frînturi de cuvinte, atîțit cît este necesar să se înțeleagă. Dar nu numai atîțit, chiar și coliba sărăcăcioasă pe care o imparte cu Ia îi aparține numai lui și nimeni nu ar avea dreptul să-l scoată de acolo. Copilașul căruia mama îi spunea este un băiețel foarte drăgălaș. Mămica lui îl ține aproape în permanentă în brațe, iar cînd U nu este acasă se ascunde cu el printre burui și în colibă de frică să nu i se întîmple ceva; simte că este al ei, că ea l-a făcut, deci în afară de ea nimeni nu are drepturi asupra lui, și curios lucru, nici U. Iși aduce vag aminte cînd propria ei mamă o ținea în brațe, cînd veneau bărbatii și aduceau mîncare, ce bucurie era; pentru ea toți erau la fel, nu făcea nici o

distincție între ei, toți stăteau laolaltă în jurul hotitului de carne și mîncău. Acuma însă simte că U este acela care i-a dăruit pruncul și deci este o particică din el. Cum ar putea sta lîngă alt bărbat? De fiecare dată cînd vine de la vînătoare se lipește de el și este fericită.

Timpul trece, Ie se mărește pe zi ce trece, umblă și aleargă pe lîngă mama lui sub privirile ei îngrijorate; de cîtva timp măñincă cot la cot cu părinții lui. De vorbit vorbește mai puțin neavînd de unde auzi, căci tinerii vorbesc doar atîta cît este necesar. Ia îl strigă, îl șeartă cînd nu ascultă, îi dă mîncare sau culcă, atîta tot. În una din zile U pleacă la vînătoare, deoarece provoziile s-au terminat și animalele cornute nu s-au mai arătat, ceeace îl miră fiindcă așa ceva nu s-a mai întîmplat. În sinea lui este îngrijorat că nu cumva să fi apărut prin înperejuri un grup de oameni. În ultimii ani nici nu s-a mai gîndit că să fie adoptat s-a obisnuit așa de mult cu situația încât nici nu o mai dorește. Nu-i împărtășește lui Ia temerea și pleacă dis de dimineată, atîț să vîneze cît și să exploreze înperejurimile ca să vadă dacă simță mintele sale se adeveresc. Ca deobicei Ia, după plecarea sa, coboară din vîrful stîncii cu copilul de mînă și face o mică plimbare ca să vadă dacă nu cumva întîlnește un animal cu coarne șa să-l mulge însă în zadar, au dispărut ca sub pămînt. Deodată ciulește urechile aude zgomote pe care nu le-a mai auzit prin acele locuri. Speriată ia copilul în brațe și fugă în coliba ei de unde se uită în jur îngrijorată. Simțul nu a îngelat-o, vede în depărtare siluetele unor ființe care fi seamănă. La început crede că este U care se întoarcă de la vînătoare, dar sunt mai mulți. A și uitat cum este cînd vezi mulți oameni; în afara de U nu a văzut pe nimeni de atîta vrem. Speriată la culme îl ia pe Ie și se trîntegă în mijlocul colibei pe iarba adusă proaspăt cu o zi înainte. Aude cu inima strînsă cum se apropiе zgomotele, sunt numai voci de bărbăți. Se uită din nou prin una din deschizături și de data asta îi vede clar, se apropii din ce în ce de parcă ar ști că este cineva acolo. Sunt înarmați cu bîte lungi în vîrful cărorău legat cu coaje de copac pietre de silex ascuțite. Din ce în ce mai îngrozită îl strînge pe Ia la piept acoperindu-i față; el începe să plingă ceeace pe ea o sperie și mult, își dă seama că aceasta o descoperă, și nu se îngelă. Aude cum oamenii urcă spre vîrful stîncii și peste cîteva secunde se uită cu ochi mari la cei cățiva bărbăți care stau în față ei. Ei sunt în rîndul lor mirați că găsesc prin acele locuri o femeie singură și pedeasupra și cu un copil, fără nici o apărare. Încep să vorbească

pe o limbă pe care Ia nu a mai auzit-o; ea stă culcată ținându-l
Îe la piept care a fîncetat să plingă. În cele din urmă unul din ei
se apropiie de ea o apucă de ~~Mijloc~~ și o ridică pe umerii lui pu-
ternici ca un fulg, iar altul ia copilul. Amîndoi țipă ca din gură
de șarpe, dar inutil, este dusă pe sus. Din cauza groazei ea își pi-
conștiință și totul se face negru în fața ochilor. Cînd se trezeș
se află într-un loc pe care nu l-a mai văzut, înconjurate de multe
femei și copii care se uită cu interes la ea. Îe se află lîngă ea
cu un bățisor în mînă jucîndu-se cu un alt copil, de parcă nu s-a
fi întîmplat nimică; lucrul acesta o mai linistește. Se uită totuș
speriată în jur, dar nimeni nu-i face nici un rău. Una din femei îi
întinde o ciozvîrtă de carne proaspătă pe care o mânincă fiindu-
foame; îl strigă și pe Ie și-i întinde o bucată bună. Mîncarea le
place cu atât mai mult cu cît este prăjită. Nu a mai mîncat carne
trecută prin foc de cînd era copil; de cînd trăiesc singuri nu au
mai avut posibilitatea să facă foc și s-au obisnuit să consume
carnea crudă.

Ea nu a observat pînă acum că femeile din față ei
au mijlocul acoperit cu blănuri. Aceeași femeie care i-a dat bucată
de carne îi întinde și o piele mare, făcîndu-i semn ca să se acopere.
La început nu pricepe și atunci pentru prima dată se apropie mai
multe femei de ea și ridicînd-o în picioare îi prind blană după
mijloc; se sperie din nou dar nesimtind nici o durere se linistește.
femeile o duc în una din colibe, lăsînd-o acolo cu copilul. Abea și
îi vine U în minte, ce speriat o să fie cînd nu o să mai găsească.
Cu aceste gînduri adoarme strîngîndu-l tare pe Ie la piept.

U a avut o zi foarte bogată, a reușit să vîneze un animal
mare cu blană, foarte apreciat atât pentru carne cît și pentru
blana lui groasă care, după cîte își aduce aminte, se pune pe jos
în colibă; este un urs imens rătăcit prin aceste locuri, gonit pro-
babil din grota în care trăiește ~~de~~. Animalul este mare,
se ridică în labele din spate cînd este atacat. Oamenii nu-l
decîntă în grup, fiindcă rănit devine foarte ~~fieros~~ și periculos.
Cînd întîlnește un om singur îl atacă chiar dacă acesta are inter-
ții pagnice. U l-a ~~dobosit~~ cu o piatră foarte ascuțită pe care a găsit-o
în albia unui rîu și pe care a șlefuit-o, frecind-o de cele
lalte, pînă a făcut-o tăioasă; a legat-o apoi de o bîră puternică
și cînd a lovit fiara cu ea, i-a despicate pur și simplu abdomenul.
Deoarece nu putea duce animalul, acesta fiind prea greu, l-a jupui-
tot cu aceeași piatră făcînd din blană un fel de sac pe care l-a
umplut cu bucăți mari de carne urmînd ca să ducă restul a două zile.

dacă nu va fi găsit de vreo hienă sau vultur.Vrea să facă provizii pentru mai mult timp.A încărcat sacul de blană destul de mult și duce greu.Ajunge în preajma colibei de pe stîncă cînd soarele a trecut spre apus.Este ostenit,dar văzind coliba din depărtare inima începe să-i bată cu putere la gîndul că-si va întîlni grupul restrîns;ce o să se mai bucure cînd o să vadă prada,gîndește el.Se miră totuși de ce nu apare nici Ia și nici Ie,care de multe ori i-a alergat înainte țipînd de bucurie.Urcă gîffind stînca și cînd ajunge în fața colibei scapă sacul jos;totul este răvășit.Un moment stă buimăcit neștiind ce s-a ~~peșecur~~ și ce să facă,apoi dîndu-și seama de ce s-ar fi putut întîmpla,de durere ridică mîinile și începe să strige cu putere,un fel de răget de disperare,bătîndu-se apoi cu putere cu pumnii în piept.Aleargă în jos,apoi iar în sus fără nici un țel,răsuflare greu,se trîntește pe iarbă și se zvîrcolește,~~lucruri~~ se ridică în picioare,urcă fugind stînca pînă la colibă și cu mișcări furioase distrugе tot pînă nu mai rămîne nimică.Cînd se mai liniștește își dă seama că nu au fost atacați de animale,căci s-ar fi văzut singe;numai alți oameni au putut să-i răpească.De altfel obsearvă urme de pași ~~lucruri~~ prin iarbă.La venire și la sosire ei au urmat aceeași cale culcînd iarbă în direcția în care s-au dus.Uitînd de pradă,ia bîta cu silex și pornește în goană într-acolo.Că să nu piardă urma începe să meargă încet,mai ales că s-a liniștit și are o voineță fermă de a-i găsi.Nu pot fi departe,deoarece după cîte știe vînătorii nu pleacă niciodată mai ~~mult~~ de grupul lor,decît atît ca să se întoarcă în seara aceleiasi zile.Ajunge la rîful la care a vînat de atâtea ori și constată că pe aici au trecut;se văd pietrele răvășite.Acuma nu mai poate fi nici o îndoială,au fost răpiți de oameni.Acest lucru îl mai liniștește fiindcă știe că niciodată unei femei găsite nu îi se face nici un rău,ci este pur și simplu adoptată.Asta însă nu înseamnă că nu trebuie să-o mai caute.Spre seară,destul de tîrziu,zăregte în zare o lumină;acolo este un foc,deci trăiesc oameni în același fel în care a trăit el în grupul care a pierit.Se îndreaptă cu atenție într-acolo;nă vrea să fie descoperit;trebuie să știe mai întîi dacă femeia lui se află acolo.Ajuns destul de aproape vede în vale un grup nu prea numeros de oameni care forfotesc de colo în colo,pregătindu-se de ceva ce nu poate primi.De cînd au pierit cei din care a făcut parte nu mai știe cum procedează oamenii cînd sunt în grup,a uitat mare parte din obiceiurile lor.Inaintează deci cu multă prudentă;cu toate că s-a făcut seara tîrziu se vede destul de bine din cauza focului care arde,lumi-

nînd o parte a văii. Stă la pîndă; s-a oprit la o distanță oarecare ca să nu fie descoperit și se uită atent la tot ce se întimplă acolo. Locul ales este minunat; de cînd a rîmas singur a căptătat unele aptitudini mai deosebite față de ceilalți oameni. Este mai ager, mai sensibil la tot ce se petrece în jurul său și mai recepțiv, iar ochii îi se adaptează mai bine la întuneric, ca un instinct de autoapărare în plus. Oamenii sănt totuși prea departe ca să le poată distinge figurile. Vede și multe femei cu copii, dar nu o rechionează pe niciuna ca fiind Ia cu Ie. Ca să meargă mai aproape îi este totuși frică. În orice caz va trebui să întreprindă totuși că fiindcă este sigur că femeia lui și copilul se află acolo. Un grup așa de mare n-a mai văzut, sănt cîteva sute, femei și bărbați; distinge că toți poartă în jurul șoldurilor blănuri așa cum purtau ai lui. Fiind seara toți se pregătesc de culcare. Sî-au construit un soi de colibe închise spre partea de unde bate vîntul, făcute din crengi înpletite și acoperite cu frunze mari. Din cînd în cînd se aud loviturî de piatră și frecatul lor unele de altele. Bărbații se pregătesc de o nouă zi de vînătoare. S-au așezat de puțin timp pe aceste meleaguri; au fugit din locuri foarte bogate, dar invadat de turme nesfîrșite de mamuți și alte animale care le-au pus viață în pericol.

U stă la pîndă și urmărește fiecare mișcare din vale, cu speranță de o vedere pe Ia, dar spre marea lui mirare nu poate distinge nimică. Încetul cu încetul se lasă noaptea și zgomotele încetează pe măsură ce trece timpul; numai focul mai luminează valea pîlpînd din cînd în cînd mai puternic, atunci cînd sănt azvlite crengi ca să nu se stingă. Toți s-au dus la culcare. Uiese încet de la locul lui și se apropie cu mii de precauții de așezările crengi din albia rîului. La un moment dat își dă seama că a ajuns aproape; la numai cîțiva metri zărește o colibă, ceeace îl face și mai precaut ca să nu fie descoperit. Nu știe cum să procedeze ca să găsească pe Ia, este întuneric, lumina focului nu ajunge pînă aici; îl cuprinde o dezolare fără margini, fi vine din nou să urle, ca atunci cînd a observat lipsa ei, dar se abține cît poate, calmul îl poate ajuta mai mult; trebuie procedat cu răbdare și tact. Se retrage deci în vechea ascunzătoare și adoarne în culmea disperării. Înainte să se culce a ridicat mîinile, s-a aruncat cu fruntea pînă la pămînt ca să implore ajutor celui puternic. Dimineață se scocă înainte de răsăritului globului de foc URU, cum fi zice el. Se uită în vale și vede că toți s-au sculat; probabil că pleacă la vînătoare. Cum să procedeze ca să meargă acolo? Dacă îl prind și-l omoară?

Atunci nu mai este nimica de făcut și Ia cu Ie vor rămâne a lor, dar nici aşa nu poate sta, trebuie să întreprindă ceva și repede; cel mai bine lucru este să uzeze de șiretenie, ceeaace a învățat din plin în ultimul timp. Se trebuie să deci pe burtă pînă aproape de aghzare. Ajunge aşa de aproape că poate fi văzut de cineva care ar trece pe acolo. Se tupilează după un tufiș și se uită; deodată tresare, o vede pe Ia care ieșe dintr-o colibă și îndinu-l pe Ie de mînă vrea să sără spre ea dar se abține; lucrul acesta ar fi nesăbuit și-ar pierde de la început. Vede cum femeile se strîng în jurul ei, vorbind o limbă pe care el nu o pricepe. Constată cu uimire că și ea poartă o blană la fel ca celelalte. Bărbații și tinerii se pregătesc de vînătoare; fac o zarvă de neînchipuit, vorbind toți odată. Se audă cum își ascut silexurile de pietrele de rîu. ~~.....~~ Femeile se agită în toate părțile fără vreo treabă aparentă. Unele din ele sfarmă cu bucăți mari de os pe pietre rotunde un soi de smintă pe care le pun apoi în apă ca să se moaie. Această operație îl miră nespus de mult fiindcă nu mai văzuse aşa ceva; nu pricepe cu ce scop se face. ~~ASTA~~. El stă ascuns în spatele boschetului într-un fel de groapă naturală. Se lipesc cît poate de pămînt că să nu fie observat; așteaptă momentul ca să o răpească pe Ia cu Ie. Deodată tresare; ca la un semnal toți bărbații se scoală și pornește în fugă, în grup compact, agitîndu-și armele în aer și scotînd striile stridente, ~~FUGĂNDU~~ spre direcția opusă de unde stă el ascuns. Femeile alergă un timp în urma lor, urmate de țipetele copiilor, apoi se întorc la colibele lor. În sat au rămas cîțiva bărbați voinici cei bătrîni împreună cu adolescentii, încă necopți ca să meargă la vînătoare. U consideră că a sosit momentul să-o răpească. Nevăzînd pe nimeni în jurul ascunzătorii sale, se ridică în picioare și pornește spre prima colibă pe care o găsește goală. Fuge din colibă în colibă și le găsește pe toate goale. Femeile cu copii au mers la rîu unde se bălăcesc. Nici urmă de Ia și Ie, ceeaace îl întrigă nespădoar a văzut-o clar cum a intrat într-o colibă, nu mai știe care, dar nici nu a mai văzut-o întorcîndu-se. Tot gîndind unde să mai caute, tresare; audă un plîns infundat de copil; îl recunoaște prin asta pe Ie. Atenția î se măregeste, stă să asculte din ce parte se audă și se duce în acea direcție tot ferindu-se că să nu fie zări. Ajunge în fața colibei de unde se audă plînsul. Dă frunza de la intrare deoparte și spre marea lui bucurie o vede pe Ia culcată pe fin, cu mîinile pe față, plîngînd infundat; Ie stă lîngă ea cu fața la perete ~~.....~~, și plînge incet. U face o săritură de tigru, se repede la ea și, înainte ca Ia să-și dea seama ce se petrece, o

o apucă de mijloc,o ridică pe umeri,fl ia de Ie de picioare duci
du-l sub braț și începe să fugă în salturi spre direcția de unde
a venit.Fără să-l vadă Ia și dă seama că este bărbatul ei și încetează să plingă,se ține puternic de umerii săi ca să nu-și piase
echilibrul.Numai Ie se sperie și începe să zbiere cu putere,ceea ce
se audă pînă la femeile de la scăldat.Deodată U audă mare zarvă
urma sa .Privește înapoi și vede cum o ceată mare de femei aleargă
după el,dar nici un pericol,distanța este mare și apoi știe el că
fugă chiar cu o greutate mai mare pe umeri;nu este pentru prima
dată că scapă de un pericol prin fugă.Ia se face moale pe umerii
săi și nu face nici o mișcare de frică să nu-l impiedice;Ie înschimb
continuă să țipe cît îl ține gura,ceeace însă nu-l sinchide prea mult pe U.După o fugă istovitoare și cînd nu mai audă nici
un zgomot în urmă se hotărgește în fine să se opreasă.Este ud
leoarcă de transpirație și răsuflare din greu;se ascunde după un
tufiș mare și umbros și o depune pe Ia pe iarbă,care se lasă aproape
inertă [REDACTAT] și fără să zică nimica întinde mîinile ca să
i-l dea de Ie,care odată în brațele mamei sale încetează să mai
țipe.Pentru un moment U dispare ca să facă o scurtă recunoaștere
în înprijurimi și se întoarce numai decît.Văzindu-l mai linistit
Ia se ridică în picioare și veselă începe să salte în jurul său,
dînd din palme și rîzind,înîndu-l de mîini pe Ie care și el înselit
îtopăie în jurul tatălui său.U este fericit la culme că a reușit
s-o salveze.Surîzind,fără arată dantura albă și puternică,lucrar
pentru el.Deodată Ia începe să-i povestească prin ce peripetye
a trecut,cum s-a întîmplat și cum s-au purtat frumos cu ea;nimeni
nu a avut vreodată intenția de a-i face un rău;pentru a-și compli
voabularul sărac face semne cu mîinile,saltă cînd este vorba de
fugă și se aruncă la pămînt cînd spune că a fost depusă în colibă.
După o scurtă odihnă cei trei o pornesc la drum.U îl ia pe Ie în
brațe;au de gînd ca să meargă cît mai departe de aceste locuri,
unde consideră că sunt în primejdie.Le este mai frică de oameni decît
de fiarele pădurilor.Pentru a li se pierde urma se infundă
în pădurea din fată,neînînd seama de celelalte pericole care ar
putea da peste ei.Pe măsură ce înaintează copacii devin din ce în
ce mai deși cu liane care atîrnă peste tot și se aud din ce în
mai multe zgomote ciudate care [REDACTAT] fac să le înghețe singelele în
vîrtej,de frica urmăritorilor,[REDACTAT] totuși înaintează.La un moment dat se
opresc la un răget puternic [REDACTAT];cîteva maimuțe țipă în
grozite în vîrful pomului ceeace face un zgomot asurzitor;în fugălor
le cad frunze uscate pe cap.Pentru un moment U se simte dezamăgire

mat. Revenindu-și U o trage cu putere pe Ia spre un trunchi de copac, și dă pe Ie în brațe, rupe cu o forță de nedescris o creangă imensă pe care o curăță de ramuri și se așeză în fața femeii și copilului; are față crispată, buzele țuguiate iar ochii fi joacă în cap uitându-se în toate părțile. Simte apropierea animalului și nu-l poate vedea, ceea ce îl enervează. Ia s-a așezat pe vine la rădăcina copacului acoperindu-l pe Ie cu propriul ei corp. Pădurea este deasă și nu se poate vedea decât la maximum trei metri în jurul lor. U trebuie să fie cu atât mai atent fiindcă nu știe exact din ce parte va fi atacat. Deodată apare drept în față să o gorilă uriașă, cu mult mai mare ca el; și n-a mai văzut aşa ceva. La apariție ei se sperie, crezînd la început că au fost descoperiți de urmăritori, dar își dă repede seama că făptura din față lui nu este om. La vederea lor animalul se oprește brusc, spre norocul lui U care are timpul să ridice bîta deasupra capului și, fără să mai stea pe gînduri, se repede asupra gorilei lovind-o cu atită putere în creștetul capului încît aceasta se clatină și cade într-o parte; în ac moment vede că este femelă, deoarece din spatele ei apare un pui care se aruncă asupra mamei sale în cădere. Acum momentul este cel mai periculos animalul fiind rănit. Gorila își revine încetul cu încetul, dar U nu dezarmează și o lovește mai puternic, chiar înainte ca aceasta să-l poată ataca. De data asta se prăvălește la pămînt într-un răget cumplit; puiul se aruncă asupra lui U care neavînd încotro fi zdrobește țeasta dintr-o singură lovitură. Nu mai stă nici o clipă pe gînduri; o ia pe Ia cu Ie și fugind spre direcția de unde au venit fi trage după el. Este mai bine să ajungă afară din pădure, altfel nu vor putea rezista, nu poate face față la infinit nenumăratelor fiare dispuse să-i atace. Cu oamenii se va putea mai ușor înțelege. După o fugă istovitoare ajunge aproape în același loc de unde au plecat. Atenția lui U este încordată la maximum; este nervos, mușchii fi joacă sub piele, simte că un nou pericol fi agățătă odată ieșîți din junglă. De data asta merge urmînd liziera pădurii, în aşa fel ca la cel mai mic pericol să se afunde din nou în ea; știe că acolo oamenii care îl urmăresc nu se vor incuma să intre. Dar, cei care vor neapărat să-l prindă sănătățile ei destul de experimentații. Ei au știut că nu va putea rezista mult timp în pădure și că la un moment dat va eșa. Lufindu-i urma au găsit locul unde a intrat și s-au postat la pîndă. U nu a simțit nimică și nici nu-și dă seama că este urmărit de aproape. Ca la un semnal apar, parcă răsăriti din pămînt, o sumedenie de bărbați înarmați cu bête. U se oprește, o trințește pe Ia la pămînt cu copil cu tot și ridicînd bîta pe

care nu a părăsit-o nici o clipă, o rotește deasupra capului cu atită putere încât aceasta gueră în aer, ceeace fi face pe oameni să ezite să-l atace. U este însă descumpănit fiindcă nu cîtește în ochii lor dorința de a-l ucide, mai ales că urmăritorii în loc să caute să-l prindă sau să-l ucidă, sunt sări veseli în jurul său, fără totuși să îndrăznească să se apropie de el. Deodată oamenii se opresc din sărituri și lasă armele la pămînt privindu-l . El rămîne nărat de atitudinea lor și face acelaș lucru; își aduce aminte că în grupul din care a făcut parte se proceda la fel cînd se vroia pace. După ce aruncă bîta cu putere de pămînt ridică brațele și cu un strigăt puternic se loveste cu pumnii în piept, atît de puternic că răbufneste ca un butoi gol. El este cu mult mai înalt și dezvoltat decît cei din jur. Statura lui atletică impune, precum și forța sa imensă. Ceilalți își dau seama că o asemenea bîtă nu poate fi purtată de niciunul din ei. Datorită faptului că aceștia trăiesc în colectiv sănt mai avansați, atită ca vorbire cît și ca organizare. Vorbesc mai colorat, mai mult, nu ca U cu Ia care din cînd în cînd scot cîte o vorbă, și numai atunci cînd se petrec evenimente ieșite din comun, indiferent dacă sănt bune sau rele. Totuși mintea le este la fel de dezvoltată și își dau seama că oamenii nu vor să le facă nici un rău, ci din contra. Ia se ridică de la locul unde a fost trîntită și îi explică bărbatului ei că aceștia sănt aceeași care au răpit-o și că nu i-au făcut nici un rău. U este descumpănat fiindcă nu știe cum să le explice că el nu vrea să le facă nici un rău și că ar vrea chiar să trăiască alături de ei. Incepe în graiul lui să le vorbească dar ei încep să rîdă fiindcă n-au mai auzit limba pe care o vorbește . Atunci fi vine o ideie grozavă. O părăsește pentru prima dată pe Ia, care îl ține pe Te în brațe, se apropie de oameni nefinarmat și se plimbă prin față lor cu mîinile lăsate lîngă corp; se apropie atît de tare că pe unii chiar îi atinge. La aceasta toți încep să salte din nou de bucurie, ridicând armele și agitîndu-le în aer; fug în cerc în jurul lor ceeace înseamnă că au înțeles intenția lui U. Apoi se adună de parcă i-ar părăsi și încep să se sfătuiască pe o limbă pe care U nu o pricepe, dar își dă seama că este ceva spre binele lor. Apoi fi încocojară și fugari și cu toții o pornesc spre tabăra de unde a răpit-o pe Ia. În drum întîlnesc un imens mamut pe care îl vînează și cu care ocazie U și-a arătat curajul și măestria în admiratia tuturor. La parîția animalului oamenii se dispersează imediat, așezîndu-se în semicerc fără comanda sau ordinul cuiva, ci făcînd-o ca un lucru firesc. U se pune imediat în fruntea lor. Mamutul încolțit dă semne de nervozitate. Oamenii înaintează spre el în această formatie, sco-

țind strigăte sălbatrice. Animul se simte în pericol și începe să fugă, întorcându-se din cînd în cînd amenințător, repezindu-se spre urmăritorii săi; dar oamenii nu se lasă intimidati; de fiecare dată se repede la el lovindu-l cu bețele lungi de vîrful căror erau prinse silexuri ascuțite, ceea ce îl provoca răni adînci care săngătăruau. Cu cît este mai rănit cu atât devine mai fioros, rage mai puternic și fugă mai repede, dînd impresia la un moment dat că le scapă. U, văzind că s-ar putea să-l piardă și avînd în vedere că de foarte mult timp nu a mai vînat așa ceva deoarece singur nu poate să-și permită să atace animale atât de mari, dă fugă spre uriașul din față să desprinzăndu-se de grup în văzul speriat al celorlalți care au încetat fugă pierzând speranța de a doborâ frumoasa pradă rupe cu o forță herculană o creangă imensă pe care și-o face la repezeală bîță și, ajungând animalul din urmă îl aplică o lovitură la încheietura piciorului din spate; acesta scoate un răget puternic și se întoarce să vrea să-l apuce cu trompa, dar el este numai ochi fiind atent la orice mișcare a prăzii, sare în lături fără să dea drumul bîtei și înainte ca animalul să-l atace din nou se repede din nou la el lovindu-l tot atât de puternic în același loc. Aceasta are darul de a-l opri din fugă. Mamutul se întoarce spre oamenii care s-au repletat înaintând din nou în semicerc spre el. U se ridică în picioare și scoate un răget atât de puternic încât chiar și oamenii sălbătici de atunci s-au înfiorat. În același moment cu toții pornește la atac înconjurând animalul și îl lovindu-l din nou cu bețele cu silexuri, adîncind rănilor. Animalul devine furios la culme, se rotește după ei fără să-i poată atinge deoarece în momentul în care este atacat omul se retrage cu o săritură ferindu-se. În acest timp U nu stă cu brațele încrucisate ci din cînd în cînd îl loveste cu bîța lui peste genunchi ceea ce are darul de a-l trînti în cele din urmă la pămînt. Oamenii se reînd la el și îl lovitorii puternici și iuți îl ciopîrăesc de viu în răgetele disperate ale mamutului muribund. Apropindu-se seara oamenii se pun imediat pe treabă. Taie hâlcii mari de carne din trupul încă cald pe care le încigă în sulitele lor, purtându-le pe spinare. U taie o bucată atât de mare că ceilalți se uită uimiți la el, și lufind-o cu ușurință spinare pornește în fruntea lor spre noua lui patrie. Ia și micuții săi și se întoarce în interiorul grupului, cum este obiceiul, și cu toții iau drumul spre marea familie care îl așteaptă. După o zi plină de peripeții și întîmplări neprevăzute oamenii merg în monom cu câte o halcă de carne în spinare, tăcuți cu pagi mari măsuărați. Cînd soarele nu se mai vede la orizont apare și așezarea de lîngă rîu

Pe lîngă acești oameni U este un uriaș, face parte din altă grupă care nu a avut niciodată legături cu cei care trăiesc prin partea locului. Aceștia sunt oameni mai scunzi, dar rezistenți; au un grai destul de bogat; cunosc focul însă nu știu să-l facă. Nu de mult unul din ei a căutat să mânfince o bucată de carne care a căzut în flăcările incendiului unei păduri, provocat de un fulger, găsind mult mai gustoasă. De atunci au luat cu ei câteva bucăți de jar făcind în incinta locului unde s-au așezat un foc mare întreținut ză și noapte de femeile și tinerii care nu pleacă la vînătoare. Forța fizică pentru ei este un atribut, o binefacere a celui care o posedă și oridecîte ori un bărbat se arată mai puternic ca ceilalți este adorat și considerat ca un fel de călăuză la vînătoare deasemenea este însărcinat cu împărtirea prăzii și cu supravegherea consumării ei, în care caz poate pedepsi pe cel care își însușește mai mult de cît i s-a dat. În afara de asta în trib nu au alte datori, sunt considerați ca toți ceilalți fără nici o excepție. În cadrul pericol comanda apărării grupului este luată tot de cel mai puternic, adorat ca atare; el conduce grupul la atac și face planuri de luptă, ceeace fi conferit în acele momente puteri depline. Cu U se întimplă un lucru cu totul ieșit din comun; el este străin de zare și datorită calităților sale cu totul excepționale s-a impus chiar din prima zi; oamenii se uită cu admirare la el. În sinea lui este mulțumit de întorsătura lucrurilor; pricepe că de acum trebuie să profite de situație ca să-și creeze o stare cît mai bună. Se întimplă foarte rar ca un bărbat străin să fie atât de repede adoptat, ceeace însă cu femeile se întimplă destul de des. Nu rareori ele sunt răpite ceeace de altfel nu provoacă în sinul grupului din care a făcut parte nici o agitație specială. Faptul că au adus-o chiar cu un copil nu a fost aparent nimică neobișnuit, ci a suscitat numai o curiozitate de moment, care cu timpul ar fi dispărut, dar faptul că după foarte scurt timp a fost din nou răpită a provocat o așa de mare agitație că toți cei rămași la așezare află într-o extremă enervare, așteptând cu nerăbdare întoarcerea celor trimiși să-i caute. Un tînăr a fugit chiar după grupul plecat la vînătoare ca să-i anunțe, contrar obiceiului, înfruntând singur toate pericolele care planează asupra celor care se avin singuri mai departe de așezare. În felul acesta a început urmări și găsirea fugărilor. Conform obiceiului U ar fi trebuit pus la o serie de încercări și numai dacă le-ar fi trecut cu bine ar fi fost adoptat iar dacă ar fi dat greș, ori ar fi murit în una din ori ar fi fost ucis ca necorespunzător. Cu el însă lucrurile

se schimbă, curajul și priceperea ei că din comun de care a dat do vadă i-a convins pe toți din plin.

Bucata mare de carne pe care o poartă U în spinare pare că nu-l deranjează prea mult; merge în fruntea grupului foarte convins că trebuie de acum încolo să trăiască iar cu alții, că în caz contrar nu ar fi rezistat cu toate că timp de atîția ani nu a avut nimic de suferit. Iată la rîndul ei, este bucuroasă că o să aibă iar un cămin și că nu va mai fi aşa de singură. Grupul de bărbați umblă tăcut, cu toate că a avut o zi plină de neprevăzute și de reșită. O pradă cum este un mamut este o captură frumoasă, ceea ce le posibilitatea să trăiască cel puțin o săptămînă, mai ales că a douzi se vor întoarce să ia și restul. Iată umblă ţântosă în mijlocul bărbaților, iar Ie sare în jurul ei scoțind țipete de bucurie că se poate juca în voie, ca orice copil din orice timp. Văzîndu-i de de parte femeile și cei rămași dau fuga în întîmpinarea lor, curioși să vadă ce s-a întîmplat cu femeia răpită și cu copilul. Văzîndu-l pe U pe care nu-l cunoște și mai ales statura lui atletică și bucatea imensă de carne pe care o duce ca un fulg, femeile se sperie dînd în apoi strigînd puternic; lui U însă nu-i pasă de toate acestea, principalul este că a ajuns și că se va putea odihni, deoarece pentru a-și arăta destoinicia a uzat de totă forță de care dispune. Văzînd că el nu este periculos și că nu este o pradă oamenii se apropiie de el privindu-l cu admirație. Ajunsi în centrul așezării toți fac roată în jurul vînătorilor săi urmărind cum se depune carnea adusă; în cele din urmă se face o grămadă destul de mare. Dî cauza căldurii s-a colorat în verde fiind acoperită de muște care roiesc în jur cu miile, începînd să aibă un iz neplăcut; dar asta nu prezintă pentru ei un impediment.

Imediat după depunerea cărnii toți se așeză roată în jurul grămezii ~~de~~, însă nimeni nu mișcă ca să-o imparte; toți așteaptă ca acest lucru să-l facă U care se simte oarecum stingherit. În cele din urmă nu mai stă pe gînduri, să duce la grămadă și spre uimirea tuturor rupe cu mîinile bucăți mari de carne pe care le împarte pe rînd celor prezenți. El nu mai văzuse acest fel de a se așeza; în grupul din care a făcut parte oamenii se așezau unul în spatele celuilalt; nu vede nici un impediment în acest fel de a proceda; împarte deci hălcile cu o dexteritate de parcă ar fi făcut asta din totdeauna, după care se duce la Ia care stă separat de ceilalți împreună cu Ie, așteptîndu-și rîndul, și le dă și lor o bucată bună, atât că să-i sature pentru mai multe zile. Oamenii se string grupuri, grupuri, iau cîteva bucăți de jar din

focul întreținut cu grije și aprind în fața colibelor altele mai mici, încigînd carnele în țepi de lemn și prăjind-o. De peste tot se ridică un fum încercios care din cauza aerului linistit se lasă în vale formînd un fel de ceată. După ce se satură u o ia pe Ia de mînă și, împreună cu copilul se duc să se culce în una din colibe care o găsește nelocuită. În scurt timp adorm, scufundîndu-se într-un somn adînc. A două zi urmează să meargă din nou să aducă carnele mamutului care a mai scăpat de lăcomia hienelor care circulă peste tot.

Seara este caldă cu cerul senin, luna răsare de după un deal scund luminînd peisajul în argintiu, destul de puternic, că se poate vedea la cîteva zeci de metri. Din cînd în cînd se aud strigătele păsărilor de noapte sau ale hienelor ieșite să găsească hoiturile lăsate de peste zi de răpitoare sau de oameni. Unii s-au culcat iar alții stau tolăniți pe lîngă colibe. La un moment dat unul din bărbați apucă două bețe cu care lovește o piatră așezată pe două bucăți de lemn, ceeace produce un zgomot cadențat, îmbîndu-pe toți cei treji să se scoale și să se miște în ritmul bătăilor. Începutul cu încetul li se alătură și alții care s-au sculat din somn de zgomot. Focul din centrul așezării arde mochnitt, scoțînd din cînd în cînd cîteva scîntei care se urcă spre cer. Femeile aleargă peste tot culegînd crengi uscate și aruncîndu-le în jar ele se aprind formînd în scurt timp o flacără imensă care se ridică ca o limbă de balaur în sus. În scurt timp toată lumea formează în jur său un cerc mare țopăind în ritmul bătăilor bărbaților care fac un fel de ditiramb drăcesc, lovind cu bețisoare trunchiuri de copac pietre și orice găsesc în cale. Întreaga așezare este cuprinsă de un delir ; praful se ridică în aer lipindu-se de pielea lor udă de transpirație, lucru de care nu se sincishesc. Femeile și-au părăsit copiii care țipă ca din gură de șarpe, ceeace împreună cu strigătele lor face un vacarm de nedescris. Fiecare caută să se miște și să se contorsioneze cît mai puternic. În cele din urmă oamenii pornesc parcă în dans din ce în ce mai drăcesc, apucîndu-se de mîini și sărind cîte doi trei, ba chiar și patru, după cum se nimeresc cuprinși de ritmul care se accelerează. U se ridică și el din colibă apucă pe Ia brutal de mînă și amestecîndu-se între ceilalți salta cu ea în ritmul bătăilor. Alți bărbați caută să li se alăture, dar în acel moment U simte că aceasta nu se poate, deoarece de fapt Ia este a lui și numai a lui. Cu o forță uriașă împinge pe cei care îndrăznesc și aceștia se prăvălesc la pămînt, rostogolîndu-se peste pietrele de rîu, unii chiar cu capetele însîngerate. Din cauză

tumultului nimeni nu observă aceste incidente care întrucătăciu astfel n
observate,Aerul este din ce în ce mai încărcat cu praf,și în călă
ra apăsătoare a nopții de vară toată lumea este coperită de ace
dans nebunesc.In cele din urmă întreaga așezare este pătrunsă de
o oboseală extremă,sunt uzi leoarcă de transpirație plini de pră
ful care s-a prins unde ei.Deodată brusc,oamenii care au băut rău
se opresc și ca prin farmec totul încetează;se face o liniste ca
se aşterne ca o binefacere asupra lor.Fiecare se culcă istovit de
atită mișcare în prima colibă care fi ieșe în cale.U,observind că
cățiva bărbați dau tîrcoale lui Ia,se postează în fața colibei
în care ea s-a culcat,cu o bîră imensă în mîini.Cu toată oboseala
de care este cuprins este totuși hotărît să apere pînă la urmă.
Văzînd că aceasta are darul de a-i îndepărta se culcă și el ador
imediat.

A doua zi de dimineață oamenii se scoală mai tîrziu
deobicei,iar U care a trecut prin toate emoțiile din ultimul timp
se trezește abea în momentul când un mare grup se pregătește să
restul de carne din mamutul vînat cu o zi înainte.Fără să mai stea
pe gînduri se postează în fruntea ei fără ca cineva să protesteze
din această cauză.Pe drum gîndurile fi zboară din nou spre un id
pe care nu l-a împărtășit nimănuia pînă acum,nici chiar lui Ia,d
oarece îl consideră prea îndrăznet și deocamdată fără putință de
realizare.Acuma însă soarta începe să-i suridă;începe să fie un
șef,un om care comandă celorlalți fără ca el să fi cerut aceasta
de multe ori când era singur cu Ia și mergea să vîneze,își imagina
că o să organizeze o comunitate de oameni cu care să pornească l
ungi vînători și cu care să construiască adăposturi mai bune dec
niște colibe,unde să poată odihni după muncile grele din cursul
zilelor.Își aduce aminte ca prin vis că acolo unde a fost cu cei
care au pierit trebuia numai să întindă mîna ca să obțină hrana
de toate zilele,ori dece să nu existe și alte locuri tot atât de
bogate ca aceleia distruse ? De ieri a pătruns în acest grup care
l-a adoptat fără rezerve și unde este stimat,deci va trebui să
profite să-și impună ideile.Un singur lucru îl plăcăsește,că nu
poate înțelege cu ei,nu poate să le vorbească,ceeace va întîrzia
fără doar și poate punerea în aplicare a planurilor de dominare.
Visurile fi sunt întrerupte în momentul când ajung la locul unde
a căzut uriașul animal,dar mare lucru nu mai găsesc fiindcă hienile
au fost mai harnice.Iau totuși bucățile care au mai rămas și
duc în așezare.Carnea a început să miroase destul de puternic da
rită climei călduroase a acestor locuri,însă cu ajutorul flăcării

asta se mai remediază.

In afara evenimentelor care au avut loc odată cu sosirea lui U cu familia sa nu se mai întâmplă nimică ieșit din comună. Oamenii se obișnuesc cu timpul cu ei și-i consideră ca făcind parte de plin drept din marea familie care s-a unit pentru a rezista mai bine condițiilor grele de viață. U începe chiar să priceapă limba lor, iar Ia vorbește aproape curent deoarece s-a înprietenit cu cîteva femei cu care își petrece aproape tot timpul; acestea sunt legat de ea, ceea ce de altfel nu este de mirare fiind că are o fire linistită și blindată. Ca fizic este mai finală decât celelalte lucru căruia nimeni nu-i dă vreo importanță. Cu timpul — uită limbă maternă pe care — nu o vorbea prea bine; de la un timp număr mai vorbește nici cu U. Copilul ei Ie, ca orice copil, prinde de minune noua vorbire pe care este obligat să o învețe. Faptul că trebuie să umble acoperită cu o bucată de blană și place în cele din urmă găsește că aceasta este normal. La început lucrul acesta o deranjează și fi era nespus de cald la fiecare mișcare pe care o făcea; acum se simte bine în blana moale pe care i-a adus U, care o apără noaptea, în anotimpul când aerul devine mai rece, de frig.

Astfel viața își urmează cursul zi cu zi. U îi conduce pe bărbați la vînătoare de fiecare dată când aceasta este necesară consolidându-și în felul acesta poziția. Când poate să se facă întrebări, le vorbește despre locurile unde îi se oferă totul fără murmur, unde nu ai decât să intinzi mâna și te hrănești. Cu timpul — foarte ascultat în povestile lui. Se face obiceiul ca după împărtirea hranei, în timpul când acesta este consumată, să le povestească oamenilor fel de fel de istorii despre locuri de basm, ceea ce — are asupra lor un efect miraculos. Din ce în ce i se cere mai insistent ca să pornească cu toții spre acele meleaguri. Deocamdată însă el se mulțumește să le dea sfaturi de felul cum să-și apere așezarea de atacurile fiarelor, construind unele înprejurimi de piatră, ridicături destul de înalte, amplasate fără vreun plan dinainte stabilit, cu bolovani aruncați unul peste altul. De alții oameni nu le este frică fiindcă de foarte mult timp nu au mai întâlnit alte grupe; sunt așezat într-un loc care nu este în calea triburilor nomade, și fiind o mare preerie încorajată de păduri dese și periculoase prin care cu greu se poate trece. Au ajuns datorită faptului că au găsit un loc unde pădurea este mai îngustă și nedescoperit de alții. Oamenii nomazi au rămas mult mai fanpoiatați decât cei care sunt așezat în anumite locuri; au o organizare —

foarte simplă;rar stau mai mult de o săptămînă în acelaș loc și trăiesc în preajma pădurilor în care se refugiază în caz de pericol;cei mai înapoiatați din ei dorm în copaci.Dealtfel și grupul fi care au nimerit tinerii noștri poate fi considerat ca făcînd parte din categoria nomazilor fiindcă s-au stabilit în aceste locuri de puțin timp,și anume cît le trebuie unor tineri ca să ajungă să facă parte din grupul de vînători.In acest timp au evolutat totușu adoptînd unele obiceiuri specifice celor stabiliți.Astfel,trecere tinerilor în rîndul vînătorilor nu se mai face atât de crud.Tînărul care era considerat apt de a vîna trebuia să atragă singur fiare care fi iegea în cale și să lupte cu ea pînă aproape de epuizare,în fața întregului trib.De multe ori se întîmpla să fie răpus,ceea cea era un semn că nu era apt să fie vînător.Dacă reușea era primit în rîndul bărbătașilor și atunci fiara răpusă era spintecată iar corpul tînărului scăldat în singele cald al prăzii.Dacă se întîmpla să moară era lăsat acolo ca ofrandă zeului vînătorii care la cei mai mulți era soarele și ca pradă animalelor pe care nu putea să le domine.In felul acesta se dădea ofrandă spiritelor bune care fi ocrotrea în toate acțiunile.De cînd s-au așezat în ~~acăi~~ nu mai uzează de acest obicei;tînărul nu mai este lăsat să lupte pînă la epuizare ci este suficient să dea dovadă că este în superioritate față de fiară.Din cauza asta ei s-au înmulțit mai mult în ultimul timp.

In această zi soarele dogorește mai puternic ca deobicei.Totuși stau tolăniți la umbră și moțăie;din cînd în cînd se aud strigăte de fiare pe care nimeni nu le iau în seamă.U se duce la rîu,se aruncă în curentul apei și se bălăcăsește în voie.Este satisfăcut de ceeace a îndeplinit pînă acumă;se uită la ridicătura pe care oamenii au făcut-o la sugestia lui.Foarte des erau atacați de unele animale mari punând o serie de oameni în pericol,iar în ultimul timp au fost respinse cu ușurință datorită acestor fortificații.Deodată un strigăt de femeie îl scoate din visare;este cheamarea lui Ia,pe care o cunoaște atât de bine.Nu mai stă pe gîndură să cum se luptă cu un bărbat,iar Ia țopăie în jurul ei lovind cu mî-

nuțele sale în picioarele atacatorului ca să-și apere mama.Bărbațul nici nu-și dă seama de apropierea lui U,atât de ocupat era să încercarea să de a o stăpini pe Ia,la care rîvnește încă de cînd venit în mijlocul lor.Cu o forță uriașă U îl cuprinde de mijloc și-l zvîrle la cîțiva metri depărtare.Acesta,uimit de ce i se întimplă,nu ține seama de uriașul care stă în fața lui și se repede la U cu o bîță în mînă,cu ochii injectați și cu un urlet de ură care o sperie pe Ia peste măsură;n-a mai auzit un strigăt atât de disperat.Un moment U dă să se retragă dar imediat,pentru a pară lovitură,se repede la atacator și cu aceeași forță îl ridică în suflare înainte ca acesta să-l poată lovi,aruncîndu-l de data asta cu atât de putere că lovindu-se de un pom se audă o bufnitură infundată;lovitura l-a amețit.Zgomotul luptei și urletele scoase trezesc cîțiva oameni din toropeală aducîndu-i la locul bătăii.In scurt timp se strîng mai mulți care fac cerc în jurul lor.Ia a ridicat între timp copilul în brațe fugind în colibă.Dorește ca U să iasă învingător ca să-o salveze de atacator.Acesta își revine și cu un rînjet sălătec se repede din nou la U care a rămas nemîscat în fața lui,pînădind momentul cînd se va trezi.Totuși cei prezenți rămân înmormuriti de lupta care s-a încins;nu rareori se iau doi bărbați la bătaie,dar se termină repede și fără prea mult zgomot.De data asta însă lupta se arată mai dirză ca deobicei și net în favoarea lui U,dar nici atacatorul nu se lasă mai prejos cu curajul de care dă dovadă în furia lui nu-și dă seama de superioritatea celui din față sa.Duce bîța deasupra capului și vrînd să se ridice în vîrful picioarelor urmărește să-l lovească în creștetul capului.U este atent la fiecare mișcare a lui și,cu o secundă înainte ca bîța să se repedează asupra sa,face un salt cu iuțeala fulgerului zmulgîndu-i-o din mîini,după care îl apucă din nou de mijloc și în zvîrcolirile zadarnice ale celui care a vrut să-l omoare,îl trînteghe de data asta cu atîta putere de pămînt încît acesta scoate un icnet puternic rămînind jos cu capul sfărămat de o piatră,stropind pe totuși cei din jur cu singe.Oamenii scot țipăte puternice și fug care încotro,iar U se duce în coliba în care a intrat Ia.In scurt timp apar o mulțime de oameni,bărbați și femei,vociferind.Ei se pregătesc din nou de atac,deoarece își dă seama că cele petrecute nu săint pe placul lor.Cel ucis era considerat ca un bun vînător și ca un bărbat puternic,oamenii au venit să-i ceară socoteală pentru fapta pe care a săvîrșit-o;ei nu pricep că a făcut-o ca să-o apere pe Ia,deoarece nu pot concepe ca un bărbat să-și apre pie o femeie numai pentru sine.Vrînd să liniștească spiritele ies

bei cu intenția de a explica celor prezenți pentru ce a făcut-o; deoarece nu posedă un vocabular destul de bogat,o scoate pe Ia din locul în care s-a ascuns, și arată oamenilor că sărind în jur ei ceeace vrea să însemne că este numai a lui și că nu dorește să împartă cu nimeni,însă în cele din urmă își dă seama că nu o poate scoate la capăt,deoarece cercul se strânge din ce în ce; încă odată peste puțin timp va fi prins și atunci totul se va sfîrși.Se oprește deci să le mai explice și,ca să se impună,se îndreaptă în toată înălțimea sa lovindu-se în pieptul lui puternic cu pumnii, care bufnește ca o tobă.In cele din urmă toată agăzarea s-a strâns în jurul său.El se simte pur și simplu coplegit,fiind sigur că cu toată forța de care dispune nu va putea rezista,dar nici de fugit nu va putea fugi,deoarece aceasta ar însemna pierzanie sigură; și atunci se hotărăște la o soluție extremă,să atace pur și simplu pe cei care s-ar atinge de el sau de Ia.După ce se lovește cu pumnii în piept,ceeace are un oarecare efect,prin aceea că a oprit pentru un moment încercuirea,fuge la un copacel din apropiere și în văzul uimit al oamenilor,îl zmulge din pămînt cu rădăcină cu tot și cu dexteritate și ~~rupe~~ la repezelă toate crengile făcindu-și o bîtă imensă,cum n-a mai avut niciodată;se simte mai puternic ca oricând,mușchii îi joacă sub piele,ochii îi sunt injectați iar privirea are ceva de fieră.Se întoarce lîngă Ia,ridică bîta deasupra capului și învîrtind-o cu putere se apropie de oameni; acestia îngroziți se retrag.Un bărbat este lovit și cade însingărat la pămînt aproape de cel care a atacat-o pe Ia.Vacarmul devine din ce în ce mai puternic.Pe măsură ce toți urlă,U devine și mai fioros,ferm hotărît să-și apere pielea.Lovește în continuare cu putere în dreapta și în stînga,inaintind în același timp,vînd să croiască un drum spre focul din mijloc.In jurul ~~sau~~ se face gol, toți ferindu-se de loviturile lui mortale.Cițiva bărbăți vînători îscusiți și recapătă calmul și caută să-l domolească strigîndu-pe nume,dar inutil,nimeni nu mai reușește să-l domine.Atunci ei ridică pietre pe care le azvîrlie spre el,însă și U se apără cu abilitate reușind să se ferească.Se repede spre ei și cu o lovitură doborâtă doi care se prăvălesc în urlete îngrozitoare.Aceasta are darul de a-i îndepărta pe toți din jurul său.Femeile au dispărut ascunzîndu-se,iar bărbății se retrag ca să se sfătuască ce este de făcut.Nimeni nu pricepe exact ce s-a întîmplat și care este cauza înfurierii lui U,care le-a fost de atîtea ori de folos și care le-a dus atîtea servicii prin priceperea și agerimea mintii sale,mai multă ca a lor.Văzînd că a rămas singur U se domolește,lasă bîta.

și se aşează lîngă Ia așteptînd în liniste desfășurarea evenimentelor. Este sigur că va fi din nou atacat sau că vor căuta să-l imobilizeze. S-a lăsat o liniste ca înainte de furtună; incetul cu încetul apar din nou femeile care fac roată în jurul lor, însă de data astă mai de departe. Deodată U se ridică în picoare, o paucă pe Ia de mînă și înaintează spre grupul compact de femei. Speriate ele să rup la fugă, dar el le face semne prietenesti și cînd de aproape destul, o impinge pe Ia înainte; din cauza zmuciturii ea cade pe patru impreună cu copilul pe care îl ține strîns în brațe. Văzind că U pleacă femeile o ridică de jos și se retrag cu ea. Ie tipă ca din urmă de șarpe. Rămas din nou singur U este mulțumit de acest prim succes; a vrut să-i pună la adăpost de lupta care se întrevede. În primul moment Ia este mirată de atitudinea lui, dar cînd vede că este dusă într-o colibă bună și i se dă de mîncare, se linistește. Are incredere în priceperea bărbatului ei, știe că se va descurca.

U se întoarce la coliba unde a fost înconjurat și undăzac încă oamenii pe care i-a răpus, ridică bîta imensă care a rămas la locul ei și o pornește linisit spre centrul așezării. Bărbatii s-au strîns în jurul focului și după ce se sfătuiesc un timp pornesc cu toții să-l caute; Nici ei nu au ajuns la un rezultat; umbrele în grup gesticulînd și vorbind toți odată. Văzîndu-l pe U care se îndreaptă spre ei cu bîta sprijinită de umăr, se opresc tăcuți gata să se apere de orice atac, dar el nu are intenții rele ci este hotărît să-și explică atitudinea, iar cei care îl așteaptă sunt la rîndul lor curioși să vadă ce vrea el. În sinea lor sunt încă foarte nedumeriți de cele ce se întîmplă; faptul că cel mai bun și apreciat a fost ucis i-a iritat la culme, însă și semenul acesta pe care l-a adoptat fără rezerve i-a uitat de multe ori. U se îndreaptă spre ei și cînd ajunge la numai cîțiva metri lasă bîta jos, ridică mîinile în semn că se predă și, fără nici o teamă aparentă înaintează pînă ajunge în mijlocul lor; cei care îi stau în cale se dau cu respect în lături. Lăsînd mîinile jos, le explică cu o voce guturală și făcînd gesturi largi din mîini, ceeace completează vorbele, care a fost cauza conflictului cu En, cum se numea cel pe care l-a ucis. Între timp s-au alăturat și femeile ca să asculte ce spune. El căută să se facă cît mai înțeles și pentru asta se duce în grupul femeilor, o ia pe Ia de mînă, vine cu ea în mijlocul bărbăților și le explică din nou totul de la capăt, arătînd din cînd în cînd spre femeia lui. I se pare că cei din jur nu pricep, deoarece s-a făcut o liniste deplină, dar în realitate fiecare caută să-și facă o idee cum de este posibil ca Ia să apartină numai lui U, așa ceva nu s-a

mai văzut.Ostenit,U se așează pe jos cu picioarele încrucișate, c
vins că a dat greș.Nimeni nu mișcă și nimeni nu vorbește.După un
timp bărbății încep să murmure,să se agite și să se plimbe în ju-
rul său;în cele din urmă unul din ei se desprinde de ceilalți și
îi vorbește pe un ton înpăciuitor,spunându-i că nu vor să-l omoară
și nici să-l gonească din grup,că au înțeles despre ce este vorba
însă și va trebui să treacă o probă din care dacă va eșa cu bine
totul se va sfîrși.Aceasta îl face să prindă și curaj și per-
nu se știe a căta oară le explică din nou că Ia îi aparține numai
lui,că nu are de gînd să-o împartă cu nimeni și că oricine va începe
să-i facă vreun rău va păti ca El.Acest ultim discurs are darul
să agite spiritele.Unul din bărbății vine în fața lui și cu un aer
agresiv,agitându-se în semn de luptă.Asta vrea să zică că este în-
vitat la o ceremonie pe care nu ar fi visat-o niciodată.Conform
celor ce i s-au spus va trebui să se lupte cu Iac,omul din față î-
care este fratele celui ucis.Lupta trebuie să se desfășoare imme-
diat și,deoarece U este net în avantaj va fi considerat învins nu
atunci cînd va fi răpus căzut la pămînt,ci cînd va fi atins de bîrza
lui Iac,fără ca acesta să-o azvîrle.Văzînd despre ce este vorba U
acceptă repede fiind sigur de reușită;are încredere în forță și
abilitatea sa.De altfel altă cale nu are de ales dacă va voi să
stea în continuare în acest grup.Sare în sus,revine cu picioarele
desfăcute și cu mîinile întinse,ceeace vrea să zică că este gata
să înceapă.Iac se arată surprins,nu se aștepta că adversarul său
fie atât de ferm,simte o oarecare teamă fiindcă cunoaște forța lui
U și apoi el este mult mai mic de statură ca acesta.Nemaiavînd
încotro este și el obligat să accepte.U bîta lui imensă de jos
și o așează pe umeri,cum avea obiceiul,așteptînd începutul luptei
Iac se duce să-și aducă și el arma,care este tot o bîtă,dar mai
mică făcută dintr-un lemn tare și uscat,cu o măciulie în cap cu
bucăți de ailexuri înfipte ceeace îi dă un aspect de buzdugan.
Văzîndu-l,U se așează în poziție de apărare;are aerul că va mînui-
greoi arma pe care și-a ales-o.Fără să mai stea pe gînduri Iac se
repede la el,luiindu-l oarecum prin surprindere;nu și-a dat seama
că acesta va proceda atât de rapid,dar reflexele sale nu-l pără-
sesc nici acum;afulgerător parează lovitura și ghioaga lui Iac
lovește cu putere în bîta sa,trosnind.Acesta se retrage și pornind
din nou la atac vrea să-l lovească la picioare;U sare în sus și
bîta trîce pe sub el și-i dă seama că dacă îl-ar fi lovit
îl-ar fi retezat picioarele de la genunchi.Nici de data asta nu trăiește
la atac,dar pînădege fiecare mișcare a adversarului său care pe m-

sură ce trece timpul devine din ce în ce mai agresiv, căutând să-l lovească acolo unde el se așteaptă mai puțin, însă de fiecare dată dă greș, U parează toate loviturile. Enervat peste măsură Iac azvîrle buzdujanul spre U lovindu-l cu coada peste umăr acesta scoate un urlet de durere și scapă bîta jos; în același moment adversarul său se repede la el cu mîinile goale și apucîndu-l cu ~~picioare~~ sale puternice de gît caută să-l stranguleze. Un moment U pierde controlul, simte cum strînsoarea fil sufocă, dar cu o voință extremă face o mișcare atât de puternică încît Iac lunecă și cade pămînt dîndu-i în același timp drumul. U trage aer în piept mulțumit că a scăpat; nu mai stă nici o clipă pe gînduri, se repede la Iac care între timp s-a ridicat în picioare și înainte ca acesta să aibă timpul să se apropie de el, fil apucă cu putere de mijloc, fil ridică în sus și-l trînteghe de pămînt, așa cum are obiceiul să facă cînd se luptă, însă de data asta dă greș, adversarul fiind mult mai experimentat decît ceilalți; el se răsucește cu iuteală în aer căzînd tot în picioare și, repezindu-se prin spatele lui U, ~~lui~~ prinde ~~lui~~ cu putere ~~lui~~ peste torace, și strîngându-l, ta forță încît el simte cum fi troșnesc coastele. Aceasta fil enerivează pe U la culme, se răsucește cu iuteală și vrea să-l apuce da Iac se ferește și fugă de lîngă el. Trupurile li se infierbîntă pe măsură ce trece timpul. În jurul lor s-au strîns toți oamenii din grup, bărbați, femei și copii; cei mici sunt ținuți în brațe de mamele lor iar cei mari privesc înfricoșați la spectacol. La început oamenii au stat tăcuți dar cu cît lupta avansează se face un vacan din ce în ce mai mare pînă nu se mai înțelege nimeni; toți țipă cu putere, agitîndu-se. ~~lui~~ U a vrut să-și crute adversarul căutând să nu-i dea loviturî mortale, sperînd că acesta cînd o să-i vadă superioritatea va ceda, dar Iac se infierbîntă din ce în ce fiind hotărît să facă tot posibilul să-~~l~~ doboare ~~lui~~; de frică să nu mai fie aruncat în aer nu se mai apropie de el și uzează de mijloace necisnitite; aruncă cu pietre în U, din ce în ce mai mar dar acesta se apără cît poate și scoate strigăte de durere de fiecare dată cînd este atins. U fugă după el căutând să-l prindă dar Iac este iute de picior și ~~lui~~ cînd vede că ~~lui~~ se apropii ~~lui~~ mai mult îl ~~lunge~~ cu piatră în cap, pe care ~~lui~~ ține în permanență în mînă. Această manevră fil enerivează pe U, mai ales că nu așa a fost vorba la început. Văzînd că adversarul întrebuităza mijloace nelioiale uzează și el de o tactică pe care nu ar fi voit să-o întrebuițeze. Se face că ridică omziatră și în același timp o rupe la fugă de parcă i-ar fi frică. De data asta Iac se repede după el fără să mai ridice și el o piatră și caută să-l prindă pe la

spate și în momentul cînd Iac se află la numai un metru de el se întoarce brusc și cu o repeziciune uimitoare îl apucă de mijloc, înainte ca acesta să-și dea semn de ce se întimplă, trîntindu-l cu atită forță de pămînt încît Iac scoate un icnet puternic. Toți sună înmărmuriți de repeziciunea și viclenia cu care a luptat U.Iac nu se mai scoală, este mort; s-a lovit cu capul de un bolovan care îl-a sfărămat. U rămîne locului, fi pare rău că a trebuit să-l răpună definitiv, dar acum nu mai este nimic de făcut, va trebui să fie recunoscut ca șef, așa este orînduirea. Se întoarce deci spre grupul bărbăților cu mîinile ridicate și cu o voce puternică cere ca celor cîteva cadavre să fie scoase din incinta grupului și azvîrlite. Bărbății se împart în două tabere și luînd cadavrele le aruncă într-o groapă naturală mai departe de asezare, peste care aruncă apoi bolovani și pămînt. În afara de asta nu au nici un cult în ce privește rămășițele pămîntesti ale decedaților. Îi venerăază un timp apoi săntădati uitării. Cînd au mai fost nomazi aruncau morții pradă fiarelor și de cînd s-au stabilit aici le aruncă într-o groapă mare acoperindu-le cu pămînt. Nu rareori se întâmplă ca hienele să le dezgroeape.

Ia este fericită de victoria bărbatului ei, de acel care a ocrătit-o în totdeauna. De acum încolo nu mai are de ce să teme.

A trecut mai mult timp de la cele întîmpilate. U este unicul conducător al bărbăților la vînătoare, ba contrar obiceiului face chiar dreptate în sinul grupului pînă și față de femei. Așa odată a ~~INTERVIEWER~~ ceară a doi bărbăți pentru o bucată de carne lovindu-i pe amîndoi, ceeace a provocat pentru început o sarecare nemulțumire, dar a potolit imediat spiritele prin felul lui dur și de a fi. Simțea încă de mult că trebuie să fie căpetenia unui grup de oameni, să-i facă fericită, să le găsească un loc unde să nu fie veșnic în primejdie. Cînd condițiile vor permite are de gînd să părăsească aceste locuri. O va face chiar în contra voinței lor și se va arăta nefînduplecăt. Caută să explică supușilor săi că este mai bine ca fiecare să aibă femeia lui, ca ea să nu fie a celui care se

nimereste. In această privință întîmpină mai multă rezistență fiind o chestiune de obisnuință; lasă deci aceasta pentru mai tîrziu. Nu este bine să le facă toate deodată și apoi oamenii trebăiesc luati cu binigorul după fiecare manifestare de putere. Pentru a merge mai departe este neapărat nevoie să atragă cîțiva tineri vînjoși de partea lui care să-i fie fideli și de care să poată dispune oricărui deoarece nu este imposibil ca să întîmpine cîteodată rezistență la dispozitîile sale; doar a văzut asta de cîteva ori și nu trebuie să se mai repete, căci altfel i s-ar stîrbi din autoritate. Încă mai de mult a căutat în timpul vînătorilor să vadă care sunt cei mai curajoși și cei mai vînjoși; a pus ochii pe cinci îngâi, dar aceasta nu este totul, va trebui să-i și convingă să-l urmeze și să fie de acord cu toate acțiunile sale. Pentru a reuși își pune în minte ca să-i favorizeze. La împărtășirea prăzii le dă acestora bucătăile cele mai bune și fi laudă de fiecare dată, atribuindu-le fapte pe care le-au făcut alții. Intr-o zi, puțin timp după întîmplările care l-au consacrat șef, doi tineri au căutat să protesteze la faptul că a dat mai multă carne celor cinci protejați ai săi, dar urmarea a fost cît se poate de rea pentru ei. Unul a fost bătut chiar de el iar celălalt de doi din cei cinci atât de tare încât acesta a murit. Urmarea a fost că restul bărbătașilor, cîteva sute la număr să nu mai îndrăznească să spună nimica, de frica consecințelor. Ugoara ascensiune îl face pe U infumurat, nu mai vorbește cu oricine și cere să i se dea prioritate cînd trece. Numai la Ia ține mai mult ca la oricine, iar copilul care s-a mărit în acest timp nu este lăsat să se joace cu ceilalți că numai cu cei ai femeilor care s-au arătat mai apropiate de Ia. Si-a construit cu ajutorul celor cinci și a cîtorva femei o colibă mai arătoasă cu un fel de ridicătură în jur unde nu putea pătrunde nimeni decât cu învoieira sa. I-a obligat pe cei cinci ca să-și ia fiecare cîte o femeie cu care să locuiască și care să fie a lor, lucru acceptat destul de greu de ele. Aghiotanții săi și-au făcut colibe asemănătoare în jurul colibei aale însă mai mici ca să nu-l supere. In felul acesta U se simte mai bine, mai în siguranță, fiindcă în sinea lui își dă seama că de fapt nu este iubit, ceea ce de altfel nu spune la nimenei nici chiar prietenilor săi. Cu această ține dese confătuiri și constată cu această ocazie că cel mai fidel dintre ei este unul cu numele de An, un băiat tînăr și puternic, mai înalt ca ceilalți; excelează prin pricoperea sa la vînători și mai ales în a executa ordinele sale, dar în afară de asta inteligența lui lasă mult de dorit, nu prea gîndește, ori tocmai despre așa ceva are U nevoie.

In una din zile,după ce au trecut ploile și apa și-a micșorat debitul,unul din grupele plecate la vînătoare a zărit pe colinele din jur ~~cîțiva~~ vînători străini care la vederea lor au lăsat-o la fugă.De mult nu mai văzuseră alți oameni,mai ales de cînd s-au așezat pe aceste meleaguri și nu s-au mai dus în altă parte.Obiceiul era ca atunci cînd se întîlneau două grupuri diferite să se ocolească;foarte rar se luptau și numai atunci cînd alții căutau să le fure vînatul sau intrau în incinta taberei lor.Altfel acești oameni erau păgini,nu aveau veleități ca să domine pe alții;considerau că nu are nici un rost să ucidă pe un semen de al lor fără nici un motiv,numai din spiritul de a ucide;fiecare avea dreptul să trăiască și pentru asta trebuia să vîneze,dar în momentul cînd își însușea munca altuia,cel care a făcut-o trebuia să plătească aceasta cu viață.Așa era legea lor atavică de care nu se vorbea și de care nu se făcea nici măcar caz.Lucrul nu putea fi decît în favoarea oamenilor mai ales că natura era și așa destul de aspră cu ei.Erau dese cutremure și incendiile se țineau lanț în urma puternicelor furtuni care trimiteau asupra pădurilor mari săgeți dătătoare de moarte,cum numeau ei trăznetele.Apoi fiarele sălbaticice care mișinău peste tot distrugău cîteodată în calea lor tot ce întîlneau,mai ales cînd erau gonite de pe alte meleaguri sau cutremure sau incendii.Toate acestea făceau ca rarele grupuri de oameni să nu prea să se bată.Dar se găseau totuși unii care vroiau ca totul să le aparțină numai lor,ceeace îi ducea de multe ori la pieire.Pe U îl interesează foarte mult vesteasă apariției altor oameni;de mult aștepta așa ceva.Vrea să-și măreasă grupul care a devenit prea mic pentru el,mai ales pentru veleitățile lui;numai cu atenția nu va putea întreprinde ceva mai grandois,grupul trebuie neapărat mărit și astă se poate face repede numai prin contopirea lui cu un altul,lucru extrem de greu de realizat.Iși că seama că va putea face astă numai cu forță,uzind de toată puterea și pricină sa,și pentru a ajunge aici trebuie să se arate neîndurător față de oasme care i-ar călca sau i-ar discuta dispozițiile.Ji strîng imediat pe cei cinci și le spune că treuiesc luate măsuri pentru a prefițimpina un atac din partea celor care s-au arătat,conținând că aceștia nu și-au manifestat această dorință,din contră au fugit din calea lor,însă pentru a-și atinge țelul este bine că să le bage în cap că vor fi atacați.Dar nu numai atât,el este de părere că este bine ca ei să lăsă înainte celor care vor să-i atace pentru a-i lua prin surprindere.In ziua cînd au fost văzuți trimiți pe cei cinci în recunoaștere ca să vadă unde s-au așezat sau unde vînează.Iși aduce aminte că în grupul www.aphivaexilului.ro

obiceiul ca alții să nu vîneze în raza grupului respectiv.Dacă erau princi erau gonigi sau ucigi.Deci și acesta va fi un motiv ca să-i atace pe cei care au îndrăznit să le calce ~~■~~ domeniul.
Le explică celor cinci acest lucru, spunându-le totodată că din cauza celor noi veniți n-o să mai aibă destul vînat.Aceștia se lasă ușor convingi că atacarea lor este o necesitate vitală pentru ei,~~explicind la rîndul lor~~ căre este intenția celui mare,cum fi plăcea lui U să i se spună.Peste cîteva zile era mare agitație în toată așezarea; fiecare era hotărît să-~~gi~~ apere viața sau progenitura; toți săi convingi că se apropie un mare dezastru.In timpul lipsei celor cinci plecați în recunoaștere U se simte stingher,nuiese din colibă și fi poruncește lui Ia să facă la fel.Vede că a făcut o gresală trimițind pe toți cinci odată;acuma este fără apărare și va putea oricând fi atacat,dar are noroc.Pregătirile pentru un atac imaginar fi ține pe toți în încordare.Oamenii săi conving că numai U va fi acela care fi va salva.A doua zi seara se întorc
cei plecați în recunoaștere spre marea ^{tui} multumire ~~■~~.An care
i-a condus povestea că un mare grup de oameni s-au așezat la o distanță de un răsărit și un apus de ei și că vin pînă prin acele locuri să vîneze,deci un motiv de a duce război ~~■~~ pentru a-i pedepsi.Trebue neapărat făcut un plan de luptă,să pună mîna pe ei,să-i supună ca să le fie și lor șef.An spune că săi foarte mulți,împărțiti în multe grupe,dar că săi pașnici;cînd i-au văzut de la distanță nu s-au ținut după ei.Aceasta îl supără pe U;îl ceartă ~~■~~ pentru afirmație și-i poruncește să nu mai repete așa ceva.

Seara se face în tabără un vacarm de nedescris;toți vin în fața colibei lui U.Cei cinci se postează în fața ei pentru a preîntîmpina orice eventualitate,înarmați cu bîte immense care dădeau impresia că deabia puteau fi ținute în mîini.La apropierea masei de oameni ei ridică bîtele în aer învîrtindu-le ca să bagă frica în cei prezenti,bineînțeles învățați de U,căci altfel pe ei nu le-ar fi tăiat capul a-o facă.S-a lăsat seara,soarele ca un disru imens colorează peisajul,oamenii stau zgomotoși în jurul colibei șefului lor.Vor să știe ce s-a întîmplat și ce are de gînd să facă și dacă vor fi atacați.Aflînd despe ce este vorba U triumfă;
a rezgit să agite spiritele în folosul său.De acum încolo nu va mai fi greu să plece cu bărbății la celălalt grup,doar aceasta își cere.La o anumită distanță ~~■~~ oamenii se opresc;cei cinci țin bîtele deasupra capului,se face liniste;U ieșe din colibă urmă de Ia și Ie.La vederea lor oamenii încep să facă un vacarm mai mare ca cel de pînă acumă;~~■~~ se agită,sar în sus,urlă ca scosă

din minti.U ridică o mînă în semn că vrea să le spună ceva,dar de geaba,lumea se agită din ce în ce mai tare.Văzind că nu o scoate la capăt și scoate un urlet atât de puternic că toți rămâin înmărmuriți,ceeace are darul de a face o linigă deplină.Oamenii încă încălziți ascultă cu atenție cele ce le spune U.Acesta le explică prin cuvintele sale guturale,prin gesturile sale care întregesc vocabularul și prin diverse semne învățate aici,că un grup mare de oameni au intrat în raza lor de vinătoare,fiind în pericol că să fie atacați și ucisi,dar că ei nu trebuie să se lase cu una cu două.Pentru a preîntimpina orice pericol ar fi bine ca ei să le-o ia înainte,atacându-i primii.Spre mulțumirea lui vede că este aprobat,toți făcând din nou un vacarm de neînchipuit.Cei mai bătrâni își aduc aminte că au mai fost atacați de mult din care cau au rămas mai puțini ca alții,decarece marea majoritate au fost ucisi.An nu mai pricepe nimică;doar a adus vestea că oamenii sunt pașnici,dece vrea neapărat cel mare să spună tocmai contrarul;se uită nedumerit la el,dar U n-a terminat;scoate din nou același strigăt care are același dar de a face linigă.Intreabă de data asta dacă bărbații sunt de acord că să plece căci mai repede spre așezarea celor care le vor pierzania.De data asta nimeni nu mai scoate nici un urlet.Toți stau înmărmuriți,este o confuzie totală,la asta nu se aştepta nimeni.In mintea lor înapoiață s-au agitat prima dată fără că să fie prea lămuriri despre ce este vorba,dar acumă cînd trebuie să hotărască singuri asupra soartei lor nu știu ce să facă.Doi bărbați ies înaintea celorlalți și prin cîteva cuvinte sumare și semne caută să explice că ei cred că nu ar fi bine ca să atace înainte să se convingă dacă într-adevăr oamenii văzuți au intenții rele.La asta U se arată extrem de nemulțumit,simte că spusele lor ar putea strica totul ce a construit el pînă acumă și apoi nu poate concepe că să i se pună cuvintele la îndoială.Roșu de minie ridică bîta care tot timpul a stat sprijinită de picior,îl cheamă pe An care vine imediat și amîndoi se îndreaptă spre ce doi răzvrătiți.Cu o repeziciune U ridică bîna și înainte ca cel care a vorbit să-și dea seama ce se întîmplă,îl loveste în cap sfărămîndu-l.Acesta cade într-un lac de singe.Al doilea văzind că a pătit tovarășul lui cade în genunchi în fața lui U cu capul la pămînt.U se uită cu ochi injectați la el,are un moment de ezitare după care se întoarce și păgește grav spre coliba lui.Nimeni nu protestează;toți au amuțit ca prin farmec;unii se întorc și se îndepărtează.Omul al doilea mai stă încă aplcat cînd se audă din ridicătura pe care stă U urletul acestuia.De data asta întreabă

pe un ton mai autoritar dacă oamenii sănt de acord să plece cu el la cucerirea celor care au îndrăznit să vineze în locurile lor. Spumirea celor cinci, cărora le era teamă ca gestul celui mare să provoace o revoltă, cei prezenti se arată ~~gata~~ să facă ce li se cere. Acuma începe dansul care nu a mai avut loc de mult, dansul aşa zis de lui Inti, rit care are loc înaintea pericolelor și care are drept scop înbunătarea spiritelor rele care au tendință de a-i distrugă oameni. Cei tineri nici nu știu să-l danseze fiindcă de cînd s-au așezat prin aceste locuri nu au fost în mare pericol. Războinicul mai în vîrstă hotăresc că aceasta să aibă loc a doua zi spre seară înainte ca soarele să coboare sub orizont. Încă de dimineață, după ce toți s-au odihnит, cei mai în vîrstă se duc cu cîțiva tineri la o pădurice de copaci mici cu frunze mari care cresc prin apropiere și fi jupoaie de coajă din care curge un lichid roșietic cu care se ung pe corp și pe față și care pe măsură ce trece timpul devin roșii aprins, apoi făcînd un fel de coridoane din frunze și le leagă în jurul capului. Peste puțin timp toți au un aspect ~~însărcinat~~ cu dungă roșie care le brăzdează trupul și față iar frunzele pe care și le legăt pe cap face cu culoarea roșie un contrast bizar. Fiecare duc în brațe o cantitate mare de coajă și frunze pentru ca toți să fie la fel. U l-a trimis și pe An cu ei care are misiunea ca să-i aducă o oarecare cantitate de coajă și frunze ca să se vopsească mai frumos și mai bogat ca ceilalți. La întoarcerea grupului ei sunt pur și simplu asaltati de femei și bărbați care deîndată încep să se vopsească în vederea dansului care va avea loc seara. U își pun în aplicare totă fantasia și caută să-și minjească corpul cu cîte mai multe dire trase cît mai neregulat și pe cap își pune o coroană de frunze cu mult mai mare ca a celorlalți ceeace pînă la urmă fiindcă un aspect ridicol, dar el se simte mindru de infățișarea sa pompoasă. Același lucru îl face și cu femeia lui Ia pe care personal o vopsește în cele mai bizare figuri. Toată această operăie a durat aproape totă ziua; unii au uitat chiar să și mănușe. Tinerii se arată foarte curioși să vadă cum se procedează la acest rit, și pentru asta nu contenesc să-i întrebe pe cei mai în vîrstă ca înainte de venirea serii să le arate ~~în loc~~. Din loc în loc s-au format grupuri grupuri de oameni înconjurați de tineri care le aruncă vor trebui să danseze. U însărcinează pe unul din cei cinci prenume Si, care era și cel mai în vîrstă și care cunoștea toate riturile, ca să organizeze totul în așa fel ca ceremonia să fie cît mai fastuasă; el consideră că în acest fel va trezi în fiecare dorință de luptă și de aventură, așa că totul va trebui să fie cît mai gra

dios.Peste tot au fost agezăți trunchiuri mari de copac pentru tam-tam-urile care vor bate ritmul.Pe un loc mai ridicat U a pus să se facă un fel de țojdă în care să stea el cu familia și cei apropiati.Odată seara sosită toată lumea este vopsită,care mai de care strident, cu frunze în jurul capului.Ceremonia poate începe, conchide Si și anunță astă lui U care de ore în gir așteaptă momentul.Intre timp focul din mijloc a fost întețit, aruncindu-se în el trunchiuri întregi de copaci; valea este luminată de vîlvătăii sale roșii, ceeace dă întregului ansamblu un aspect destul de ciudat.Tot și așteaptă șeful;U ieșe din colibă însorit de la care ține de mână pe Ie și de cei cincii aghiotanți.La vederea lor oamenii agită nerăbdători.Războinicii mai în vîrstă încep să bată cu betele în trunchiurile de copaci,făcind un vacăr de nedescris.U pășește tanțos spre loja care îi este rezervată și se agează pe pieptre împreună cu ai săi;în acest moment bărbății maturi și cei mai în vîrstă se agează unul în spatele celuilalt rotindu-se în jurul focului în ritmul bătăilor, contorsionându-se fiecare cît poate de tare.In mijini țin sulite din lemn și bîte în capul cărora sunt prinse bucăți din silex ascuțite, pe care le agită în aer ca și cum ar goni ceva din jurul lor.Bătrînul Si îl salută pe U cu respect mergind spre foc azvîrle în el o bucată mare de seu de la un animal vînat cu o zi înainte, ceeace face ca să se ridice un fum gros și înecăciuind un timp agezarea într-o ceajă deasă.Inchetul sau încetul se prind în dans toti bărbății iar femeile s-au agezat în jurul lor să-i privească;lor le era interzisă participarea directă la rit deoarece nu era de conceput ca ele să poată goni un spirit rău așa cum nu era de conceput ca ele să meargă la vînătoare și apoi le era teamă ca spiritele potrivnice să nu le provoace nașteri de mongrii.Aceasta era credința lor și nimeni nular fi putut să le-o scoată din cap.

Cînd ceremonia era în toi, iar Si a aruncat de cîteva bucăți mari de seu în foc,U cu ai săi se alătură dansului iar Ia se duce în grupul de femei ca să privească.Ie profită și el ca să se joace cu copiii lucru ce altfel îi era interzis.Betele bat din cap în ce mai frenetic accelerind ritmul pe măsură ce spiritele se încălzesc.In cele din urmă oamenii dezlănțuiți țopăie din ce în ce mai iute ridicînd un nor de praf care se lipește de pielea lor unde vopseaua le curge odată cu transpirația iar praful fi ia locul.Tot arată jalnic.U se întoarce la locul lui, îl cheamă pe Si căruia îi poruncește ca să înceteze dansul și își scoate pălăria imensă din frunze care începe să-l deranjeze.La încetarea bătăilor de tam-tam

încetează ca prin farmec orice mișcare; oamenii obosiți și sleiți de puteri din cauza dansului se așează fiecare unde apucă. U este mulțumit fiindcă și dă seama că a învins. Se ridică de la locul său din loje și se duce urmat de întreaga suită la colibă. An fil urmează umil deaproape, gata să execute ordinele ce i s-ar da; i-a trecut curiozitatea să-l întrebe pe șef de ce a spus contrariul celor constatare. U nu pierde timpul, trebuie să profite de succesele din ultimul timp. Trimită imediat pe An să-i anunțe pe ceilalți aghiotanți și să convoace pe cei bătrâni, vreo zece la număr în frunte cu Si, ca să facă un sfat în care să pună la punct întreaga luptă pe care o vor duce. U le spune că dacă vor să rămână în aceste locuri linistite este neapărat necesar să lupte, să nu se lase înrăuti de spusele unora care [] gîndesc cum nu trebuie și care sunt fricoși. În cîndul cu încetul cei prezenți se lasă convinși și pentru prima dată în viață lor se ține un consiliu de război. Ceilalți oameni de rînd se duc să se culce după o zi atît de plină de fel de fel de evenimente; pe ei nu-i întrebă nimeni ce părere au. După ce au fost întrebați de U dacă sunt de acord să plece cu prețul vieții unuia care a vrut să explice că ceea ce se face nu este bine, nimici nu se mai sinchisește de părerea lor. U se simte fericit; îndeile îi vin la moment; tot ce face nu este gîndit conform unui plan dinainte stabilit, ci toate acțiunile pe care le întreprinde sunt spontane, în afară bineînțeles. Eleitata de ajunge sus, cît mai su. El n-a învățat de la nimici să conducă, deoarece nu a avut niciodată ocazia să vadă pe cineva cum procedează cînd conduce. Lucrul acest fil bucură, are drepturi mai multe ca ceilalți, este mai stimat decât Semenij; săi și poate să-și ia ce vrea din ce se vînează sau se culege, fără ca cineva să poată protesta. Faptul că toate acestea au în spate frica nu-l interesează. Un singur lucru însă fil frămîntă, nu este destul de pazit, numai cînd oamenii fiind cu totul insuficient. Trebuie neapărat să întreprindă ceva ca să-și mărească numărul personal de ostăi, care să fie numai la dispoziția sa. Așa gîndeste el în această seară, premergătoare luptei pe care vrea să dea cît mai curînd. Singura șansă de a merge mai departe este să cîştige bătălia, să-i supună pe cei din celălalt grup și în felul acesta să și-i apropie mai mult pe cei care l-au adoptat, să facă din războinicii de aici un nucleu de armată cu ajutorul căreia să poată supune mai multe grupuri și să fondeze o așezare mai mare. Acuma este unica ocazie să poată reuși în ambițiile sale din cînd ce mai grandioase din ultimul timp. Ca ultime ordine le spune celor cinci ca să meargă din bărbat în bărbat și să le [] ca

să pregătească pietre și bîte suficiente pentru o perioadă mai îndelungată, deoarece în curind vor pleca să-i înfrîngă pe ceilalți. A doua zi nu se petrece nimică ieșit din comun; toată lumea este ocupată cu îndepărțarea urmelor dansului lui Inti, însă U are o activitate febrilă. Pregătește plecarea chiar pentru a doua zi de dimineată fiindcă pînă acolo au de umblat, cale de un răsărit și un apus. În orice caz lupta va trebui dată din dimineată ca să fie luati prin surprindere și nepregătiți. Cu toate că nu a mai condus oameni la cuceriri,^U își dă bine seama cum trebuie procedat. Mare parte din experianța lui se datorează traiului singuratic pe care l-a dus, fiind nevoie să supraviețuiască, căci altfel nu ar fi reușit să facă față; dar nu numai astăzi, mintea lui este mai dezvoltată ~~—~~ și pricepe mai bine anumite situații pe care ceilalți nu le pot concepe. Pregătește deci totul pînă în cele mai mici amănunte și le ordonă celor care iau parte la discuții ca să urmeze întocmai dispozițiile. În cele din urmă fi anunțat că a doua zi se pleacă la drum; merg toți bărbatii, vreo două sute la număr, iar tinerii adolescenti și bătrinii vor rămâne în așezare pentru apărarea femeilor, sub conducerea unuia din vînători mai experimentat.

A doua zi U se trezegă înainte de răsăritul soarelui. Dimineața se arată frumoasă; peste scurt timp toată lumea este în picioare și se strîng zgomotos în jurul șefului lor. Copii tipă și pling de vacarmul care s-a produs odată cu pregătirile febrile. U își pune pielea imensă de leopard, vînat de el pe cînd era încă singur cu Ia, își ia bîta grea cu care merge de fiecare dată la vîtoare și la un semnal de a lui întreaga ceată pornește într-un vacarm și o dezordine de nedescris. Oamenii sunt înarmați cu sulite și bîte de care au legat sau incrustat bucăți ascuțite de silex, fiecare ce crede că este mai util și de care se poate servi mai c folos. Unii au la briu pungi confectionate din piei în care poartă diferite pietre ascuțite special pentru luptă sau pentru spintecă și tăiat prada. Alături de U umblă unul din cei care a fost în re cunoaștere împreună cu An care are menirea de a arăta calea ce terbuie urmată. An umblă în urma grupului și are misiunea de a comunica lui U tot ce se întîmplă acolo. Grupul gălăgios străbate întreaga cîmpie înconjurate de păduri dese și spre seară ajunge în marginea unei jungle întunecoase în care nimeni din ei nu a pătruns vreodată în afara de cei doi care cu cîteva zile înainte au urmărit oamenii spre care pornesc acum și au descoperit că pe aici se poate ieși cu ușurință de partea celaltă, jungla fiind mult mai

îngustă. Tot prin aceste locuri au pătruns ei în cîmpia în care se află acumă dar fiind mult de atunci numai oamenii bătrâni își mai aduc aminte; cei tineri nu mai cunosc acest eveniment, nici măcar cînd sosesc aici soarele apune lungind umbra înalților copaci de la marginea pădurii. Oamenii sunt obosiți după un marș făcut de o zi întreagă. Au făcut o mică pauză la prîncăcînd au mîncat din rezervele de carne luate de acasă. U nu le-a dat voie să zăbovească prea mult, deoarece a vrut ca să ajungă încă înainte de apus prin aceste locuri și a reușit. Acumă o odihnă binemeritată este aşteptată de toți. Se ordonă oprirea pentru noapte. Fiecare se aranjează cum poate; unii din ei se culcă în copaci ca o reminiscență cînd practicau aceasta în mod frecvent. U le spune ca să nu se îmbrăghtie pe o suprafață prea mare pentru a se putea strînge ugor în caz de pericol. Dimineața de tot întreg grupul pornește din nou la drum cu forțe noi. Trebuie să străbată o bucată de junglă care are totuși o lățime de cîteva ore de mers. După spusele căluzei au destrăbatut locuri primejdioase pe unde migună fel de fel de serpi și insecte veninoase. După un timp de mers anevoios pătrund într-un luminig mare unde oamenii pe care fi căută au un fel de tabără de vînătoare; se vede că de scurt timp au fost pe aici; peste tot se găsesc oase și resturi de animale în putrefacție ceeace face ca în treaga atmosferă să fie greu de respirat. La apariția lor cîteva hîene de pădure o rup la fugă. Pînă acumă nu au dat de animale mari și nici un incident nu a avut loc. Cîțiva iepuri mici foarte iuți de picior sunt vînați spre marea lor satisfacție, dîndu-le o hrană proaspătă. Mamuți prin aceste locuri nu sunt; ei trăiesc în alte ~~mai~~. Se întimplă totuși destul de rar ca unii mamuți mai mici să poată străbate jungla unde este mai îngustă și să pătrundă în cîmpia unde trăiesc oamenii noștri, ca acel vînat cu mult timp în urmă cînd U s-a remarcat; în afară de acesta altul nu au mai întîlnit. În junglă trăiesc numai lei, tigrii precum și un număr mare de maimuțe din toate soiurile pînă la imensele gorile care prin aspectul lor nu se deosebesc prea mult de oamenii acelor vremuri, doar prin aceea că au o inteligență cu mult inferioară. Se întimplă că acestea să atace oameni, însă cînd erau singuri sau în grupuri mici. Acumă nu îndrăznesc să facă deoarece cîntă de oameni este mare, de care cauză animalele fug din calea lor. Cu cît pătrund mai adînc în junglă cu atît toți sunt mai cuprinși de o teamă inexplicabilă. Din cînd în cînd se aud zgomele fioroase și strigătul maimuțelor speriate completează peisajul sumbru care se arată în față lor; niciodată nu s-au întîmetat să pătrundă atât de adînc în păduri, în locuri cu vizibilitate redusă, ceeace ~~nu~~ mult puțină de

apărare, mai ales că prin aceste locuri trăiesc un soi de oameni care nu ies niciodată din junglă și care își petrec aproape tot timpul în copaci; nu cunosc nici măcar traiul colectiv și sănt cu mult mai înapoiați decât cei din grupul nostru. Călăuzele care au fost acum câțiva timp pe aici în recunoaștere au văzut căiva care au fugit din calea lor; se întâmplă însă ca aceștia să arunce cu fel de fel de obiecte din copaci, nu pentrucă că place carne de cișnici din frică de a fi atacați. Ei nu mănîncă carne fiind ierbivori se hrănesc cu fructele și florile care cresc din abundență prin aceste locuri. Înapoierea lor se datorează lipsei de interes de a lupta pentru viață, deoarece nu au decât să întindă mîna și să hranească la dispoziție. De multe ori se întâmplă că să-și ducă viață pe lîngă gorile cu care se împacă foarte bine. Oamenii noștri înaintează prin aceste desiguri cu arbori imensi și liane peste tot, uitându-se de fricogați în jur. După câteva ore bune de mers ajung la un luminis ceva mai mare, suficient ca să se poată odihni; U comandă oprirea, bucuros că pînă acum nu a intervenit nimică ieșit din comun. Camenilor le este foame și sete. Formează un grup mare cu care pornește în căutare de hrana și apă; pornește spre partea opusă din care au venit. Stie să vineze în pădure, deoarece mare parte a petrecut-o în singurătatea sa lîngă una în care nu rareori a pătruns. După o oră de mers comandă oprirea și punе pe fiecare să se ascundă cât mai bine, în așa fel ca toți să formeze un semicerc în care să poată pătrunde prada, ca apoi să fie atacăți și ucisi. Toată lumea oscultă cu sfîrșenie directivele știind că este mai experimentat decât ei. Animalele aici sunt mai mici și mai fioroase decât cele pe care le vinează în cîmpie, așa că trebuie luate prin surprindere și lupta se duce aproape cor la corp. Dar spre surprinderea lor și mai ales a lui U prada se lasă mult așteptată și oamenii își pierd răbdarea. La un moment dat el vrea să schimbe locul însă se răzgîndește, deoarece auzul său îl surprinde un fîșit de frunze. Le face semn oamenilor să nu mîște și se așeză la pîndă. Apucă cu putere bîta în mîini, uitându-se cu multă atenție în jur; nu trece mult timp și face un salt spre stînca în același timp cu un urlet fioros care se audă din partea dreaptă ridicînd în același timp bîta deasupra capului. Întorcîndu-se întrcolo vede la numai doi, trei metri un leu imens, aproape cât înălțimea sa. Fulgerător, fără să stea pe gînduri, își repede bîta în casă animalului, așa cum are obiceiul. Toți rămîn înmormurîți, nimenei nu îndrăznește să iasă de la locul său, ceea ce U nu-i prea pasă mai ales că vrea să le arate din nou ce poate. Se hotărgează deci

să lupte singur. De lovitura primită leul se clatină și-și pierde echilibrul, dar nu cade jos. Văzind că este încă în puteri U se retrage la cîțiva metri pentru a preîmpina ca fiara să sară asupra sa; intr-adevăr, ~~ea~~ își revine și face un salt lung spre cel care ~~a lovit~~, ~~o, dar el~~ este mai repede, retrăgîndu-se în momentul cînd toți au impresia că a fost strivit. Are o privire ageră, atenția îi este încordată la maximum, iar ochii îi joacă în cap în toate părți. Mușchii de la mîini stau umflați sub piele formind din loc în loc ridicături ca niște mingi bine umflate. Lovește cu atită iute și putere leul în creștetul capului încît acesta cade de data asta în pămînt, scoțind răgete complete, apoi, fără să-l lasă să se redreseze îl coplesește cu lovitură, unde nimerește mai întîi, pînă cînd vede că ~~el~~ nu mai mișcă. În furia de care este cuprins consumă o mare cantitate de energie ~~l~~ ceeace în cele din urmă îl obosește peste măsură. Cei cu care a pornit la vînătoare ies din ascunzișurile ~~l~~ și înconjurîndu-l pe șeful lor se reped că să taie cu silexurile animalul ucis, încă cald; unii din ei pun gurile în locurile prin care curge sânge ca să-l bea. U se așeză extenuat pe un trunchi de copac; se miră și el cum a putut să răpună un animal atît de mare. După tranșarea hoitului fiecare ia cît poate duc și se pornește în tabăra unde îi așteaptă grosul grupului. Cu toată că prada este destul de bogată totuși este insuficientă pentru toată U comandă o nouă plecare, dar cu alți oameni; cei care au fost cu el și care au fost martori la ~~l~~ ^{CEEACE} a înfăptuit povestesc și celor rămași ce au văzut, ceeace produce ~~l~~ admiratie din partea tuturor. La a doua ieșire nu mai vinează decît cîteva maimuțe, care adăugate la carnele leului este suficientă pentru toată lumea. După consumarea hranei U comandă pornirea la drum; nu vrea că să-l apuce noaptea prin aceste locuri. În nici un caz nu este bine ca să înopteze în junglă. După spusele călăuzei mai au maximum cîteva ore de umbrelă ca să ajungă de partea celală. Pe drum întîlnesc o băltoacă cu apă destul de murdară, ~~l~~ care are totuși darul de a le potoli setea. Desigur devine din ce în ce mai des; călăuzele caută cu atenție să recunoască locurile prin care au trecut data trecută. Oamenii din acele timpuri fiind nomazi și deci obișnuiați cu lungi drumuri ce nu conteneau niciodată, decît odată cu moartea, aveau ca și animalele un simb al orientării foarte dezvoltat. Trebuie neapărat să ajungă încă în seara astă în preajma taberei celor pe care vrea să-i atace pentru că a doua zi dis de dimineață să pornească la luptă. La un moment dat se înaintează extrem de greu iar strigătele animalelor de junglă se fac auzite din ce în ce mai

tare și mai aproape.Unul din oameni se cățără în vîrful unui copac,la sugestia lui U,cu speranța că va putea vedea mai departe spre surprinderea lui nici unul din orbori nu depășește prea mult pe ceilalți,asa că în felul acesta nu se poate scurta drum.Călăuzele dău dovadă de enervare,de cîtva timp au pierdut orientarea,nu știu în ce direcție să apucă;oprirea pentru mîncare și excapada de vînătoare i-a dezorientat.Pînă în cele din urmă se ceartă între ei asupra drumului pe care l-au urmat data trecută și pare evident că au avut mai mult noroc,atîț la dus cît și la tors.Dealtfel aceasta nu le-a fost greu fiindcă i-au urmărit de aproape pe cei pe care i-au zărit,fără ca aceştia să-și dea seama și în felul acesta nu le-a făcut greu să străbată jungla nici la toarcere.Toate acestea îl pun în mare încurcătură pe U,nu știe că să procedeze,dar nici nu vrea să dea dovadă de slăbiciune;comandă deci să se continuie drumul mereu înainte,fiindcă pînă la sfîrșit trebuie să se ajungă undeva.Una din călăuză își aduce aminte că tot timpul cît i-au urmărit pe ceilalți au văzut lianele îndreptă spre o anumită ~~parte~~^{PARTE}.Toată lumea se îndreaptă deci în această direcție,iar după un mers susținut de aproape două ore,cînd soarele începe să coboare sub orizont făcînd în junglă și mai întunecă,toți tresor de bucurie la vedere luminișului.Ajunge la marginea pădurii zăresc în fața lor o cîmpie mare cît vezi cu ochii.Animale nu se zăresc,o liniște deplină domnește peste tot.După zgomotele junglei liniștea cîmpiei li se pare curioasă.In depărtare se vede o dîră de fum care se ridică în atmosferă liniștită a serii.U o recunoaște imediat,acolo este așezarea pe care vrea să-o supună și pentru care a făcut cale atîț de lungă.In fine,norcul îi suride din nou,deci informațiile au fost juste.De acum încolo va trebui să meargă cu multă atenție pentru a nu fi simțiti.Singurul mijloc de a cîştiga lupta este acela de a-i lua prin surprindere pentru a nu le da putință de a se organiza.Comandă deci că înaintarea să se facă în modul deoarece în felul acesta oamenii săint mai puțin tentați ca să vorbească între ei și apoi în felul acesta se pot camufla mai bine.Iarba din jur este destul de mare și la nevoie se vor tîrî chiar pe burtă.După un mers de încă o oră U poruncește oprirea.Nimeni nu are voie să pornească la vînătoare sau să plece după apă.Trebuie să se mulțumească cu ce au alături.Le promite că în fine după ce totul va fi înfăptuit le va da libertatea să vîneze și să facă ce vor voi.Fiecare se așeză obosi pe locul unde se găsește și aproape imediat toți cad într-un somn greu,după o zi plină de peripeții.U se așeză gînditor pe o piatră

și-și face socoteli de felul cum trebuie să procedeze în zilele c
vor urma.Altceva decât plăcerea de a conduce nu-l interesează.La
locul de la care a plecat nu se gîndește,totul este cum să ajungă
mai departe,cît mai departe cu putință.In toiul gîndurilor adoară
și el.

Cînd intunericul nopții fără lună este abea spart de
primele raze ale soarelui care mai are mult ca să se arate la ori
zont,U se trezește.Primă grija este ca să nu facă zgromot;se duce
în liniste la fiecare om ca să-l trezească și în scurt timp,toată
lumea este în picioare.Nimeni nu îndrăznește să vorbească sau să
umble prea mult în jur.Fără să zăbovească [REDACTED] oamenii noștri
pornesc la drum,dar de data astă cu multă grija.U le-a atras aten
de nenumărate ori,în așa fel ca să le intre în cap, că va trebui
să meargă în cît mai mare tăcere și să folosească toate ridicătu
rile de teren [REDACTED] ca să nu fie observați,iar cu cît se apr
pie cu atît să fie mai atenți;lă nevoie să umble chiar tîrindu-se
Pentru a fi mai sigur că este înțeles fi sperie cu pierzania spun
du-le că Inti i-ar fi comunicat că dacă nu vor reuși să-i învingă
pe oamenii din așezarea din față vor pieri cu toții.Aceasta are
darul extrem de a-i convinge din plin.Unii din ei umblă chiar de
început tîrîș,îndemnîndu-i și pe ceilalți să facă la fel,dar U nu
mai caută să le explice că aceasta se face numai cînd este necesar
și-i lasă să umble cum vor voi,deoarece în nici un caz aceasta nu
va putea să strice cu ceva,din contra,este o prudentă în plus.Dea
menea le spune că Inti i-a apărut în vis în noaptea astă și că fi
roagă prin el ca niciunul să nu dea dovadă de frică și că cel care
care va căuta să se disimuleze va păti ca acela care nu a fost de
acord cu el.Toate acestea au un efect mai teribil asupra oamenilor
fiecare fiind ferm hotărît să,lupte pînă la totală epuizare,numai
învingă.Deci toți se furigează cu cele mai mari precauții.Din cînd
în cînd U se ridică pe cîte un mic muguroi de pămînt de unde să
poată vedea mai departe și transmite aghiotanților care este situa
ția,[REDACTED] apoi [REDACTED] transmite mai departe și celorlalți,în așa fel ca
fiecare să știe exact cam cît mai au de mers.La un moment dat așe
rea apare în virful unei ridicături de teren care domină o parte
din înprejurimi.U face semn cu mâna și toți se opresc,lungindu-se
în același timp la pămînt.La un alt semnal de a lui oamenii înaintă
ză tîrindu-se pe burtă.Fiecare ascultă cu sfîrșenie ce se comandă
spre marea bucurie a lui U care a reușit să-i supună fără tăgadă.
La numai cincizeci de metri el ordonă oprirea.S-a procedat în așa
fel că nici nu se obseară că un grup de vreo douăsute de oameni

au înaintat pînă aici.Se vede că așezarea este ~~mare~~;sînt mult mulți decît ei.Dimineața i-a trezit pe toți;femeile și copii scot țipete stridente,iar bărbății se îndreaptă spre rîu cu silexurile în mînă ca să le șlefuiască.U stă să reflecteze cum să proceze;ajunge la concluzia că este bine ca să mai aștepte puțin pîn ce bărbății se vor împrăștia în albia rîului,ca o regrupare să fi mai anevoiasă.Oamenii lui stau trîntiți la pămînt fără să îndrăznească să mîste.Totii ochii sînt așintiți asupra sa.La un moment dat se aude un strigăt de femeie.Au fost descoperiți de una din ele care trecea întimplător pe acolo;s-a speriat văzîndu-i întins pe jos,dar mai ales de alura uriașă a lui U.La început acesta se fisticește,nu știe ce să facă;alarmă dată face ca tot satul să intre în fierbere.Bărbății se scoală de la locurile lor și alearg cît pot de repede în centrul așezării..Toată lumea este zăpăcită,nimeni nu știe ce s-a întîmplat și dece s-a dat alarmă.Femeia care s-a speriat a rupt-o la fugă țipind în continuare și arătind spre locul unde erau ei ascunși.Nu mai este nimica de făcut,fiecare secundă este în dezavantajul lor.U nu mai stă pe gînduri,brusc situatia s-a schimbat de felul cum și-a închipuit că o să fie și acum trebuie procedat repede și după caz.Găsește deci că a sosit momentul ca să profite de dezordinea din așezare.Ridică deci mină stîngă,apucînd totodată cu dreapta bîta sa imensă și cu un strigă atît de puternic,încît la început chiar ai lui rămîn înmărmurîți,pornegîte înainte spre adversari.Toti se ridică ca electrizat,în picioare și cu același urlet fioros pornesc în urma lui.Oamenii de pe delugor sînt pur și simplu uimiți;luati prin surprindere se zăpăcesc atît de tare că niciunul nu ripostează la cele ce se întîmplă.Inainte ca aceştia să-și revină,oamenii noștri atacă cu putere imensă;se face un vacarm asurzitor,oamenii lui U lovesc în dreapta și în stînga fără să țină seama dacă au în față un bărbat sau o femeie.Oamenii cad astfel unul după altul,iar unii o rup pur și simplu la fugă.Copii țipă și se țin de îmbrăcămintea femeilor care caută să se salveze.Un grup destul de mare de bărbăți se regrupează și contraatacă sub comanda unuia pe care U l-a observat încă de prima dată.Era un om cu o infățigare mai atletică și o forță mai mare ca a celorlalți,cu o tehnică de luptă care fi seceră pe unii din oamenii lui U.Atacul lor se dă asupra cetei care luptă alături de U deoarece ei și-au dat seama că el este conducătorul.Totul este bine pregătit.Aceasta are darul de a-i deruata pentru un moment.U se desprinde de ai lui și fugă singur printre adversari spre acel om și vrea să-l șovească cu bîta sa mare,dar acesta se ferește cu atită abilitate încît este gata să cadă la

pămint. Aceasta se întimplă pentru prima dată în viața lui; nu a mă sărit să așa ceva. În acest timp grupul care l-a urmat s-a înlănțuit cu ceilalți într-o luptă îndrăgită, ~~copii~~ la corp, pe viață și pe moarte. Pentru a nu i se stării autoritatea, U este hotărât de a-l răpune, cu toate că ar fi voit să-și aproape astfel de oameni. Desfășurat nu încetează totuși să gîndească. Se redreseză repede, înainte ca adversarul să-l lovească și se amestecă prinț-ai lui, ca să fie în siguranță. Simte că dacă șeful advers nu va fi ucis acesta fi va distruge oamenii și atunci tatăl se va sfîrși. Deoarece de alta cale mulți oameni. U îi strînge pe toți ai lui într-o singură ceată. Trebuie terminat cît mai repede cu acest șef viteaz și asta nu poate decât el să facă. La un moment dat cînd se ivesc ocazia se repede la el cu atită forță și atită ură încât acesta să inapoi, spre nenorocirea sa deoarece se împiedică de o piatră și se prăvăleagă la pămînt, ceea ce îi este fatal; bîta lui U îl face pur și simplu bucăți. Aceasta are un efect dezastroz asupra oamenilor atacați. Văzind că șeful le-a fost răpus întră în derută; numai el a reușit să-i țină strîns cu vitejia sa. Fiecare fugă care încotro urmărită de oamenii lui U. Cînd acesta vede că sortii său îndreptățită de partea sa să ordin de încetare, la fel cum procedeză la vînătoare. Oamenii ~~OPRESC~~ luptă și se grupează în jurul său. Mulți din ei, vreo treizeci la număr lipsesc fiind secerăți, mai ales în ultima bătălie. Deodată se lasă o tacere morțintă, toți amuțesc, numai cîțiva copii se mai aud tipind în depărtare. Peste tot sunt leguri, aerul este plin de praf iar pietrele stropite cu sînge. Mare parte din colibe său prăbușit în toiul luptei. Unii care sunt numai răniți se tirăsc spre riu ca să se spele cu apă rece și proaspătă. La vedere jalnicului peisaj U este la început desfășurat, dar își revine repede. Pentru țelul pe care îl urmărește trebuie să fie dur și să se arate neîndupărat; nu trebuie să arate nici un moment slăbiciune. Din grupul său au rămas mare parte. În mare grabă formează cîteva grupe mai mici și îi expediază peste tot ca să strîngă pe cei care au rămas. De data astă le ordonă ca nu cumva să mai comită vreunul o ucidere căci altfel va păti la fel. După ce toată lumea este strînsă în centrul așezării se formează o adunare destul de mare. Abea acum vede cît de mulți sunt, chiar mai mulți decât și-a închipuit ~~OPRESC~~ la început. Toți se uită cu groază la învingători, nepricepîn ce să petrecut; n-au mai fost atacați de alții oameni atât de violent și nici cei bătrâni nu-și aduc aminte de așa ceva. Cei care au scăpat cu fuga se ridică încetul cu început din ascuzătorile lor și văzînd că pericolul a treeut vin-

fnapoi.Cîteva femei stau aplecate asupra legurilor copiilor ucigisi bocind.Cînd toată lumea este adunată U caută să le explice că el nu le dorește răul ci a venit ca să-i scoată din stadiul în care se află.Necunoscînd limba se face foarte greu înțeles.Le spune că dorește să-i conducă spre locuri mai bogate.Omenii convins că a fost înțeles,dă ordin prin semne ca toate cadavrele să fie cărate în afara așezării și aruncate în groapa în care ei au obeciu să arunce.Aceasta durează destul de mult deoarece sunt numeroși cei care au căzut.Imediat se formează un șir întreg de oameni care duc pe cei morți în spinare.Oamenii lui U nu se amestecă printre ei și fi lasă ca să-i ducă și pe ai lor la groapă.In felul acesta se apropie încetul cu încetul seara.U se retrage cu cîțiva mai apropiati în vîrful dealului și îl lasă pe An cu vreo cincizeci de oameni ca să asigure linistea și ordinea.La sugestia șefului An formează seara grupuri mici ~~de șase să cinci~~ păziți de cîte trei patru din oamenii săi pentru a nu le permite ca la noapte să-i atace.U se retrage cu grosul oamenilor în vîrful dealului unde pune să i se construiască o colibă mai arătoasă.Ei este mulțumit,toate i-reușit din plin,așa cum a voit.In orice caz planul de a-i lua prin surprindere a dat roadele scontate,căci altfel sigur că ar fi fost învinși,deoarece bărbații de aici sunt de vreo trei ori mai numeroși,fiind circa șase-sute la număr.

Seara spiritelor se mai linistesc.Atacatorii și învingătorii s-au amestecat aproape unii cu alții și nu mai au loc acte de cruzime și de forță;oamenii lui U se deosebesc de ceilalți prin alura lor și prin limbajul diferit pe care îl vorbesc.Si în seara astă învingătorul se culcă mai tîrziu ca ceilalți;cu toată reușita problemele se strîng unele după altele;întrebarea este ce să facă cu ei acum,cum să procedeze în continuare.In sinea sa este descu-pănit,nu știe cum să rezolve situația.De un singur lucru este sigur că anume că va trebui să uzeze de forță și brutalitate ca să împună cum a procedat și pînă acum.Contrar obiceiului său se duce după lăsatul nopții la coliba unde dorm cei cinci ca să se sfătuiască cu ei.In afară de An care arată o oarecare inteligență,ceilalți patru sunt complet incapabili să priceapă prea bine situații în care au fost tîrziți;în afară de putere,supunere oarbă și șiretenie în luptă,nu pot face nimică mai util.An este de părere că învingătorii trebuie duși acolo unde stau ei,lucru la care inclină și U,dar el este de părere că aceasta nu trebuie făcut imediat ci pentru a se acomoda cu ei,aceea este absolut necesar,va trebui ca ei să rămînă aici mai mult timp și apoi să plece cu toții.Totul este mult mai greu decât și-ar fi www.archivaexclusivapro.ro

era aproape sigur. Sfătuit de An, se lasă convins că în nici un caz nu este bine să lase numai cîțiva oameni de pază aici iar ei să plece înapoi; totul n-ar avea nici un sens, căci imediat ce ar pleca acestia și fi măcelăriți și totul s-ar dărăma de la început. Înindu cu ~~el~~ cîştiga mai mult, fiindcă locurile de unde au venit le cunosc mult mai bine. Rămîne deci stabilit ca ei să se instaleze aici pînă se vor obișnui unii cu alții și după un timp să plece cu toții de bună voie la așezarea de dincolo.

Astfel trec cîteva zile, oamenii învingi nu mai dau dovadă de neliniște și totul pare că a intrat în normal. U are chiar cîteva legături cu unii care se arată mai prietenosi și înțelege prin semne că ~~■■■■■~~ vor să știe de ce i-a atacat și brutalizat ucigînd parte din ei. ■ Caută să explice tot prin semne și sunete guturale că vrea să le asigure o viață mai bună, că este bine să fie cît mai mulți uniti; le povestesc că grupul său este destul de mic, ceeace le cauzează o serie de nejunsuri. Tot explicîndu-le și căznindu-se să se facă cît mai înțeles vorbește cîteodată în limba pe care aproape a uitat-o, limba lui maternă pe care nici cînd nu o mai vorbește. Spre marea lui surprindere observă că în fel acesta se face înțeles. Pînă acum nu a stat de vorbă cu niciunul din învingi ca să-și dea seama de aceasta; acumă însă constată că ei fac parte din aceleasă locuri de unde știe el că se trage, după cum a auzit cînd era copil de la bătrînii grupului de bagină. Lucrul acesta îl bucură fiindcă el este singurul care poate deocamdată să se înțeleagă cu ei, ceeace este un mare avantaj.

Cei cîțiva mai în vîrstă cu care vorbește explică și că două zi ~~OAMENILOR~~ și că învingătorii au intenția de a-i duce în tabăra lor ~~E LUCRUCE~~ produce iar o agitație destul de mare. ■ Mai curajoși au chiar față de aceștia atitudini vădit dusmanoase; ba se semnalează și atacuri asupra unora din oamenii lui U aflați în locuri mai izolate. Toate acestea se soldează în zilele care urmează cu morți din ambele părți, ceeace îl îngrijorează din nou pe U; ar fi vrut ca spiritele să se linistească cu totul. Văzînd că nu o poate scoate la capăt și vîînd să ocotească deocamdată întrebuițarea forței, cheamă în zilele următoare pe cei șase cu care a stat de vorbă. Aceștia au arătat de prima dată față de el oarecare înțelegere și aveau influență asupra oamenilor lor. Cel mai esiduu în a intra în legătură cu U este Sin, un bătrîn mai înalt decât ceilalți cu părul alb care are asupra oamenilor de aici o influență destul de mare. U îi povestește pe toți în coliba sa împreună cu cei cinci ai săi și caută să le explice pe limba lui maternă cu care se face înțeles că nu doresc să întrebuițeze

forța, atrăgindu-le totodată atenția că nu este bine ca să provoacă dezbinări, fiindcă în caz contrar se vede obligat să procedeze aşa cum nu va voi. Aghiotanții lui nu înțeleg nimic din tot ce spune, dar oamenii învinși își dau seama că noul șef este hotărât să facă tot posibilul de a-și menține poziția cîștigată prin luptă și că nu ar avea nici un sens ca să se opună. Sin profită [redactare] de atmosfera de destindere și caută să-i atragă atenția lui U că nu trebuie procedat în grabă, ci trebuie așteptat pentru ca oamnii să se convingă că este mai bine să prăsească aceste locuri. Sefii fiind uciși urmează ca un altul să-și asume această răspundere și că singurul care o poate face este numai U; aceasta îl măgulește la culme și în același timp îl bucură că propunerea nu vine din partea lui ci din a oamenilor învinși; incetul cu incetul cîștigă teren și visurile i se împlinesc cu fiecare zi ce trece. Sin se ridică în ochii săi mai mult ca oricine ceeace atrage asupra urei lui An care își vede poziția pericolită. De altfel încă de mult timp U nu-l mai consideră pe acesta ca pe cel mai prețios colaborator, ci îl întrebuiștează numai din punct de vedere al aprîrării [redactare] personale, datorită calităților sale fizice și mai ales al atașamentului de care dă dovadă.

După această confidință U se simte mai sigur, mai ales în zilele următoare cînd constată că nu mai au loc incidente și spiritele se linistesc. Bătrânul Sin este și el mulțumit, dar în sinea sa este convins că U nu se va opri aici ci va merge mai departe. Deocamdată a obținut o amînare care nu le poate fi decît favorabilă. În orice caz el este de părere că fuziunea dintre cele două grupe trebuie să se facă de la sine și nu forțat. De lucrul acesta U se lasă convins, spre binele său, fiindcă în caz contrar și-ar ridica în cap o mulțime de oameni și poate chiar și dintr-o parte. Se hotărgește deci să nu plece încă. Comunică aceasta lui An că aşa cum procedează întotdeauna, se arată de acord. Celorlalți nu le spune personal ci lasă aceasta pe seama lui An. Pe Sin îl invită să-și construiască o colibă lîngă a lui și îi constată cu bucurie că vede că el vine cu o femeie și un cîrd întreg de copii de toate vîrstele cu care se laudă că sunt ai lui. De altfel încă din prima zi U a observat că aici fiecare bărbat are femeia lui; în unele cazuri se întîmplă chiar ca să aibă mai multă. Însă faptul că una din femei se mai uită și la un altul nu este considerat ca un lucru prea rău și rareori doi bărbăți au diferențe din această cauză; și dacă le au, aceasta se întîmplă numai cînd este vorba de a stăpini pe moment o femeie. Multe incidente de acest fel s-au petrecut cu

învingătorii.U face în aşa fel ca la vînători să meargă mereu jumătate din oamenii săi și jumătate din ceilalți ceeace face ca incidentele să fie excluse.Il numește pe An ca șeful grupelor de vînătoare.Sin a dus cu sine și alți bărbați pe care i-a convins să-l urmeze pe învingător fără rezerve.De fiecare dată cînd se întorc oamenii de la vînătoare împărțeala prăzii se face în același mod cum este U obișnuit să procedeze.Bucățile cele mai bune sunt duse în grupul colibelor unde locuiește el cu ai săi și restul se duce celorlalți, [REDACTAT] și indiferent dacă sunt ai lui U sau cei de aici.Impărțeala bucăților aduse în coliba sa se face numai între cei care fi sunt credincioși,care capătă cele mai mari și mai bune bucăți,însă nu înainte ca el să-și ia partea.In felul acesta oamenii fiind sătui și deci mulțumiți sunt în același timp credincioși celui care le asigură fericirea.

Astfel trec zilele una după alta.Se pare că totul a intrat în normal;nu mai au loc incidente și afară de [REDACTAT] oamenii nu se mai deosebesc unii de alții.[REDACTAT] Cei [REDACTAT] veniți [REDACTAT] s-au acuiait printă [REDACTAT] colibă unde și-au găsit cîte o femme,sau și-au construit altele din nou.Acuma așezarea numără peste o mie de suflete.Urmele luptelor care au avut loc au dispărut cu totul și nimica nu mai arată că aici s-a petrecut o dramă pe care tot oamenii și-au creat-o.Toate acestea sunt numai la suprafață,fiindcă pe ascuns mulți din ei nu sunt de acord cu ordinea instaurată de U.Nimeni nu are însă curajul să spună ceva de frica consecințelor.In una din zile un bătrîn nemulțumit de felul cum se împarte hrana se înfâțișează lui U și se plinge că el nu a căpătat aproape nimică,în schimb ce alții au primit cele mai bune bucăți.Auzind cele ce i se spune U se supără la culme;cum poate cineva să îndrăznească să se [REDACTAT] PLIMBĂZ. De prima dată vrea să-i aplice același tratament pe care l-a aplicat [REDACTAT] ODATA celor doi nemulțumiți,dar își aduce aminte că a promis ca să fie îngăduitor;[REDACTAT] trebuie totuși să-i dea o lecție pentru ca [REDACTAT] să nu mai facă și altă lucru,[REDACTAT] nu este bine să intindă prea mult coarda,mai ales că este hotărît să nu mai rămînă mult timp pe aici.Il lasă deci pe bătrîn să aștepte în fața colibei spunindu-i că fi va satisface dorința,apoi apare cu unuă din cei cinci căruia fi poruncește ca în față să aștepe și-i aplice jăluitarului o corecție cu ajutorul unui baston atrăgîndu-i atenția ca să nu-l ucidă.In strigătele bătrînului,aghitantul fi aplică o serie de lovitură sălbatică pe tot trupul;aceste fuge cît îl țin picioarele în mijlocul celor mulți care se uită la el fără să zică ceva;nici măcar nu este întrebat ce s-a întâmplat,iar acesta nu îndrăznește [REDACTAT] să deschidă cura.U este

multumit de felul cum procedează. În felul acesta își va consolida autoritatea și aici, fi va supune cu frica. După acest incident domnește iar ordinea și disciplina. Nimeni nu mai discută în gura mare evenimentele din imediata apropiere a "șefului cel mare", cum s-au obișnuit oamenii să-i spună [redacted]. Femeile își văd de treburii cu creșterea copiilor și cunoaște cele necesare din sinul așezării iar bărbații procură hrana cea de toate zilele. U se interesează în fiecare zi [redacted] de spiritul care domnește printre oameni. Stă mai mult în grupul său restrâns, iar cînd se arată că mulți toți se uită cu respect la el, ba mai mult, se dau în lături la trecerea lui. Încă de mult a observat pe una din femei care se deosebește de celelalte prin infățișarea și îmbrăcămîntea sa. Sin îi spune că este una din femeile fostului șef Asac, ucis de el în toiul lupiei, pe nume Unta, care este tînără și frumoasă. Nu a avut timp să aibă copii. Aici este obiceiul ca o femeie să nu accepte un bărbat decît atunci cînd mama ei îi permite, [redacted] sau dacă aceasta a murit de femeia care a crescut-o. Cînd o femeie moare și lasă copii mici, ceea ce se întîmplă destul de des datorită traiului greu pe care îl duc, celelalte sănătate obligează să-i crească și anume cele care i-au fost mai apropiate. Rubedenia este socotită pe linii maternă și era foarte strict socotită. Locuințele erau construite, în caz de popas, ținându-se seama de aceasta. De câtva timp se ține chiar seama și de rubedeniile pe linie bărbătească în sensul că un bărbat nu poate avea pretensiune asupra unei femei care este recunoscută ca rudă de singe. U este informat de toate aceste obicei și incetul cu incetul își aduce aminte că în grupul său de origine era oarecum la fel. Mama lui Ia i-a dat-o numai după ce toate rudele ei au fost de acord că el nu-i este rudă. Din cînd în cînd se gîndește la femeia pe care a lăsat-o dincolo și îi se face dor de ea; în afară de Ia nimeni nu-l interesează, decît în măsură atingerii scopului său.

În una din zile trecînd cu cei cinci și cu noii săi paznici printre oameni îi apare înainte Unta. Corpul fi este acoperit cu o blană frumoasă de leopard, părul lung pînă la genunchi flutură în bătaia vîntului, ochii vii în orbite, pielea măslinie și curată și mersul legănat îi dau un aspect falnic. Pășegăte înaintea lui U cu fermitate fără să-i pese că este cuceritorul. El este pur și simplu fascinat; de mult o dorește, dar în ciuda ambicioilor sale de mărire se simte mic în fața acestei făpturi. De data asta însă nu se mai lasă intimidat; se apropie de ea și o strigă pe nume. Ea se întoarce mirată și la ei a striga o fată pe nume înseamnă

că o dorești, prin aceea că te-ai interesat de existența ei. Cu toate acestea fata se simte flatată având în vedere autoritatea celui care o ~~vrea~~. U o ia cu el și o duce în tabăra să fără să-o ceară mamei ei, lucru supărător, dar el nu vrea să arate supunere față de nimeni; consideră că obiceiurile sunt făcute pentru cei mulți și nu pentru oameni de talia sa; unui șef fi este permis orice, că astfel nu este șef. Mama lui Unta care a urmărit întreaga scenă fugă un timp disperată după ei fără a îndrăzni să-i opreasca. Oamenii care fi ies în cale o opresc pentru a evita ca bătrâna să intre în conflict cu el. Toți își dau seama că și fără voia bătrânei Untă va fi dusă în coliba lui U și că orice opoziție este inutilă. Unii consideră că aceasta nu va avea asupra lor decât o influență bună deoarece o femeie poate un timp să înrobească sufletul unui bărbat obținând de la el ceeace alții nu pot. Dacă Unta va pricepe toate acestea ~~nu~~ nu vor avea decât de cîștigat. Un timp U este cu totul absorbit de prezența acestei femei și nu se mai interesează de soarta supușilor săi. Tot timpul și-l petrece numai în anturajul ei și nu permite nimănui să se apropie de ea. Unta se simte apărată, însă pînă la urmă izolarea la care este obligată o enervăză; totuși neavînd încotro este obligată să accepte situația și speranța că pînă la urmă stăpînul se va plăcîsi de ea. În toate serile cei doi sunt văzuți plimbîndu-se pe albia rîului în sus și se întorc cîntă la lumea doarne de mult. Trec astfel mai multe săptămâni și se apropie sezonul ~~ploios~~. U este plecat cu oamenii să de acasă de mai bine de șase luni. Cu toate că s-a hotărît încă de mult să ~~se întoarcă~~ acuma la apariția ~~umrei~~ lucrul acesta nici nu-i mai trece prin minte. Dar într-o zi este trezit la realitate. Aude, imediat după ce se trezegte, zgomot mare în jurul colibei ~~—~~. Ieșind în prag se vede încojurat de cei aproape douăsute /oamni/ cu care a venit, la care se adaugă și circa o sută din cei noi. Unii cer să se întoarcă la ~~FEMELE LOR~~ iar ceilalți vor să pornească în altă parte. Statul în același loc nu le place, deoarece fiind nomazi deplasările ~~CONTINU~~ le-au intrat în sine. U află de doleanțele lor prin intermediul lui An, care îi transmite care este scopul adunării. În același moment U își dă seama că nu trebuie să lase toate la voia întîmplării, ceea ce nu poate decât să-l ducă la pieire și că nu a procedat cum trebui. Din cauza unei femeie să abandoneze totul? Nu, asta nu se poate. Se îndreaptă în toată înălțimea sa, scoate urletul cel fioros cum face de fiecare dată cînd vrea să vorbească mulțimii și le spune mai întîi lor săi că peste cîteva zile o pornesc înapoi de unde au venit, apoi le spune și celorlalți pe limba lor același lucru,

însă de data asta uzează de un șirretlic; nu le spune că îi duce în
așezarea lor ci pur și simplu că merg în altă parte. În zilele urmă-
toare întreaga așezare se pregătește de drum; se fac vînători pentru
asigurarea hranei, ceeace necesită ascuțirea silexurilor și confec-
ționarea bețelor de care le leagă. De la aceste întimplări U nu-o
mai vede atât de des pe Untă; îi permite ca să meargă la mama ei,
~~iar~~ noaptele o duce în colibă.

După aproape șase luni de la cucerirea celor de aici
întreaga așezare se pune din nou în mișcare. Toată lumea se așează
aşa cum au obiceiul. Bărbații umblă în semicerc iar femeile și co-
pii sunt așezăți în interior. Deoarece oamenii lui U nu cunosc acest
fel de a umbla și formează un fel de ariergardă, ceeace îi convine
de minune șefului cel mare fiindcă îi poate supraveghea în toate
mișcările lor. Cu toate că spiritele s-au liniștit pe deplin, totuși U
ia anumite măsuri de securitate. Formează în acest scop un grup
mai mic sub conducerea lui An care în permanență umblă, fără să
țină seama de nici o ordine, printre oameni. Le ordonă totuși ca să
facă aceasta cu o oarecare discreție pentru ca cei noi să nu se
simtă supravegheați, ceeace ar putea dăuna unei bune înțelegeri.
Se umblă destul de incet. Nopțile fac tabere aproape de pilcuri de
pomi iar dimineațile pornesc din nou la drum. În prima zi s-a ajuns
la marginea junglei, iar a doua zi s-a petrecut cu străbaterea ei,
care are loc fără incidente și fără nici o oprire, ceeace a fost
destul de greu pentru femei și mai ales pentru copii. De partea cei
lăță se face un popas sau lung, de o zi și o noapte, pentru refacere.
În sfîrșit, după un mers de cinci zile, în loc de două cât au făcut
la venire, se zărește în depărtare o diră de fum de la focul din
centrul așezării. Oamenii lui U scot strigăte de bucurie, saltă în
sus azvîrlind în aer bețele lungi ca niște sulige. Ceilalți însă
arată o neliniște profundă. Cu cât se apropiu cu atât se agită mai
mult; încetinesc mersul și vorbesc în șoaptă. Cei din anturajul lui
U pleacă de lîngă el și se duc prințării lor. După bucuria de înce-
put U se arată din ce în ce mai îngrijorat. Coamndă oprirea fără să
consulte pe nimeni. Deoarece cei peste o mie de oameni s-au întins
în timpul mersului, trece mai bine de o oră ca să se adune cu toții.
U îi cheamă imediat pe cei cinci și le ordonă ca fiecare să-și
formeze câte o formăție mai mică și să încocojoare pe cei aduși, dar
în așa fel ca aceasta să fie prea vizibil. În timpul desfășurării
oamenilor ~~în~~ apare Sin; are o figură gravă și pare îngrijorat.
Fără nici un ocol îl întrebă pe U dacă așezarea care se vede este
cea a lor sau dacă nu cumva ~~în~~ are de gînd să ducă o nouă luptă.

Abea acumă se dumirește U care este cauza agitației; răsuflă ugură deci oamenii nu sănt împotriva așezării care se arată la orizont, ci le este frică de noi lupte. Pentru moment aceasta este bine, deoarece le va spune că nu are gînduri războinice, dar pe viitor acest spirit nu trebuie să mai dăinuiască; aceasta nu ar putea să fie decât împotriva spirățiilor sale. Din nou se îndreaptă U în toată înălțimea să și după ce scoate același strigăt fioros de cărui s-au obișnuit, fi anunță că peste scurt timp se vor așeza din nou în locurile care se arată în față lor. Se lasă o tăcere deplină, ascultă cu atenție explicațiile sale în limba sa maternă. Cei aduși răsuflă ugurat mulțumiți că cel mare nu mai dorește lupte. Faptul că se vor așeza din nou fi bucură. De mult s-u obișnuit cu oamenii care au dat peste ei fără voia lor. Poate că este mai bine să fie mai mulți, așa cum le-a spus de atîtea ori fiorosul șef. Sin se luminează la față; U se uită mulțumit la el, fi pare bine că oamenii sănt bucuroși, de astă are nevoie acumă.

Oamenii din grupa lui U au văzut încă de mult praful pe care îl ridică cei care vin. Vîntul l-a dus pînă în preajma lor, anunțîndu-le sosirea. Agitația este mare, la fel ca și bucuria. Ia îl ia pe Te de mînă și cu un grup de oameni și femei pornește în întîmpinarea bărbatului ei, singurul pe care îl așteaptă. Tot restul nu o interesează. Se formează grupuri grupuri care aleargă care mașină mai repede în întîmpinarea lor. Fiecare are pe cineva pe casă îl așteaptă mai mult. Zgomotele [] se aud departe în susul văii și la un moment dat ajung pînă la urechile celor care vin. Pentru prima dată în viață [] U se simte oarecum emotivat în sinea sa, dar nu și-o exteriorizează; doar un șef nu trebuie să aibă asemenea manifestări; aceasta nu poate decât să-i dăuneze, gîndește el. Pe măsură ce micile grupuri ajung în față masei de oameni această se îpresc speriați. Au plecat puțini și acumă se întorc atîță mulți că șirul nu se mai termină. La început se sperie că nu cumva să se fi îngelat și să fi eșit înaintea unor oameni străini care le vor răul, dar văzînd pe unii din ei teama le trece. Pînă în cele din urmă [] se amestecă cu cei mulți îngroșind din ce în ce rîndurile. Femeile sar de bărbății care au plecat, fericite că s-au întîlnit la rîndul lor le ridică în sus de bucurie purtîndu-le un timp în cîrcă. Vacarmul devine din ce în ce mai tare. Oamenii noi se uită [] nedumeriți la scenele de revedere, dar nu reacționează în nici un fel. Abea așteaptă să se așeze, obosită de drumul oarecum forțat pe care l-au făcut în ultimele zile. U înaintează în fruntea acestei hoarde dezorganizate, înconjurat de aghitări și de mulți alții care își neapărată ca să fie văzuți alături de cel mai

puternic.Untă umblă în urma lui, încojurată și ea de bărbați și în soțită de mama ei.Văzind-o,U se simte încurcat;în curind o să apără Ia și nu vrea ca — să o vadă pe aceea care un timp i-a fost femeie.Deodată tresare.Vede cum coboară spre el Ia cu un băiețel zglobiu pe care îl ține de mînă și care nu este altul decât Ie; inima fi bate cu putere,iar în minte fi aparț unele scene petrecute cu ea pe cînd erau singuri.Iei revine însă repede,se desprinde de cei care îl încojoră și se îndreaptă spre ea.Untă vrea să-l urmeze dar mama ei o ține tare de mînă împiedicînd-o.Ia fugă în fața lui și se aruncă în brațele sale,sprijinindu-și capul de pietul său imens și puternic.De bucurie rîde și plînge în același timp.U o ridică în cîrcă așa cum au făcut și ceilalți,îl ia pe Ie de mînă și o pornește în felul acesta.—— Untă are priviri pline de ură și ochii fi scăpesc de dorința de a se repezi la femeia — pe — care bărbatul și șeful lor a primit-o așa cum nu a fost văzut niciodată că face cu cineva.U o coboară lîngă el și continuă drumul ținînd-o de după umeri.In scurt timp toată — ajunge în așezarea de aici.Fiind așa de mulți valea să umple pur și simplu Pe măsură ce sosesc,gloata se îngroașă din ce în ce și nu mai începe în locul destul de strîmt de lîngă rîu.Oamenii se însiră în susul văii așezîndu-se fiecare unde apucă.Unii se aruncă în rîu răcorindu-se și spălîndu-se de praful care s-a lipit pe trupurile lor infierbintate,iar alții măñincă sau își construiesc la repezeala mică adăposturi pentru noapte.U cu ai săi se duce la coliba din susul dealugorului și constată cu bucurie că a rămas intactă;nimic nu s-a mișcat de la locul lui,ba din contra găsește chiar unele adăugiri din piatră care fi plac.Ia fi povestea în tot timpul drumului că s-a simțit bine,că nu a dus lipsă de nimică și că Si a avut grija de ea și de Ie ca un părinte.Ie nu a manifestat aproape nici o bucurie la vederea tatălui său,și de altfel nici acesta nu prea s-a interesat de el.Legăturile dintre tată și fiu erau așa cum sunt între doi bărbați,căci așa se obișnuia pe atunci.U ține la el în măsura în care este băiat și îl va putea urma,atî și — — — mai mult,alt sentiment nu are față de el.Ia nu a căutat nici ea să-i insuflă fiului său o dragoste paternă,lucru necunoscut la aceea vreme.

In ziua sosirii și a doua zi totăi o petrec numai aranjîndu-se pentru o gedere mai îndelungată.Oamenii cei noi cu cei vechi s-au amestecat.Femeile de aici sunt ceva mai finalte ca cele venite și au alt tip.Limbile le sunt cu totul diferite,dar ca orice oameni se obișnuesc repede unii cu alții,atîta.timp cit

au năzuințe comune, linigtea și cele necesare de trai.

Cîteva zile U se odihnește în mijlocul grupului său restrîns, alături de Ia. Nu se interesează de nimică și nu întreabă pe nimeni dacă cineva are vreo doleanță. Constată cu bucurie că toate au intrat destul de rapid în normal. Nu știe unde este Unta și deocamdată nici nu vrea să afle, deoarece este sigur că prezenței în imediata lui apropiere ar putea să-i creeze nejunsuri; ori acumă nu are nevoie de așa ceva. Iși face totuși planuri în ce privește locuința. Trebuie neapărat să piie pe cineva să-i construiască o alta mult mai mare decât aceasta și chiar decât cea pe care a avut-o dincolo. Nu poate sta la fel ca ceilalți și mai ales în preajma lor. Unta i-a spus doar de multe ori că există oameni conduși și oameni care conduc, care sunt trimisii focului și ai soarelor lui. Doar și el este unul din aceștia așa că nu se cade să stea între ceilalți. Menirea sa este să formeze un grup foarte mare de oameni care să nu se rezume numai la un grup unic,oricât de numeros ar fi acesta, ci va trebui să stăpînească teritoriul cu multe grupe cîrnuite numai de el. Iși va construi deci chiar aici o locuință așa cum nu s-a mai văzut, și asta cît mai repede posibil. Îl cheamă lîngă el pe Sin de care s-a legat în ultima vreme și care are privilegiul de a fi singurul care să-i poată pune întrebări asupra intențiilor sale; ba mai mult decât atât, îi dă chiar unele sfaturi fără să îi se ceară aceasta. În schimb Si, bătrînul care a avut grije de Ia și care i-a ~~dovedit~~ atâtă devotament, nu se bucură de prea multă simpatie din partea lui U, cu toate că acesta nu i-a arătat dușmănie, dar nici nu se sfătuiește cu el așa cum ar fi trebuit să facă în egală măsură cu Sin. U însă nu-și dă seama de toate acestea, procedează așa cum fi dictează instinctul și mai ales interesele.

In mintea lui Unta a încolțit un plan de răzbunare; este ferm hotărîtă ca să facă în așa fel ca U să-i apartină numai ei și prin asta și o parte din puțere, bineînțeleas. De cînd a venit șeful cel mare nu s-a uitat la ea niciodată, numai cu Ia stă. S-a mutat cu mama ei în una din colibe împreună cu ceilalți. Lucrul acesta nu l-a făcut niciodată; ea a fost doar femeia fostului lor șef, ucis de U, iar acumă să coboare printre cei mulți? nu asta nu se poate. La început oamenii au privit-o cu neîncredere deoarece s-a aruncat în brațele învigatorului fără nici un pic de rușine. Acuma însă nu mai are nimeni nimică cu ea de cînd au văzut că U a părăsit-o; și s-a refins la fosta lui femeie. Pentru a nu da impresia că nu se simte bine printre cei mulți

Unta adoptă o atitudine de indiferență față de cel mare și se arătă oarecum prietenoasă față de cei care îi adresează cuvîntul. Află astfel de zvonurile care circulă printre oamenii veniți și anume că ei nu vor putea sta alături de învingători, ci vor avea locul în altă parte și că numai ei vor munci iar cei care i-au adus vor huzuri și profita de munca lor. Unii din ei își arată chiar pe față dezaprobaarea. Zvonurile că s-ar исca o revoltă ajung pînă la urechile lui U. Supărat peste culme el este hotărît să procedeze tot atât de dur ca și dățile trecute; nu este bine să fie împăciuitor, deoarece aceasta ar duce pînă la urmă la prăbușirea sa. După ce consideră că trebuie să intre iar în arena vietii marelui grup și că s-a odihnit destul, convoacă pe cei apropiatți printre care și pe Sin și hotărăște că pentru a doua zi să fie strîngi toți oamenii pe cîmpia de alături. Pune să se construiască în acel loc o ridicătură din pietre de pe care să poată vorbi. Ii ordonă lui An, care între timp a devenit un fel de general, ca să stringă o oaste destul de mare pentru paza sa personală și a celor credincioși. A doua zi întreg alaiul sosește pe cîmpia unde oamenii s-au strîns de mult, așteptînd să vadă ce va urma. Inconjurat de suita numeroasă U se urcă pe ridicătura de piatră și cu o voce puternică le vorbește. În acest moment se face o liniste mormîntală. El ține la picior bîr imensă de care nu se desparte niciodată la asemenea ocazii. Cei peste douăzeci de aghiotanți fac roată în jurul său, înarmați tot cu bîte de care erau prinse silexuri ascuțite, iar mai departe sunt oamenii aleși de An, înarmați cu bête și pietre ascuțite gata să facă față la orice mișcare suspectă. Nimeni nu are posibilitatea să se apropie mai mult de douăzeci de metri de cel mare. U le spune că ~~■~~ nu a avut niciodată intenția să considere pe unii mai buni și pe alții mai răi, că totă lumea va trebui să contribuie în egală măsură la binele întregii grupări și că acum nu se mai pun probleme celor vechi și celor noi, toți făcînd în egală măsură part din grup. Vorbește mai întîi în limba celor veniți și apoi le explică și a lor săi acelaș lucru. Vocea lui este atât de puternică că se aude ~~■■■■■~~ pînă la cel din urmă om. Toți stau cu fețele îndreptate spre vorbitor și pe figurile lor se poate citi interesul pe care îl acordă cuvintelor sale. Cînd termină, U se îndreaptă mai mult în înălțimea sa, dominind pe toți cei din jur, atât prin înălțime cît și prin fizicul său robust, și așteaptă din partea oamenilor o reacție oarecare, indiferent care, numai să știe dacă îl aprobă sau nu; dar nimeni nu manifestă nici cea mai mică intenție nici un punct de vedere. Mulțumit totuși că nu a fost dezaproba-

în masă se pregătește să se retragă, însă se oprește uimit locului
văzind trei bărbăți din cei noi, care ies din multime apropiindu-s
de ridicătura din centrul adunării. U este uimit, nu s-a așteptat
la așa ceva. Fără să-i lase să se apropie prea mult, coboară de la
locul său, înconjurat de cei cinci și de Sin și se oprește în fața
celor care au îndrăznit. Cei trei se opresc drept în fața lui, iar
primul vrea să zică ceva, știind că U le pricepe graiul, dar acesta
fără prea multă vorbă ridică bâta și cu o repeziciune la care nu
s-a așteptat nimenei, îl loveste cu atită putere în frunte încât îi
pleznește capul, împrăștiind pe cei din jur cu sănge și creier. În
același moment aghiaștanții fac același lucru cu ceilalți doi care se
prăbușesc într-un lac de sănge la picioarele lor. La vederea acestor
scene toată lumea se împărătie fără să protesteze. Numai Unta nu se
măscă de la locul ei, stă și privește cadavrele. U are ochii injectați
privirea fioroasă și mușchii feței îi joacă sub piele. Oricine le-a
fi privit să ar fi speriat. Abea acumă [] o vede pentru prima dată
de când a venit. Nimani n-a rămas în jurul lor. Oamenii au plecat și
[] retrăs în colibe [], speriați la cele ce au văzut. U a rămas
numai cu cei aproape douăzeci de oameni credincioși. Se uită lung
la Unta cu ochii încă înpăienjeniți, dar ea îi înfruntă privirea
fără să clipească. [] Vede în ochii ei ură, [] nu pentru că i-a ucis
pe cei trei care au avut de gând să se răzvrătească în văzul tuturor,
ci pentru că a lăsat-o. U se întoarce și pleacă în coliba sa.
Este mulțumit de ceea ce a făcut. A arătat din nou că numai el comandă
și că nimenei nu are dreptul de a se opune voinței sale. Ordona că
cele trei cadavre să fie aruncate departe la hiene, să nu se producă
cădeze ca deobicei, adică să fie [] într-o groapă comună și
aruncate pietre peste. De acum încolo poate fi linștit, nu mai are
dugmani ca să îi se opună, pe față cel puțin.

De la cele întâmplate a trecut un timp destul de lungime. Oamenii aproape au uitat de incident și viața decurge normal. Se formează vînători de diversele grupe pentru procurarea hranei. Femeile au reușit să atragă multe animale mari cu coarne pe care le mulțumesc în fiecare zi, bîndu-le laptele cu multă plăcere. Totul arată că și
când de acum încolo nu mai au nevoie de nimică, că bună stare []

așternut peste ei. În realitate lucrurile se prezintă așa, deoarece pentru acești oameni fericirea constă în a-și asigura hrana cea că toate zilele, atâtă și nimic mai mult; ori marele grup care s-a format nu duce lipsă nici de hrănă și nici de tihňă. Regiunea este bogată, cataclisme nu au mai fost și apă se găsește din belșug, așa că nu au de ce să se plingă. Numai o fire ambițioasă la culme, cu veleități de a conduce nu se poate arăta mulțumit cu ce are. Cu cît are mai mult cu atât vrea să realizeze și mai mult, bineînțeles că în folosul său; și cum aceasta nu se poate face de unul singur, trebuie neapărat să profite de bunăcredința oamenilor. Astfel U profită și de descoperirea vacilor care dau lapte. Trimite un grup de vînători ca să prindă cîteva numai pentru el. Le face un țarc în imediata apropiere a locuinței sale și aduce cîteva femei ca să mulgă pentru folosința lui a celor din anturaj. Aproape în fiecare zi spune oamenilor apropiată că pentru a conduce este necesar să duci o viață mai aparte, justificind în felul acesta acapararea bunurilor. Si pentru a întări și mai mult justițea teoriilor sale, face în așa fel ca să planeze în jurul persoanei lui un nimbof mister, socotindu-se unul din coboritorii lui Iane, zeul soarelui, considerat de cei veniți ca personificarea binelui și al belșugului. Deasemenea sălămăcește oamenilor anumite semne care îi să-și arătă. Cunoscind bine unele manifestări ale animalelor, le povesteste vînătorilor la întoarcere exact cum s-a comportat prada și cum a fost doborâtă, ceeace fi uimește pe toți ~~peste~~ măsură. Pînă în cele din urmă îi se atribuie puteri supranaturale. Unul din cei care fi ~~sugerează~~ fel de fel de idei, cum că ar avea puteri mai mari ca cei de rînd, este Sin, bătrînul care ^{în} ~~este~~ sub piele și care poate dispune cum vrea de oricine. Chiar An trebuie să îi se apeleze. Tot la sugestia bătrînului U îl ~~numește~~ pe An ca coboritor din Inti, zeul morții și al războiului, deoarece îl consideră pe acesta ca șeful cel mare al vînătorilor, atât în timp de pace și în lupte. Celălalt bătrîn Si, care a avut grije de Ia cât timp U a fost plecat, nu a fost gonit dar nici nu este luat în seamă. Stă mai tot timpul pe lingă Ia și îi continuind să îngrijească de ei, ceeace nu-i indisplace lui U, din contra, în felul acesta femeia lui nu va avea timp să se uite la altcineva. Lucrul acesta nu îl-a gîndit niciodată, dar ~~nu~~ este bine ca să ia anumite precauții cu caracter preventiv, bineînțeles că tot la sugestia lui Sin și spre dezaprobarea lui Si.

Încetul cu fîncetul U este privit de oameni ca o persoană aparte, iar cei mai mulți, nici nu pricep să se întimplă în

marele grup.Nimeni nu caută să explice lucrurile,având ca exemplu ce au pățit cei care s-au opus;este mai bine să ia ~~TOATE~~ așa cum săt fără să cricnească.U își formează un grup din ce în ce mai mare,dar numai cei cățiva apropiati au dreptul de a sta în imediata sa apropiere.~~■~~ Micul loc din centrul așezării unde s-au ~~zeci~~ conducătorii a devenit prea strîmt pentru totti,mai ales pentru U care nu se poate separa așa cum ar fi voit.In una din zile fil ia pe An cu cățiva oameni și pe Sin ca să caute un alt ^{loc} unde are de gînd să-și construiască ceva grandios,așa cum nu s-a mai văzut,însă nu știe cum,deoarece nu a văzut în viața lui nimică mult decât o colibă și nu-și poate da seama cum cum ar arăta o construcție mai arătoasă.~~■~~ Însă ~~■~~ că se poate locui și altfel decât așa cum stau acumă.Deocamdată trebuie să renunțe la acest plan fiindcă oamenii aduși dau semne de neliniște.Vor neapărat să plece din nou la drum;nu se pot obișnui să devie sedentari Niciodată nu au stat mai mult de două trei săptămâni în acelaș loc.Lucrul acesta îl incurcă pe U;nu s-a gîndit la așa ceva.Pentru a aranja lucrurile îl convoacă pe Sin,căruia mai mult fi poruncescă ca să-și aleagă un grup din oamenii săi pentru a-i lămuri pe cei care vor să plece că nu este bine ceeace fac,iar dacă nu vor să înțeleagă,să uzeze chiar de forță în numele său,lucru ce-l va aduce la îndeplinire cu ajutorul lui An.Cîteva zile Sin se căzneș din răsputeri să-i convingă pe semenii săi ~~■~~ că cel mare va face în așa fel ca să le fie bine și că nu dorește să facă nici un fel de discriminare între cei noi și cei de aici.Văzind că toate acestea nu prea dau rezultate U se hotărăște la o soluție extremă.Trimite aproape ^{pe} ~~tot~~ oamenii la vinătoare și ~~■~~ împarte ~~pe~~ de data asta în mod egal fără să-și opreasă pentru sine și ai săi.Repetă aceasta cîteva zile în sir și rezultatul este pozitiv.Camenii sătui peste măsură încep să trîndăvească și nu mai au dorință de a o lua din loc.Cu această ocazie Unta profită ca să patrundă din nou în imediata apropiere a lui U.Află de la Sin de planurile acestuia și se oferă să ajute la lămurirea oamenilor.Astfel îl însorăște pe An în timpul ~~patrulărilor~~.U i-a ordonat,independent de acțiunea lui Sin,ca să patruleze în permanentă prin așezare și să opreasă orice manifestare de forță tot prin forță.In prima zi ~~■~~ are loc un incident.Mai mulți bărbați,umblă ~~■~~ ca să strîngă pe ceilalți oameni convingindu-i ca să plece imediat.An intervine și are loc o mică luptă,~~trei~~ bărbați sunt uciși cu această ocazie.~~■~~ cu multă energie și nu a stat pe gînduri nici o clipă ca să-i pedepsească.In tot acest timp a fost însorit de Unta care vrea cu ^{ORICA PRET} să se facă

marele grup.Nimeni nu caută să explice lucrurile,avind ca exemple
ce au pățit cei care s-au opus;este mai bine să ia ~~TOATE~~ așa
cum sunt fără să cricnească.U lăzi formează un grup din ce în ce
mai mare,dar numai cei cățiva apropiati au dreptul de a sta în im-
diata sa apropiere.~~■~~ Micul loc din centrul așezării unde s-au
~~STĂBILIT~~ conducătorii a devenit prea strîmt pentru totți,mai ales
pentru U care nu se poate separa așa cum ar fi voit.In una din zile
îl ia pe An cu cățiva oameni și pe Sin ca să caute un alt ^{Loc} unde
are de gînd să-și construiască ceva grandios,așa cum nu s-a mai
văzut,însă nu stie cum deoarece nu a văzut în viața lui nimică mult
decât o colibă și nu-și poate da seama cum cum ar arăta o
construcție mai arătoasă.~~■~~ Însă ~~■~~ că se poate locui și
altfel decât așa cum stau acum. Deocamdată trebuie să renunțe la
acest plan fiindcă oamenii aduși dău semne de neliniște.Vor neapă-
rat să plece din nou la drum;nu se pot obișnui să devie sedentari.
Niciodată nu au stat mai mult de dăuă trei săptămâni în același
loc.Lucrul acesta îl încurcă pe U;nu s-a gîndit la așa ceva.Pentru
a aranja lucrurile îl convoacă pe Sin,căruia mai mult fi poruncesc
te ca să-și aleagă un grup din oamenii săi pentru a-i lămuri pe
cei care vor să plece că nu este bine ceeace fac,iar dacă nu vor
să înțeleagă,să uzeze chiar de forță în numele său,lucru ce-l va
aduce la îndeplinire cu ajutorul lui An.Cîteva zile Sin se căznește
din răsputeri să-i convingă pe semenii săi ~~■~~ că cel
mare va face în așa fel ca să le fie bine și că nu dorește să facă
nici un fel de discriminare între cei noi și cei de aici.Văzind că
toate acestea nu prea dau rezultate U se hotărăște la o soluție
extremă.Trimite aproape totii oamenii la vînătoare și ~~pe Aziu~~
împarte de data asta în mod egal fără să-și opreasca pentru sine
și ai săi.Repetă aceasta cîteva zile în sir și rezultatul este pozitiv.Oamenii sătui peste măsură încep să trîndăvească și nu mai au
dorință de a o lua din loc.Cu această ocazie Unta profită ca să
pătrundă din nou în imediata apropiere a lui U.Află de la Sin
de planurile acestuia și se oferă să ajute la lămuirea oamenilor.
Așteptă îl însoțește pe An în timpul patrulelor.U i-a ordonat,
independent de acțiunca lui Sin,ca să patruleze în permanentă
prin așezare și să opreasca orice manifestare de forță tot prin
forță.In prima zi ~~■~~ are loc un incident.Mai mulți bărbați umblă
~~■~~ ca să strîngă pe ceilalți oameni convingindu-i ca să plece
immediat.An intervine și are loc o mică luptă,[■]trei bărbați sunt
uciși cu această ocazie.~~■~~ cu multă energie și nu a
stat pe gînduri nici o clipă ca să-i pedepsească.In tot acest timp
a fost însoțit de Unta care vrea cu ~~■~~ să se facă

utilă.Cu tot aspectul său de brută și inteligența sa care lasă de dorit, Unta îi place acestui om lipsit de mindrie personală. Esatfă de supus celui mare că ar fi în stare să facă orice numai să-i placă.Din prima zi An o duce la el în colibă, ceeace femeia acceptă fără rezerve; și de data asta mama ei nu prea se arată incintată dar nu are incotro.De altfel bruta nu-i place, [REDACTAT], mai ales că era cu mult mai în vîrstă decât ea, dar acceptă situația numai pentru a pătrunde cît mai aproape de U.Din prima zi [REDACTAT] vede în coliba comandantului vînătorilor, ceeace nu-i indisplace, este chiar bucuros că ea a reușit să se aranjeze.Unta i-a plăcut întotdeauna și îi place ca femeie, altfel nu s-ar fi apropiat de ea.

După aceste incidente și întimplări totul intră din nou în normal; spiritele s-au linigtit și nu se mai aud voci care să ceară plecarea.Hrana se împarte din nou ca la început, dându-se mai întâi ce este mai bun cercului restrins din virful dealului și apoi se dă restul la oameni, însă U comandă mai multe vînători [REDACTAT] ca [REDACTAT] să fie mai din abundență.

In sfîrșit a sosit și momentul ca să-și mute sediul în altă parte, mai departe de [REDACTAT] RESTUL OAHMELOR, și în aşa fel ca să [REDACTAT] acel loc să poată supraveghea întreaga mișcare din cadrul așezării.Alege un deal din apropiere care are la vîrf un fel de întăritură naturală destul de greu de pătruns.Bineînțeles că va trebui amenajată și asta cere muncă multă, dar trebuie început cît mai repede cu puțință.Află astfel de la Sin că printre cei noi [REDACTAT] este unul cu numele de Arh care cunoaște oarecum arta de a construi.Nu face parte din grupul lor ci a fost [REDACTAT] ZMULS ORU GHEARULU [REDACTAT] mortal în timpul unei vînători de mamuți.S-a pierdut de ai săi și a fost adoptat de cei care l-au salvat.De atunci nu a mai plecat și s-a acomodat cu felul lor de viață, învățîndu-le limba.Lucrul acesta s-a întîmplat de mult și nici Arh nu mai pomenește de astă decât atunci când povestea ceeace a văzut în lungile sale peregrinări.La aflarea vestii, U se arată nespus de mulțumit; în fine va avea pe cineva care să aibe grije și de noua locuință pe care va construi.Trimite imediat pe An după Arh care nu întîrzie să se prezinte înaintea sa.Acesta este un om matur, mai mult spre bătrînețe, cu părul alb și cu o fizionomie mai aparte,Ii povestea lui U că a trecut prin locuri unde a văzut așezări destul de mari cu construcții din piatră acoperite tot cu pietre așezate într-un anumit fel ceeace îi ferea de ploi și soare.A [REDACTAT] chiar oameni care trăiesc prin grote adânci unde au desenat pe pereti tot ce văd și de fiecare dată când merg la vînătoare saltă în jurul celuia

care arde,adică focul.U ascultă cu atenție tot ce povestegă cel care se află în fața sa.Este pur și simplu fascinat de tot ce aude.Trebuie să facă tot posibilul ca să găsească locurile unde trăiesc acești minunați oameni.Il invită pe Arh ca să locuiască alături de ei și îi spune că și el îl insărcinează cu construcția noii așezări în vîrful dealului pe care l-au ales pentru aceasta.

La sugestia lui Sin,U trimite din cînd în cînd mici grupuri de oameni care să meargă cît mai departe pantru a vedea dacă mai sunt și alți oameni prin apropiere,dar de fiecare dată se întorc fără rezultat,ba unii din ei nici n-au mai venit,fiind atacați de făure și omorîți pînă la unul.Ca să pornească cu toții la drum nu era o soluție bună;aceasta i-ar fi făcut din nou nomai și i-ar fi coborât la nivelul la care au fost,ori de cînd s-au așezat au avansat mult.Descurajat de rezultatele negative în ceeace privește găsirea altor oameni,U se ocupă intens de noile construcții pe care vrea să le facă.Se sfătuiește în fiecare zi cu Arh care îi prezintă fel de fel de proiecte care mai de care mai măreț.Astfel trec zilele una după alta fără ca ceva concret să fie realizat.Se pare că Arh face în așa fel ca să lungescă cînd mai mult realizarea planurilor celui mare.Sin îi spune că trebuie să procedeze mai hotărît în față lui Arh deoarece acesta îi este potrivnic și caută prin toate mijloacele să-l incerce.U se face în auzind aceasta.Cînd apare iar Arh în față să îl lovește pur și simplu cu palma peste fetă și-al emenintă că dacă nu va începe să pună în aplicare tot ce știe se va descotorosi de el.Arh se speră să văzind ochii injectați a lui U;privirea lui fioroasă îl face să-schimbe brusc atitudinea.De atunci stă cu frică în față celui mare și nu îndrăznește să-l contrazică așa cum făcea pînă acumă.Sin se simte mulțumit,și-a îndepărtat rivalul.Ii era teamă ca acesta să nu-i ia locul.Intre timp are loc și un incident care îl obligă pe U să dea iar o lecție de cruzime.Una din vitele capturate și ținute în țarcurile lui a fost omorîtă de un bărbat.Drept pedeapsă el a fost legat de un stîlp și ținut în felul acesta timp de o zi și de o noapte.A doua zi de dimineață An stringe la ordină lui U tot grupul în jurul stîlpului infamiei.Peste puțin timp își face și el apariția înconjurat de tot statul său major.In cîteva cuvinte le explică celor de față că fapta pe care a făcut-o omul legat se pedepsește cu moartea,nu fiindcă așa vrea el,ci datorită faptului că animalele cu coarne care dau lapte sunt făurite de către care le zămislegă pe toate și chiar pe oameni și uciderea uneia din ele trebuie pedepsită tot cu moartea căci altfel spiritele o-crotitoare i-ar părăsi pe oameni.După ce le spune toate acestea

se îndreaptă spre osindit și cu mîna lui îl ciopîrgește cu un băț de care era legat un silex bine ascuțit. Mulți din oameni în torc capul iar alții scîrgnesc din dinti, dar nimeni nu se încumește să zică ceva; fiecare știe ce-l așteaptă la cea mai mică, opozitie. S-a făcut o liniște deplină, toată lumea stă parcă întuită locului numia U înțoarce spatele victimei sale care atîrnă pe stîlp cu bucățile de carne sfîșiate și se duce spre locuința sa. ~~N~~ și șîi îl înspește, ceilalți sănt pur și simplu imobilizați de fiorosul spectacol la care au asistat. Chiar și oamenii aceştia care trăiau în mijlocul naturii și care vedea multe în viață, ~~■~~ s-au înfricătat la procedeele șefului lor. Deodată toti tresăru; brusc cerul se întunecă și pe neașteptate se îscăpă o furtună extrem de violentă, cu trăznete și tunete. Ca la un semnal oamenii fug în colibelete lor ca să se adăpostească de urgia care s-a deslăgnuit. Numai U se oprește locului și în minte fi apare una din cele mai grozave idei pe care le-a avut vrăjodată și care îl consacră definitiv ca șef al unor oameni care trăiesc în permanentă cu teama că forțele ~~■~~ necunoscute ~~■~~ le vor distrugă dacă nu vor proceda ~~■~~ așa ~~■~~ cum doar cel care fi conduce. Spre norocul său ~~■~~ un trăznet ^{cab} pe unu din marii copaci din apropiere, aprinzându-l. La auzul zgromotului, și deoarece ploaia a mai început, lumea ieșe afară ca să vadă ce se petreceut. Se vede uriașul pom arzind iar la poalele sale U împreună cu Sin și Si stînd în genunchi cu mîinile ridicate implorînd parcurgerea unei forță necunoscută ca să-l ocrotească. Toti rămân înlemniți. În mintea lor își face loc o groază cumplită. Deci șeful ~~■~~ este într-adevăr unul din coborîtorii lui Iane zeul soarelui, așa cum le spus de nenumărate ori. Începutul cu încetul toată așezarea se strînează în jurul copacului incendiat, îngenunchie și ridică mîinile înlocmătate cum face cel mare. Parcă o fascinație fi cuprinde ~~■~~. U se înclină în cînd în cînd cu capul la pămînt ceeace este repetat de cei pe o mică de suflete din jurul său. În cele din urmă ~~■~~ se scoală, se duce ~~■~~ personal la un trunchi de copac răsturnat și care a servit altădată la baterea tam-tam-ului, ia două betisoare și începe să bată un ritm drăcesc, ceeace are darul de a dezmorîzi întreaga asistență. Cei mai în vîrstă se duc și ei și în scurt timp se face un vacanță de nedescris de tam-tam și de urletele și șipetele oamenilor dezluțuiți. Focul este întreținut cu crengi aduse de femei și azvîrlite în văpăi. Văzînd că trucul a prins, U se scoală de la locul său și se îndreaptă spre locuința sa, înconjurat de cei credincioși. Ia filă și se aștepta la intrare în colibă, se agăță cu mîinile de el și își lipeste obrazul pe pieptul bărbatului său. Aceasta are darul de a-l

destinde. Obosit, se duce și se culcă mulțumit de ceeace a înfăptui

Cei vechi și cei noi abea de mai vorbesc de lupta sănătoasă care i-a unit. Cu timpul s-a format un fel de limbă vorbită de toți laolaltă, fără însă ca limbile originare să dispară. Femeile și bărbații se unesc fără să țină seama dacă fac parte din vechi sau nou grup. Obiceiul ca o femeie să aparțină numai unui singur bărbat începe să dea roade la oamenii lui U, în primul rând datorită exemplului grupului adus și în al doilea rând datorită faptului că seful cel mare a impus aceasta, însă lucruile sănătatele destul de confuze prin aceea că unii bărbați au lărgit ei mai multe femei. Până în cele din urmă nimeni nu mai pune problema ~~scrierii~~ fiindcă pe U nu-l mai interesează deoarece nici un bărbat n-ar îndrăzni să se lege de Ia și ~~apoi~~ ~~scrierii~~ ambițiile sale întințesc mult mai sus decât o asemenea problemă lipsită de importanță pentru aceea vreme.

Curând după incidentul dintre Arh și U, Arh se prezintă în fața celui mare și-i cere un grup de mai mulți oameni ca să plece cu ei în căutarea unor materiale care să se preteze la construirea palatului din vîrful dealului. U acceptă cu placere și-i formează grupul dorit. Astfel Arh pleacă în mai multe expediții, nu mai lungi de o zi și se întoarce de fiecare dată doar cu promisiunea că în curând vor începe construcțiile. În realitate ~~scrierii~~ i-a fost frică să meargă prea departe. Până în cele din urmă U formează două grupuri mari de vînători, unul sub comanda lui An iar celălalt sub aceea a lui Arh, care să meargă până la munții din apropiere și unde nu se întâmetă nimeni să se ducă, datorită fiarelor care măștană prin acele locuri. An ajunge la un loc unde erau numai păduri și se întoarce deci fără rezultat. Arh însă găsește un adevărat depozit de pietre cu fețele drepte și bune pentru construcții. Ele erau însă destul de mari și grele, așa că oamenii refuză să le ceară în spinare, dar ~~aducîndu-le~~ aminte de U ~~scrierii~~ și asculta orbește tot ce li se spune. Fiecare ia în ~~cîteva~~ o piatră atât de mare cît poate duce și întregul grup pornește înapoi spre așezare. De data asta fac trei

zile în loc de una și jumătate cît au făcut la dus. Numai din primul drum s-a făcut un maldăr destul de mare de pietre, totuși insuficiente. U ordonă o nouă călătorie, de data asta cu toți bărbații valizi, tineri și bătrâni. La întoarcere Arh i-a încărcat pe unii atât de mult, încât cîțiva au murit pe drum. Si-a format o mică cete condusă de An care ~~■~~ tot timpul a terorizat pe oameni. Apoi după cîteva zile de odihnă se întreprinde o nouă escapadă și astfel se aduce o cantitate mare de bolovani. Locul ales de U se află pe o ridicătură mai ~~înaltă~~ care are în centru un fel de crater ~~■~~ în care se poate amplasa o construcție de proporții. ceilalți, în frunte cu An și cu Sin, își vor amplasa locuințele în jurul construcției centrale în așa fel ca să-o ferească direct de atacuri, apoi mult jos la poalele dealului, se vor muta ~~toți~~ ~~■~~, începînd cu cei mai de incredere, iar cei ~~■~~ nu prezintă prea mare siguranță, în marginea așezării. Avantajul locului este că în jurul ei curge un rîu destul de bogat în apă în care se poate prinde ~~■~~ pește, și în final doilea rînd îi ferește pe oameni de orice atac din afară, formîndu-se un fel de cetate naturală.

Odată cele trebuincioase aduse, U nu mai stă pe gînduri. Dorește să-și aducă la indeplinire planul cît mai repede, mai ales că cu cît trecă timpul cu atât are țeluri din ce în ce mai finale toate sugerate de Sin. Acesta nu conținește ~~■~~ să-i bagă în cap fără fel de idei de felul cum să-și mărească puterea. În ultimul timp chiar el stă alături de U iar An este pus mai departe, spre marea lui nemulțumire; neavînd încotro ~~■~~ este obligat să accepte; mai bine așa decât jos de tot, gîndește el. Arh se arată mai zelos ca oricînd ca să-și arate măiestria. În cadrul vechiului său grup nu a avut această ocazie pentru că nu s-a putut înțelege cu ei în această privință. Vechiul lui șef, care a fost ucis în luptă de U, era un om fără velicități, singura lui grije era ca să asigure hrana necesară tribului, atâtă și nimica mai mult. Totuși ei erau mult mai bine organizati decât cei care i-au învins, avînd o organizare apropiată de cea tribală, cu toate că relațiile dintre membrii grupului erau totuși arhaice, fără nici o reglementare specială, decât numai în ce privește împărțirea hranei. Apoi la ei s-a statornicit încă de mult că femeile care are legături cu un bărbat să nu mai poată avea și cu un altuși, după cum am mai spus, era necesar ca ~~■~~ să ~~■~~ să ceară încuviințarea mamei fetei. Copilul însă era considerat numai al ei iar bărbații neavînd alt rol decât acela de a asigura hrana pentru toți în aceeași măsură. În spațiul restrîns al colibei femeia era aceea care decidea asupra celor din jurul ei, adică bărbatul și copiii. ■

După modelul celor văzute în unele triburi mai avansate prin care a circulat, Arh. [] se pune pe treabă. În felul său [] avea multe cunoștințe pentru acele timpuri. Acuma este în plină maturitate și este fericit că însfîrigit își va putea arăta talentele. Nu este un conducător și nu se pricopează așa ceva. La început nu a vrut să-l ajute pe U din cauza cruzimii de care a dat dovedă, însă după amenințările acestuia se hotăręte să treacă la acțiune. În fond va putea pe lîngă U să realizeze multe lucruri [] care să nevoie de un protector puternic. La forțe de muncă nu se gîndește fiindcă are la dispoziție întreaga așezare, doar așa i s-a spus. Organizează deci toate pînă în cele mai mici amănunte și în cea mai mare grabă. Văzîndu-i zelul, U este mulțumit. [] Arh formează mai multe grupuri mici de oameni ca să cioplească pietrele dîndu-le suprafețe plane. După o muncă istovitoare în care timp toată lumea s-a mai dus de câteva ori după pietre a sosit în fine momentul ca ele să fie transportate în vîrful dealului, altă operație care necesită o muncă titanică []. Pentru a preîntîmpina orice încercare de revoltă, U formează tot la sugestiile lui Sin, mai multe grupuri de [] tineri și puternici care să proteze încontinuu printre oameni []. []. Aceștia nu muncesc și primesc porții mai mari de hrana. Arh pune să se niveleze terenul, apoi pardosește totul cu pietre cioplite [], formînd o platformă pe care [] se aşeză pietrele una peste alta, construind astfel perete. După o muncă [] care a durat mai bine de șapte luni construcția este gata pînă la acoperiș, unde Arh se încurcă. În dreptul unde urmează să fie ușile a lăsat loc gol negîndind cum să legă pietrele de deasupra, fiindcă nu cunoștea tehnica boltilor, pe care de altfel la aceea dată nu o cunoștea nimici. Acelaș lucru se întîmplă și cînd ajunge la acoperiș; nu știe cum să facă tavanele. Toate acestea îl plătesc la culme, nu s-a gîndit că o să se poticească tocmai acumă cînd totul promitea atât de mult. Lui U îi place construcția, este atât de mare și frumoasă încât se simte fericit. Va sta aici departe de cei pe care îi cîrmuiesc și nu-i va fi teamă de atacuri. Deocamdată totul rămîne așa cum este fiindcă U îi cere lui Arh ca să înceapă și cu construcțiile din jur pentru oamenii săi, ceeace de altfel necesită noi drumuri pentru a se aduce pietre cît mai multe. În lunile care urmează toată lumea este ocupată cu transportul istovitor al pietrei și cu vînătorile. Pînă în cele din urmă și U își dă seama că în felul acesta [] va pierde mulți oameni. În ultimul timp s-au observat dispariții de bărbați care nai apoi

au fost găsiți departe de așezare uciși de fiare, ceea ce înseamnă că au fugit, speriați de muncile grele la care au fost suspuși în permanentă. U ordonă o pauză mai îndelungată pentru refacere lucră pozitiv, fiindcă dacă urma în felul acesta nici palatul nu l-ar fi terminat.

In curînd încep din nou construcții. Între timp Arhitectul s-a gîndit cum să rezolve problema ușilor și al acoperișului și ajunge la concluzia că cel mai bun lucru este să le facă din trunchiuri mari de copac. Pentru asta este nevoie să facă alte noi expediții în păduri pentru aducerea arborilor. Merge personal cu un grup mare și alege pe cei mai drepti și mai bine făcuți. Aduși în așezare cu spinările oamenilor pune altii să-i cioplească pînă confectionează bîrne imense și grele. Din acestea face un plangeu compact așezîndu-le una lîngă alta și ca să nu plouă înăuntru pune deasupra altale pe rosturi, apoi lipește totul cu lut amestecat cu apă și iarbă uscată, ceea ce formează în cele din urmă o crută tare și izolantă. Fericit că a reușit, se încurajează și face la fel cu toate locuințele. În locul ușilor confectionează un fel de perdele din coji de copac tăiat subțire și atîrnat de partea din sus. Ușile erau tot atît de finală ca și tavanul. Totul pare pînă în cele din urmă ca un paraleiped imens, cu deschizături din loc în loc pentru circulat. Ferestre nu erau, la îga ceva nu s-a gîndit. În interior era întuneric și umed, iar cînd bătea vîntul se simteau un ușor curent care făcea să-ți tremure pielea. Observînd aceasta Arhitect pune cîțiva din lucrătorii săi să ungă peretei cu același liană cu care a uns acoperișul rezolvînd în acest fel impermeabilitatea peretilor.

In sfîrșit a sosit și ziua în care toți se pot muta în noile lor locuințe, după aproape doi ani de lucru. Datorită acestor lucrări s-a format o clasă de oameni privilegiati care aveau misiunea de a supraveghea lucrările și de a-i obliga pe cei răzvrătiți să renunțe. Aceștia formează nucleul unei gărzii personale permanente a curții pe care U este pe punctul să și-o formeze, fără să-și dea seama că încetul cu încetul organizația pe care o fundea să se va perfecționa zi cu zi inaugurînd în felul acesta o lungă perioadă istoriei omenirii în care numai o mică clasă privilegiată va avea dreptul să se bucură de bunurile dăruite de planetă prin munca îstovitoare a milioane de oameni.

U nu mai așteaptă ultimile finisări și se mută în nouă locuință. Aceasta este formată din mai multe camere așezate oarecum anarchic cu fel de fel de uși și intrări unde pînă în cele

din urmă te rătăcești dacă nu cunoști prea bine construcția.Came
în care va dormi și-o alege la centru.Aici însă este aproape com-
plet intuneric,~~neavînd~~ nici o deschizătură în afară, ceea-
u nu-l deranjează pe U deoarece în această odaie are de gînd
numai să doarmă.Pentru Ia alege o altă încăpere cu deschizături
în afară, nu prea departe de a sa.La Ie nu gîndește; de altfel de c-
ori îl vede nu-i arată prea mult interes, ceeace lui ~~u~~ nu-i prea
pasă.S-a făcut acuma băiat destul de mare, un adolescent chiar.Cd
a văzut-o pe Unta care i-a plăcut.Ia a observat că fiul ei s-a
schimbat; nu mai vorbește ca altădată și nu se mai joacă ca toți
copiii, ceeace o îngrijorează, însă în curind se linistește.Obseara
cum Ie se uită galeg la frumoasa Unta.Aceasta de cîte ori trece
pe lîngă femeia lui U o ocolește și face în așa fel ca să nu fie
obligată să stea de vorbă cu ea.Ia nu prea înțelege care este ca-
ritudinei ei.U la rîndul lui nu dă Untei nici un fel de impor-
tanță, ea în schimb face tot posibilul de a-i ești în cale de cîte
ori are ocazia.Deocamdată nu găsește încă că a sosit momentul ca
să se răzbune, trebuie să aștepte un moment care i se va părea prop-
er pentru asta; nu știe încă cum și cînd, dar pîndește mereu.

In felul acesta se formează o nouă așezare în jurul
așa zisului palat a lui U.Tot dealul și-a schimbat aspectul.Came
au plecat din vechiul ~~loc~~ și au construit colibe care mai de
care mai fistichii, imitând pe cea a șefului cel mare,fiecare cum
se pricepea mai bine,bineînțeles în proporții infinit mai mici.
Adolescentul Ie este crescut în casa imensă de piatră,sumbră și
intunecoasă ca însăși cei care o locuiesc.Nu are nici un fel de
griji,nu știe ce este vînătoarea și ce înseamnă ca să te zbați
pentru cele de-ale gurii,toate fi vin deagata.I s-a dat o blană
frumoasă de leopard,iar la gît poartă un șirag din dinții unui
animal.Cu timpul imensa construcție de piatră se umple de oameni
care îl servesc și îl păzesc pe cel mare și familia sa.Aceștia
trîndăvesc și nu fac nimică,asteptind roadele muncii celor mulți
care ~~u~~ duc hrana cea de toate zilele.U și-a adus și cîțiva ca-
său specializat în cioplirea pietrei,~~u~~ fabrică fel de

de unelte și lucruri folositoare, pocaluri din care să bea apă, precum și vase din piatră în care să pună mîncarea și din care să ia de câte ori are nevoie. Peste tot apar construcții bizare, încunjurate cu garduri din crengi cu țepi prin care nu se poate trece. Prin aceste locuri nu se poate pătrunde spre palatul din centru, decât cei care locuiesc aici și care au trecere printr-un loc îngust.

Astfel trec mai mulți ani în care timp U și-a consolidat puterea; din cînd în cînd pedepsește pe căte unul care nu se arată de acord cu felul de trai pe care l-a impus, spre binele său și a celor din jur, ~~că în mod~~ pe oamenii de rînd ~~care~~ așa cum i-a găsit, spunindu-le de câte ori are ocazia și îi pune și pe ei să-o repete, că el este acela care le face un trai mai bun și că de acum în colo vor fi fericiți. Cine îndrăznește să zică contrarul este pur și simplu ucis de bîta lui imensă, așa că cu timpul nu mai deschide nimeni gura. În sinea lor sunt mulți nemulțumiți și abea așteaptă un moment potrivit ca să schimbe totul. În această atmosferă U pregătește cu minuțiozitate mărirea stăpînirii ~~pe~~. Vrea să facă din această așezare un fel de capitală și să domine alte așezări și teritorii care să-i aparțină numai lui, el care de cînd din Iane zeul soarelui. Tot considerîndu-se ca atare pînă la urmă o crede el însăși.

În același timp în jurul său se petrec fel de fel de evenimente de care el este străin. Nu știe că Unta unelește ca să pună iar mâna pe el și că dorește pieirea lui Ia. An la rîndul său are pretenția de a fi conducător, fiind incitat la aceasta de Unta care vrea să facă din el o unealtă. Ea nu vrea să-l piardă pe U, din contra, însă îl montează pe An împotriva celui mare, în primul rînd ca să scape de el, deoarece știe că U nu va permite nici o nesupunere nici chiar de la An și în al doilea rînd la momentul oportun o să acționeze în așa fel ca să apară în fața ~~stăpînului~~ ca o salvatoare. Răceala cu care o privește U o deranjează, cu toate că este primită în anturajul său fără rezerve. Cu cît crește tînărul Ie se ține din ce în ce mai asiduu de Unta, care deocamdată nu-i dă nici un fel de importanță, spre marea lui desesperare, însă cînd o să găsească că prin el va ajunge la atingerea scopului dorit, îl va folosi și i se va dărui ~~pe~~; deocamdată ~~pe~~ nu dă faptului nici un fel de importanță.

U trimite din cînd în cînd căte un mic grup ~~pe~~ care să cerceteze prin înprejurimi dacă nu cumva au apărut și alții oameni pe care să-i supună, dar de fiecare dată se întorc fără rezultat. El ~~pe~~ nu disperă, are răbdare și știe că odată va avea suc-

ășa cum a avut mereu pînă acumă. Intr-o zi aude mult zgomot și multe glasuri în vale; femeile țipă, iar bărbății dău năvală spre un din afara așezării. Trimite pe An ca să vadă ce se întâmplă; la întoarcere acesta apare înconjurat de mulți oameni care duc pe spate unul plecat în cercetarea terenului. Omul are o rană adincă la piept. Cu mare greutate îi povestește lui U, după ce a fost depus în palatul său și că ceilalți expediați, că au întilnit un grup foarte mare de oameni, cu mult mai numeros chiar decât cel al lor și că au fost atacați; că au fost uciși iar el a scăpat, astăzindu-se într-un boschet și deabia s-a tîrât pînă aici timp de două zile și două nopți. Nu a fost văzut, așa că atacatorii nu știu de existența lor. U este foarte interesat de acest eveniment. Ordină ca rănitul să fie dus în una din camere și îngrijit cu cea mai mare grijă și că toți oamenii săi să vină imediat la sfat. Toată lumea se strînge în jurul unei mese rotunde din undin camerele sale, unde obișnuiește în ultimul timp să țină consiliu informeză că de ceeace a auzit de la ostașul rănit și împărtășește intenția pe care o are de a porni război înpotriva lor. Este sigur că-i va învinge, nu prin număr, ci prin șiretenie; și astăzi pe cei de față că va întocmi un plan care îi va duce la reușită. A doua zi întreaga așezare se pune pe treabă. Toți bărbății, vrăjitorii la număr confectionează fel de fel de arme, pietre de silex ascuțite prinse de bețe, bîte cu măciulii și pietre pentru aruncare. Deasemenea se fac pungi din piele în care să poarte hrana și cea necesară. Totul nu durează mai mult de două săptămâni. Ca să aibă conducere cât mai bună trebuie neapărat să ia ^{cu} căt mai mulți din cei care îi sunt cu totul credincioși, iar în așezare îl lanțează pe Arh, investindu-l cu toate puterile în fața tuturor. Ordină ca să i se dea ascultare întocmai ca lui însăși și să pedeștească fără milă pe cei care ar gresi. Deoarece rămnin mai mult de o mie de femei, copii și bătrâni lasă săi o sută de bărbi pentru apărare și pentru procurarea hranei necesare, sub comanda lui Es, un tîrnăr care de multe ori îl dat dovedă de curaj și devotament. Îi ^{căre} ca să dea ascultare lui Arh și să i se spună în toate privințele. După ce dăultimele ordine și stabilește ce trebuie să se facă în lipsa sa, hotărăște că a doua zi să se pornească la drum. De altfel merg la întâmplare fiindcă în afară de informația că oamenii pe care îi caută există, nu are nici una și nu știe nimic despre ei. Trebuie totuși încercat, cu toate că să putea ca aceștia să fi fost numai în trecere pe aici.

In palatul său mare nu rămnin decât Ia cu fiul său I

precum și o femeie în vîrstă care să aibă grije de hrana lor.Untat rămîne în locuința ~~unui bătrân~~,destul de mare și,înconjurată de mai mulți bărbați tineri pe care a reușit să-i rețină datorită influenței ei pe lîngă An.De la un timp se dau aici petreceri care nu mai conțină și care dau de multe ori în adevărate orgii.Pe ascuns la unele din ele a luat parte și Ie,spre marea lui fericire că poate sta alături de cea la care rîvnește.De lucrul acesta nu se află nici U și nici mama lui.

In ziua plecării este mare agitație.U le vorbește cel ce rămîn,explicîndu-le scopul expediției prin prizma voinței sale de a mări cît mai mult așezarea,ceeace nu poate fi decît spre binele tuturor.Ordonă pe un ton aspru ca toți cei care rămîn să fie linistiți și să accepte întoarcerea lor victorioasă.Cînd va veni învingător cu marele grup pe care vrea să-l aducă,să fie bine primiți,în caz contrar Iane se va supăra pe ei ducîndu-i la pieire.Apoi îl cheamă pe cei doi bătrâni cunoscători ai datinelor,Sin și Si și ordonă ca să fie aprins un foc uriaș în vale.Si astfel pe cîteva ore se dezlănțuie iarăși drăcescul dans Inti,al morții,care se face de fiecare dată cînd se pleacă în locuri de unde nu se știe dacă se vor întoarce.Cînd focul se finală spre cer,zvîrlind scîntele luate de vînt,U începe să danseze în jurul său,urmat imediat de toți.Astfel ceremonia durează cîteva ore,in care timp cei doi bătrâni aruncă în permanență în mijlocul văpăilor bulgări măde seu care iau foc împrengtiind în jur un fum și un miros încăios.Aceasta spre a-l înbuna pe Uni zeul răului care trebuie gonit mai ales acumă cînt toți bărbații pleacă în întîmpinarea pericolelor.Spre prinț dansul încetează.Totuși sunt negrii de praful și fumul care s-a ridicat;sudoarea le curge șiroaie.~~U~~ Se lasă o linistă deplină;cei care au dansat se culcă la umbra copacilor și a stîncilor din jur ca să se răcorească iar alții se aruncă în apă cristalină care curge în vale.U le explică la cei din anturajul său că în felul acesta a înbunat pe Uni care de acum în colo îi va călăuzi în expediție și îi va păzi pe cei rămași de rele.Uni vorbește prin el fiindcă numai el este direct coborîtor din Iane,zeul soarelui,care la rîndul său se trage din globul de foc de pe cer.Aceasta a invățat-o de la Arh.

După trecerea a încă un timp,cînd oamenii se simt odihniți,~~unui bătrân~~ U dă semnalul de adunare.Cînd soarele este drept deasupra lor marele grup de războinici pornegă la drum într-un vacarm și o gălăgie de nedescris.U și-a luat rămas bun de la Ia,sfătuind-o ca să aibe grije ca nimeni să nu se lege de ea și să-l accepte oricît ar întîrzia.U ^{obucata de spuma} războinicii sunt înconjurați

rați de cei care rămîn. U umblă în frunte împreună cu oamenii săi și o gardă aleasă dintre cei mai finalți și voinici care fi asigură securitatea, apoi urmează grosul oştirii. Nimeni nu merge organizat ci totul are aspectul unei hoarde fără nici un căpătă. Se umblă caotic, fiecare cum apucă, neținindu-se seama de faptul că cei aproape o mie de oameni au fost împărțiti în cinci grupe mai mici, fiecare sub comanda unui om de încredere. An este acela care dispune de toți și care execută ordinele celui mare. După indicațiile ~~soltu~~ care a ~~l~~ transmis stirea apariției unui mare grup, ~~oamenii~~ se întreaptă în direcția de unde răsare soarele. În văzduh se ridică un nor de praf și din depărtare se aude imensul vacarm al celor peste două mii de oameni care se depărtează. După o oră de mers însoțitorii se întorc la casele lor, în timp ce oastea își continuă drumul spre noi cuceriri. Seară în așezare linigtea se lasă mai devreme ca deobicei. Toată lumea se culcă tristă de plecarea unui număr mare de bărbați. De altfel ei sunt destul de bine arăți de ridicătura finală de pietre pe care au făcut-o în jurul așezării, ceea ce nu permite animalelor să-i atace. De alți oameni nici este frică fiindcă de mult nu i-au mai văzut. Totul este ca nimănă nu ieșă din incinta locuințelor, afară de bărbații care ~~l~~ aduc hrana, ~~l~~ și cinea. ~~l~~ merg paroape zilnic la vînători mai mici și o dată la capte opt zile la vînători mai ~~l~~. Numărul lor este destul de mare ceea ce le permite să poată vîna chiar animale mari, cum ar fi mamuțe în ultimul timp s-au arătat și prin aceste locuri. De foarte mult timp n-au mai fost văzuți pe-aici. Ultima dată a fost atunci când s-a afirmat pentru prima dată U. Când ~~l~~ sunt săi plecați la vînătoare așezarea este păzită de un mic grup format din bătrâni și adolescenți și nimeni nu are voie să părăsească ~~l~~, sub pedeapsă. La apă nu au nevoie să meargă în altă parte fiindcă rîul care curge în vale trece chiar prin centrul tribuțului.

Ia cu fiul ei nu a însoțit hoarda ci a privit din vîrful dealului, din palatul mare din piatră, pînă când nu s-a mai văzut nimică în zare. ^{Au} rămas cu cei doi bătrâni Sin și Si și cu Arh care la ordinele lui U s-au mutat în palat. Unta a rămas în casa din piatră a lui An, înconjurate de cîțiva băieți și tineri, care ar fi putut să-i fie copii și cu care se distrează aproape zînic. Mai ales după plecarea lui U orgiile se țin lant în palatul ei. De cîteva ori a făstă chiar agresivă față de Ia, însă spre norocul ei aceasta nu a dat importanță faptului. Un singur lucru o der-

jează, participarea din cînd în cînd a fiului ei la orgiile acestei femei care în ultimul timp nici nu mai ține seama de faptul că ar putea intra în gura oamenilor ~~de la~~. Ie este din ce în ce mai prins în mrejele ei. În sinea sa însă își dă seama că femeia nu-i aparține numai lui și că este a tuturor celor din antraj. Simțul stăpîririi depline a femeii l-a moștenit de la tatăl lui, dar ~~nu~~ i-o iubeste și nu poate renunța la ea. De sfaturile mamei lui nu-i pasă. De cînd s-a mărit nu mai dă socoteală de acțiunile sale, a devenit independent și procedează așa cum fi dictată conștiința. De altfel prea multe veleități nu are încă, în afară de dorința de a fi cît mai prezentabil și a place celor din jur. La vînătoare nu a fost niciodată și nu știe ce înseamnă ca să-ți ciștigi hrana cea de toate zilele chiar cu prețul vietii, lucru foarte bine cunoscut de mama sa și mai ales de tatăl său, de care nu-l leagă nimica. Un nu s-a ocupat niciodată de fiul său. A ținut ~~nu~~ la el în măsura în care era al femeii de care fil leagă într-o viață, cu care a trăit în cele mai grele clipe și într-o oarecare măsură datorită ~~căci~~ a ajuns ceeace este el acumă, căci dacă n-ar fi încercat s-o zmulgă din mîinile răpitorilor poate că nu s-ar fi gîndit prea serios de a ajunge un mare conducător. Totul a decurs în așa fel încât a mers cu pași rapizi spre acest țel, care cu cît se aprobia cu atît să își apărea mai puternic ~~nu~~ în fața ochilor. Ie nu este stăpînit de aceste dorințe; totul la el se reduce numai la bunul trai pe care fil duce, lipsit de griji și mai ales că-i este să facă ce vrea; nimeni nu îndrăznește să-l opreasca în calea sa, de frica consecințelor, nu în ce-l privește pe el, ci de teama tatălui său, atotputernicul coboritor din Iane.

In zilele cînd Ia își urmărește fiul, bănuind unde se duce, el o ceartă și o gonește, spunîndu-i cîteodată cuvinte destul de grele, pe care femeia le suportă numai la gîndul că poate pînă la urmă va renunța la acea femeie destrăbălată; dar inutil, cu cît caută să-l depărteze de ea cu atît ~~mai des~~ ^{o vizită la}. Pînă în cele din urmă aproape că nici nu mai vine pe acasă cu săptămînile și cînd o vede pe mama sa așteptînd serile să-i poată vorbi, o ocolește ca să scape de gura ei. Mai ales de cînd a plecat U, Ie își face de cap. Ia este din ce în ce mai tristă. De cînd o duce mai bine și a scăpat de viața grea ^{DIN TIMPUL} singurătății nu are parte de fericire. Este îngrozită de cruzimea bărbatului ei și în ultimul timp de purtările urîte ale fiului ~~U~~. In schimb Unta jubilează. De prima dată cînd a văzut-o ~~U~~ o urăște de moarte și a jurat că o va duce la pieire. Cît timp a fost U lîngă ea nu a

îndrăznit să întreprindă nimica de frica lui, dar acumă cînd a rămas singură a devenit o țintă ușoară și fără nici o apărare. În di-
perarea ei l-a caută să și-i apropie pe cei doi bătrâni Sin și Si,
cu toate că nu ar fi vrut-o. În toți anii de cînd trăiește în aces-
grup nu a legat cu nimeni prietenie de teamă că aceasta l-ar putea
supăra pe U. Este o fire retrasă, ascultătoare și fără veleități de
a fi mereu înaintea celorlalți, din contra la toate ceremoniile
stătea mereu în spatele bărbatului ei, în așa fel ca să nu fie ob-
servată. Acumă însă simte nevoie să aibe pe cineva de partea ei,
cineva care să-i cunoască durerea și cu care să se sfătuiască. În
una din zile convoacă pe cei doi bătrâni și în limba judecătorească le spune ce are pe suflet, cu mare greutate, fiind vorba de fiul ei.
Ar fi vut să le spună alte lucruri despre el și nu asemenea jocuri,
din care cauză vorbește rar, ezitând să întrebuițeze cuvinte prea dure la adresa lui. Pînă în cele din urmă bătrâni încearcă să
despre ce este vorba și îi promite că o să stea de vorbă cu el și
să caute să-l readucă acasă. El au acces în casa Untei, se duc cîte-
dată la ea. Arh nu știe nimică din toate acestea. S-a luat rolul de
locuitor în serios și toată ziua nu face decît să se plimbe prin
tre oameni trăgind cu urechea și pîndind mișcările lor. Organizează
vînătorile și împarte hrana în același fel ca stăpînul său. Mai în-
tîi celor din deal, apoi restul celorlalți. De altfel acest procedeu
a devenit prea cunoscut și oamenii s-au obișnuit cu el. Pentru a mă-
recupera cîte ceva s-au obișnuit ca înainte să ducă carne la împărtășit să pună bucăți mari deoparte pe care apoi le împart pe asunciuni. Aceasta după plecarea șefului cel mare, deoarece nimici nu ar
fi îndrăznit să facă știindu-l prezent de frica morții, fiindcă
nimici nu se îndoia că U l-ar fi sfărîmat pur și simplu cu bîta
sa pe acel care ar fi procedat în felul acesta. Acumă însă se simt
mai liberi și procedează așa fără teamă. Arh nu a dat niciodată
dovadă de cruzime de cînd este în locul celui mare. În una din zile
află despre aceasta fiind informat de unul care s-a simțit nedreptat
tărit de ~~unul~~ a două împărtășiri, neoficială. Auzind ce i se spunea
este descumpănit; nu știe cum să procedeze și ce să facă. Are de al-
intre a-și arăta autoritatea, sau a se lăsa dus de nas, ceeaace la fi-
toarcerea lui U l-ar fi dus la pieire sigură, fiindcă ~~unul~~ nu ar fi pă-
mis că el să tolereze asemenea practici. A doua zi de dimineață con-
voacă toată lumea în jurul focului din centrul agezării. Este hotărât
să fie cît se poate de drastic. Cheamă pe Es, tînărul și frumosul comandat al vînătorilor, lăsat de U, și-i ordonă ca să pregătească
un stilp și frînghii confectionate din coajă de copac, ca ale
cu care se leagă animalele aduse de la vînătoare.

Seară convoacă toți bărbatii în fața palatului cel mare și imitindu-l pe U le vorbesc cu o voce puternică, căznindu-se să se facă cît mai bine auzit, fiind în același timp autoritar. Întreabă de mai multe ori cine este acela care fură din carne a adusă. Neprimind nici un răspuns se duce spre unul mai în vîrstă și mai slab care stă la marginea, îl trage spre centrul adunării și îi ordonă lui Esca să-i ia un interrogatoriu. De frică acesta recunoaște înainte că să i se pună vreo întrebare că și el a luat bucăți de carne fără a cerevoie. Atâtă i-a trebuit lui Arh; ordonă imediat că să fie legat de stîlp și ținut acolo pînă dimineață cînd i se va da pedeapsa cuvenită, exemplar, în așa fel ca nimeni să nu mai facă aceasta. Comandanțul a fost legat de stîlp atât de puternic încît a urlat tot timpul, nelăsind pe cei care locuiesc prin apropiere să se odihnească. Văzind că dimineața oamenii se strîng în jurul său se îngrozește; a crezut la început că toată peudeapsa se reduce în a-1 legă de stîlp, acumă însă își dă seama ce-l agăteaptă. Se uită la cînd din jur cu ochii holbați, cu gura căscată și cu mușchii fetii care fi joacă nervos pe sub piele. Este un bărbat trecut de maturitate, slab fizică, înbătrînit înainte de vreme, care toată viața a luptat din greu ca să trăiască. Nimeni nu-l plinge, deoarece în ultimul timp a trăit retras, fără femei și fără copii. Mergea cu toții la vînătoare doar pentru a căpăta mică bucată de carne, insuficientă pentru a-1 sătura. Deodată lumea se agită; apare Arh îmbrăcat într-o mantie de piele de leopard, însorit de înaltul Es și de mai mulți oameni bine înarmați și foarte bine hrăniți. Ajungind lîngă comandanță explică oamenilor de ce este acuzat și fără prea multă vorbă îl condamnă la moarte prin ardere. Omul legat începe să urle ca o fieră prinsă în laț și pentru a termina mai repede Arh le ordonă oamenilor să-i ca să-l dezlege și să-l azvîrle în mijlocul focului care între timp a fost înșețit atât de puternic încît se ridică văpăi immense spre cer. S-a format un jar extrem de încins. Oamenii lui Arh îl apucă de mîini și de picioare îl balansează și-al aruncă drept în cetrul focului. Se ridică mii de scînteie în sus și în scurt timp toată valea este împînzită de o rețea de fum negru și înecăcios. Cu aceasta ceremonia se termină repede. Oamenii se îndreaptă fiecare la treburile sale, iar bărbatii pornesc la vînătoare ca să bicei. Ia și Te nu au luat parte la judecată și la execuție. De atunci nu se mai audă că cineva își însușește mai mult decât este comandat de Arh, fiecare ia ce i se dă și ce se crede că este bine fără ca cineva să fie întrebat dacă este mulțumit sau nu. Pe de altă parte aceasta îi întăregte autoritatea lui Arh în așa măsură încât în persoana sa toată lumea îl vede pe gețul cel mare și-l respectă.

Seara convoacă toți bărbații în fața palatului cel mare și imitindu-l pe U le vorbește cu o voce puternică, căznindu-se să se facă cît mai bine auzit, fiind în același timp autoritar. Întreabă de multe ori cine este acela care fură din carne adusă. Neprimind nici un răspuns se duce spre unul mai în vîrstă și mai slab care stă la margine, îl trage spre centrul adunării și fi ordonă lui E ca să-i ia un interrogatoriu. De frică acesta recunoaște înainte să i se pună vreo întrebare că și el a luat bucăți de carne fără a cerevoie. Atâtă i-a trebuit lui Arh; ordonă imediat ca să fie legat de stîlp și ținut acolo pînă dimineața cînd i se va da pedeapsa cuvenită, exemplar, în așa fel ca nimeni să nu mai facă aceasta. Comandanțul a fost legat de stîlp atât de puternic încît a urlat tot timpul, nelăsind pe cei care locuiesc prin apropiere să se odnească. Văzînd că dimineața oamenii se strîng în jurul său se îngrozește; a crezut la început că toată pedeapsa se reduce în a-1 legă de stîlp, acuma însă și dă seama ce-l aşteaptă. Se uită la cînd jur cu ochii holbați, cu gura căscată și cu mușchii fetii car și joacă nervos pe sub piele. Este un bărbat trecut de maturitate slab fizică, înbătrînit înainte de vreme, care toată viața a lăsat din greu ca să trăiască. Nimeni nu-l plînge, deoarece în ultimul timp a trăit retras, fără femei și fără copii. Mergea cu toții la vînătoare doar pentru a căpăta mică bucată de carne, insuficientă pentru a-1 sătura. Deodată lumea se agită; apare Arh îmbrăcat într-o mantie de piele de leopard, însorit de înaltul său și de mai mulți oameni bine înarmați și foarte bine hrăniți. Ajungînd lîngă comandanțul explică oamenilor de ce este acuzat și fără prea multă vorbă îl condamnă la moarte prin ardere. Omul legat începe să urle ca o fiară prinsă în laț și pentru a termina mai repede Arh le ordonă oamenilor să-i ca să-l dezlege și să-l azvîrle în mijlocul focului care între timp a fost întețit atât de puternic încît se ridică văpăi immense spre cer. S-a format un jar extrem de încins. Oamenii lui Arh îl apucă de mîini și de picioare îl balansează și-al aruncă în cetrul focului. Se ridică mii de scînteie în sus și în scîntipimp toată valea este împînzită de o rețea de fum negru și înecăcios. Cu aceasta ceremonia se termină repede. Oamenii se îndreaptă fiecare la treburile sale, iar bărbații pornesc la vînătoare ca să bicei. Ia și te nu au luat parte la judecată și la execuție. De astunci nu se mai aude că cineva și însușește mai mult decât este comandat de Arh, fiecare ia ce i se dă și ce se crede că este bin fără ca cineva să fie întrebat dacă este mulțumit sau nu. Pe de altă parte aceasta îi întăregeste autoritatea lui Arh în așa măsură încât persoana sa toată lumea îl vede pe geful cel mare și respectă

ca atare.

In tot acest timp Unta continuă, fără să-i pese de nimeni, orgiile din palatul ei. El s-a mutat oficial în casa Untei. Intervențiile lui Sin și Si nu au avut nici un efect, din contra, tânărul le vorbește pe un ton arrogант și nobraznic, interzicindu-le să se mai amestece în treburi sale. Aflând de această intervenție Unta se simte jignită și pur și simplu le interzice celor doi bătrâni să mai calce în casa ei. Numai Arh mai are acces liber și se bucură de simpatie din partea ei. Toate acestea o întristează pe Ia și în sinceritatea și curtenia sufletului ei nu se gîndește nici o clipă ca să uzeze de fațul că este femeia celui mai temut din oamenii de aici, dar nici nu poate lăsa lucrurile așa cum sunt; trebuie neapărat să acționeze într-un fel. Astfel, în una din zile se hotărăște să meargă la Unta, după ce s-a sfătuit și cu cei doi bătrâni și care au fost de aceeași părere. Ca să nu fie singură o ia cu ea pe femei bătrâna lăsată de U ca să aibă grije de ei. Intră pentru prima dată în palatul lui An, făcut și el din piatră care are o cameră imensă la mijloc aproape complet întunecoasă și multe mai mici în jur, cu ferestre înalte sub formă de deschizături prin care pătrunde lumina. Unta locuiește în cea mare din centru unde face serile în foc ceeace umple totul cu un fum gros și înecăcios pentru cel care vine pentru prima dată de afară. Ajuns înăuntru, obignuindu-se ca să nu se mai simtă cu timpul mirosul fumului, numai ochii ușură din cînd în cînd. Ia nu și-a anunțat sosirea, vrea să facă prin surprindere ca să se convingă că este într-adevăr așa cum se povestea. Pătrunzînd în prima cameră prin deschizătura care ține lor de ugă, se îneacă și fugă afară. Pereteii erau negri și în aer un fum gros și înecăcios. În camera din centru se auzeau voci multe, rîsete și chicoteli de femei. Ia nu se lasă și intră și două oară ducîndu-se drept spre locul de unde se aud vocile. Apărînd în prag este văzută de cei prezenti; și se lasă o tacere deplină; toți rămîn înmormuți. În centru arde un foc destul de tare care luminează încăperea, iar pe jos sunt întinse blănuri de animal ceeace amortizează zgomotele și din care cauză nu se aud nimică afară. Femeile erau goale, întinse pe jos și bărbății culcați peste ele. Unta stătea sprijinită de unul din stilpii din piatră ținîndu-pe Ia de gît. Celelele femei erau foarte tinere și fiecare avea pe lîngă ea cîte un bărbat și el foarte tînăr, din cei reținuți de Unta prin influența de care se bucura pe lîngă bărbatul ei An. Scena era scabroasă. Ia și ea înmormurită. Unii se retrag și dispăru prin deschizătura din spate, numai Unta nu se sperie, se apropie de

Ia și se postează în fața ei cu măfinile în solduri. Văzindu-i în drăzneala Ia vrea să se retragă dar își impune o voință de fier și nu se clingește de la locul ei. Ie s-a dus spre fundul odăii, în umbără și se ascunde în dosul unei coloane de piatră; vrea să asculte să vadă ce se va petrece. Unta nu scoate nici o vorbă, stă în fața rivalei ei și o privește sfidător. Ia nu se uită la ea nicu ură, nici sfidător ci are o privire normală, linigătită, așa cum o are deobicei, ceeace o agasează pe Unta la culme. Ar fi vrut să fie provocată ca să aibă motiv de scandal. Ia o întreabă în cele din urmă pe un ton căt se poate de calm și linigătit dacă Ie este acolă aceasta Unta tresare, dar nu răspunde. Ia se desprinde cu greu de la locul ei și se duce spre mijlocul odăii fără nici un țel aparent. Cei care au rămas se retrag și ei și cele două femei rămân singure. Numai Ie nu se arată, stă în continuare ascuns. Pentru primădată în viață fi este oarecum rușine de mama lui. Ia începe să-i vorbească Untei explicându-i că nu este frumos ceeace face mai ales că este vorba de fiul ei care este și fiul lui U și că prin această fi diminuiază autoritatea de care are nevoie, mai ales acumă cind el nu este aici. Nici de data asta Unta nu răspunde și se uită în continuare la ea cu același aer agresiv. Văzind că nu o scoate lăsată Ia își ia inima în dinți și se duce prin odaie uitându-se în toate părțile; și simțit că fiul ei este prin apropiere. Nu i-a fost greu să-l găsească. Ie se ridică de pe jos, fiindcă între timp s-a aruncat la pămînt ca să nu fie văzut, și stă în fața mamei sale în tocmai cum făcea cind era mic și a fost certat fiindcă nu a fost cuminte. Ia îl ia de mînă și-l duce afară sub privirile furioase ale Untei. El este ca hipnotizat de mama lui; nu îndrăznește să facă nimic și nici să se opună. Ia îl duce astfel pînă în camera ei, trăcind printre oamenii de afară și străbătinând tot palatul. Între timp bătrîna care a însotit-o a fugit de frica unei incăierări. Ie se așează pe o piatră din odaia mamei lui și continuă să-o privească năuc. Ea se apropie de el, îi pune capul pe pieptul lui mare și puternic aidoma ca al tatălui său și începe să plingă înfundat. El nu este nici înduioșat și nici speriat ci pur și simplu rușină că îl a văzut unde stă. Este ca un copil mare, comportându-se ca atare. De atunci nu s-a mai dus la această femeie mult timp, ceeace însă pe ea nu a impiedicat-o să nu continue cu orgiile zilnice. Ba mai mult, trimite din cind în cind câte un tînăr ca să-l chemă, dar el se ține tare. Cei doi bătrâni sunt fericiți că totul a ieșit cu bine. La cererea lui Ia se ocupă îndeaproape de Ie. Il iau aproape în fiecare zi la vînătoare, pentru ~~înțeleasă~~ în viață sa. Prima dată

nu i-a plăcut dar în zilele următoare prinde gust. Se scoală dimineața devreme și este primul la locul de întâlnire. Poate fi văzut serile în albia rîului confectionându-și unelte de vinătoare singur fără să apeleze la Es sau la ceilalți oameni. De altfel toți filii respectă; nimeni nu are curajul să-i vorbească, numai Es este mulțumit de faptul că are ocazia ca să se înprietenească cu fiul șefului său. De fiecare dată este foarte atent cu el și îl învață să mînească armele pe care le-a confectionat, lăudându-l de abilitatea sa care dă dovadă, chiar atunci cînd ~~își arată~~ stîngăcia. Serile Ie le petrece în compania tînărului luptător și nu se mai plăcăsează. De mai multe ori a întîlnit-o pe Unta însă nu i-a dat nici o importanță. De fiecare dată cînd îl vede îl strigă, el însă și continuă drumul fără să întoarcă capul. În sinea sa ar fi vrut să-o vadă din nou fiindcă nu poate uita de plăcerile pe care îl aprovizionat această femeie. Es o cunoaște și el; o vede chiar destul de des, dar niciodată nu s-ar fi gîndit să o frecventeze. Stie de petrecerile pe care le dă, lucru care de altfel nu-l interesează. Încă nu și-a ales nici o femeie fiind foarte tînăr. Ii place micuța Sena, copilă ~~își~~ care la vedere lui roăsează. Mama ei este bucuroasă că fiica ei se uită la acest bărbat înalt și curajos; ~~își~~ pentru acele timpuri nu conta nimic mai mult decât curajul și ținuta. Totuși datorită orînduirii care s-a întronat aici oamenii său obișnuit că să judece pe cineva după rangul pe care îl ocupă pe lîngă U. De el nici nu se mai pune problema, este considerat încă de mult ca singurul coboritor din Iane; nimeni nu contestă aceasta și chiar dacă gîndește altfel, acel cineva nu ar avea curajul să spună în gura mare.

Prietenia care s-a legat între cei doi tineri este văzută cu ochi buni atât de Ia cât și de cei doi bătrîni Sin și Si. Aceştia nu fac toată ziua nimică, sunt mereu împreună și discută într-una despre fel de fel de probleme care mai de care mai complexe. Astfel în una din zile ei său certătă fiindcă Si a susținut că soarele răsare dintr-un punct contestat de Sin. De atunci stau aproape zilnic pe acoperișul palatului lui U și observă cum se mișcă acest glob de foc pe cer, acest dărător de viață care le zămislegă pe toate și chiar pe Iane însăși. De altfel ei cred că nici Iane nu a zămislit soarele și Soarele pe acesta ci amîndoi său născut în același timp și că fiecare este stăpinul celuilalt. Astfel, cei doi bătrîni ajung pînă la urmă ~~își~~ nu mai discută. Din cînd în cînd se ocupă de Ia și le pare bine că Ie să-i îndrătuze. Arh în schîib este cu totul absent de frămîntările zilnice din

agezare și [] de cele din palatele din centru. Singura lui grije este ca să nu izbucnească nici o revoltă și ca produsul vînătorilor să fie corect împărțit. În afara de asta visează zilnic palate mari pe care le va construi. Cîteodată poate fi văzut cu o bucată de cibune desenind pe o piatră pe care și-a șlefuit-o special pentru asta, dîndu-i o suprafață plană.

În felul acesta s-ar zice că toate au intrat pe un făgăș bine stabilit după plecarea șefului cel mare și că toată lumea îl aşteaptă cu nerăbdare. Aceasta este valabil numai în ce privește pe Ia, cei doi bătrâni și Arh. În colo nimeni nu și pune problema. În afara de aceştia Unta speră că va face în așa fel ca să pună ea mîna pe putere cu ajutorul [] bărbat pe care nu și l-a ales încă. Este sigură că întoarcerea lui U nu-i va aduce nici un bine, din contra, va intra din nou în cel mai perfect anonimat, cu toate că va conta ca femeia lui An. Dar nu se poate ști dacă acest se va mai întoarce și dacă va rămîne în permanentă în grădiniile lui U. [] Acum planul a încolțit doar în mintea ei, fără să fie hotărîtă să-l pună în aplicare. Deocamdată o dorește și pentru asta va trebui să lucreze cu atenție ca să nu dea gres, ceeace ar fi egal cu o sinucidere. În cele din urmă îi [] în minte o altă ideie. Văzînd prietenia dintre Ie și Es se hotărăște ca să-l atragă pe acesta din urmă. Stie de intenția lui de a o lua pe Sena și știe deasemenea că el nu va accepta niciodată să aibe cu ea legături atât timp cât există micuța Sena. Pune deci la cale prima ei acțiune mirigavă. Tocmai pe unul din tinerii din anturajul ei ca să-o răpească și să-o omăiere. Tânărul acesta pe nume Anan a dat totdeauna dovadă de multă supunere față de ea. Ii promite că dacă o va face îl va răsplăti toată viața cu grădiniile ei. Chiar în seara acestei zile Sena obsearvă un Tânăr pe care nu-l cunoaște, în fața casei []. De câte ori iese afară este urmărită. Prima dată nu a dat importanță faptului; a avut mulți bărbăți care au avut intenția să ceară dar acumă [] este prea inconsistent și pe desupra nu a căutat niciodată ca să intre în vorbă cu ea. De teamă nu mai iese seara din colibă. A doua zi de dimineață îl vede din nou și obsearvă că a dormit afară ca să poată fiind cît mai bine. Ii apune și mamei ei care este și mai speriată decât ea. În afara de ele două nu mai locuiesc nimici în colibă. Bărbatul lui Isea, mama Senei, este plecat cu U la război. Iar fi plăcut foarte mult ca Es să-o ceară mai repede ca să aibe un apărător și încă unul puternic, dar [] are de gînd să mai aștepte. Vede că este încă fetiță. Un moment Isea vrea să meargă să-l caute, [] dar îi este teamă să-l lase singur pe fiica ei. [] Se cuibăresc deci în fundul colibei așteptînd []

desfășurarea evenimentelor. Anan nu îndrăznește să atace direct. Așteaptă să se lase seara și se ascunde în așa fel ca să nu fie văzut de nimeni. În cele din urmă trucul prinde și femeile se linigtesc. La miezul noptii, cînd întreaga așezare doarme, Anan ieșe din ascunzătoarea sa și intră tiptil în coliba ~~■■■■■~~. La intrare se oprește și se uită cu atenție dacă nu este observat, apoi se repede spre locul unde crede că este patul lovind ~~■■■■■~~ cu bîta în care avea încrustate pietre ascuțite din sile deodată și revine; se uită spre fundul colibei și vede că cineva trecuse pe acolo după ce a dat frunzele deoparte. O sudoare rece îtrece peste frunte. Stie că a fost văzut și cu siguranță că femeile s-au refugiat la Es. Cuprins de frică fugă direct la palatul lui Unta, care se culcase de mult. Intră ca un fulger în camera în care doarme și o trezegă zgîlîind-o de umăr. Ea se sperie și sare în picioare. El vede pe Anan în față ei livid la față incapabil de a scoate o vorbă. Un moment nu știe ce se petrece dar și revine imediat căpătîndu-și singele rece. Bănuiește că nu a reușit și mai ales că a fost văzut, deci și ea este în pericol să fie dată de gol și atunci totul se va sfîrși. Simte cum fi îngheță singele în vine în această perspectivă. Deodată fi licăregăte o ideie salvatoare. Il apucă pe Anan de umeri și ~~VORBEȘTE-ÎN CALM~~ îl așează pe o blană linigându-l. El se așează ascultător și prințind glas fi povestea tocmai ce bănuise ea. Unta nu mai dă înapoi. Se duce tiptil în spatele lui și fără ca acesta să simtă ceva îl lovește cu toată puterea cu un bolovan drept în creștetul capului. Anan cade peste o blană frumoasă de leopard într-un lac de singe. Speriată de ceea ce a făcut Unta rămîne locului, dar nu disperă; trebuie neapărat să facă în așa fel ca orice urmă să dispară și nimic nu știe de fapta ei. El n-a fost văzut întrînd la ea și deci nu va fi descoperită. Iși pună la repezelă o blană peste umeri, îl infăgoară capul singurind în alta, în așa fel ca să nu lase urme și într-un efort suprem tirific cadavrul afară trăgîndu-l de picioare. ~~■■■■■~~ și începe cele mai mari eforturi de care este în stare și reușește să-l ~~ducă~~ pînă în afară din așezare, unde îl aruncă în una din gropile formate cu ocazia scoaterii pietrei necesare ridicăturii din jur; fugă apoi în palatul ei, șterge singele de pe jos în așa fel ca să nu se vadă nimică și se culcă de parcă nu s-ar fi întîmplat nimică. Dimineața se scoală și-și continuă ziua în modul cel mai obisnuit. Seara cadavrul este descoperit. Este anunțat Arh care veni la față locului și dă seama că este vorba de o crimă. Es care le-a primit pe cele două femei și care a fost informat de faptul că ~~■■■■■~~

un bărbat le-a pîndit toată ziua, le aduce și pe ele la locul unde o fost azvîrlit cadavrul. Sena îl recunoaște imediat cu toate că are față complet desfigurată. Unta se arată față de prietenii foarte supărătă de moartea unuia din prietenii ei și îl roagă pe Es, trimînd pe un alt tînăr, ca să vină la ea să-i spună ce s-a întâmplat. În felul acesta prinde doi iepuri...odată. A scăpat de un martor periculos care ar fi putut oricând să-o dea de gol și în al doilea rînd îl va avea în fine pe Es la ea acasă. Nebănuind nimică el se duce, mai ales că este vorba de femeia lui An. Unta face tot posibilul să-l primească cît mai bine. Aranjează odaia mai frumos decât a punctând încă și colo blănuri frumoase. Ca să fie singur cu el expediază toată lumea. Se duce din cînd în cînd să vadă dacă nu vine. Este agitată, joacă o carte mare și nu trebuie să-o rateze. Spre seară îl vede pe Es cum sosește însoțit de cîțiva oameni. Fuge în odaia din mijloc și se așează pe unul din scaunele din piatră acoperit cu blănuri frumoase. Iși ia un aer indiferent. Es este curios să știe ce dorește de la el. Nu l-a poftit niciodată și vrea să știe ce urăște. În orice caz îi se pare curios că-l cheamă tocmai acumă cînd a fost ucis într-un mod atât de bizar Anan. Femeia nu-i place căci altfel ar fi încercat mai de mult ca să intre în legături cu ea. De altfel este mult mai în vîrstă...decât el și apoi o iubește pe Sena mai mult ca orice. Pentru orice eventualitate a luat cu el cîteva din oamenii săi pe care îi pune de strajă la intrare pînă va ieși de acolo. Intunericul și umezeala palatului rudimentar din piatră ~~IMPREZIUNEA LA NEPLACUT~~. Trece prin camerele sale și se gîndește cum de-i place unei femei singure să locuiască aici. Totul pare de parcă ar ascunde ceva de privirile oamenilor. Peste tot este un fum înecăci de la focul din camera unde locuiește Unta. Ajuns la uga ei, Es îl vede cum stă pe scaunul din piatră; își troznește degetele de nerv și are un aer foarte agitat, cu toate că face tot posibilul ca să pară cît mai calmă. Înaintea său începe tot ca să fie auzit și la un moment dat se pomenește drept în spatele ei. În acest moment Unta îl simte și scoate un strigăt puternic, ridicîndu-se în același timp în picioare, dar văzîndu-l își revine repede și ia un aer cît mai surprins. Surprins îl poftește să gadă; îi vorbește de prietenul ei Anan care a fost găsit mort în afara satului, și tergîndu-se din cînd în cînd colțul ochilor de căte o lacrimă imaginară. Es este surprins de această atitudine. Pentru asta l-a chemat? ce importanță are pentru el că cel omorât a fost prietenul ei. Plictisit îi retează pur și simplu vorba. O clipă Unta se uită uimită la el și tot atât de repede își revine. Se scoală de la locul ei, face cîțivă

pași și se întinde pe o splendidă blană de urș al cavernelor, în fața fațului. Blana cu care este îmbrăcată se ridică peste genunchi dezgolindu-i picioarele. I se văd pulpele albe. Es tresare, într-adevăr făptura din față să este frumoasă și în același timp foarte tentantă. Cu toate că vede zilnic femei aproape complet dezgolite însă în asemenea circumstanțe simțurile se trezesc mai mult ca oricând. Unta se uită cu interes la el. Bărbatul îi place, nu de acuma ci de mai mult însă nu l-a chemat niciodată la ei fiindcă avea alți tineri tot atât de frumosi. Acuma însă scopul scuză mijloacele. Prin el încearcă să-l recapete pe Ie. Es se scoală dela locul lui și vine lîngă ea. Se agează în fața focului și abesează obseară că în cîteva bătaioare subțiri erau înfipite multe bucăți de carne numai bune de mîncat; trebuie să întindă mîna și să le avea, ceeace și face. Uitîndu-se în jur vede că vase de piatră însărate peste tot cu un lichid colorat nedefinit cu un gust bun înnăputîn acrișor. Bind din unul din el, peste scurt timp are impresia unei mulțumiri și veselii care se mărește cu cît consumă și. Incă de mult Unta cunoștea accastă băutură pe care o fabrica un bătrîn care a murit în luptele pe care le-a dus cu ei pentru a-i cuceri. De atunci n-a mai găsit fructul din care se face, însă în una din zile plimbîndu-se cu prietenii ei și înprejurimi le-a găsit și nu a pierdut timpul de a-l fabrica din nou. Era tocmai tipul cînd aceste fructe erau coapte și se puteau fabrica nectarul imbieritor care dă senzația de fericire. Numai cei cîțiva din jur cunoșteau secretul. Nu aveau nici un interes să îl divulga. Acuma însă face tot posibilul ca să-l aibă pe Es și pentru asta găsește de cuviintă chiar să uzeze de băutură fără să cuviintarea celorlalți.

Es se simte din ce în ce mai bine. La un moment dat [] îi vine să rîdă, să salte și să se joace ca un copil. I se aduce aminte de oamenii pe care i-a lăsat la intrare. Se duce și îi spune că să plece, apoi se întoarce la femeia care începe să-l înrezeze. Întrînd în cameră o vede pe Unta aproape complet dezgolită [] tot pe blană. Ii întinde un vas greu din piatră plin cu băutura gustoasă pe care el o dă pe gât. Astfel pînă dimineață nu mai pleacă de acolo. Cei doi tineri se înlațuiesc în patimile drăgușei fără să le pese că ar putea fi surprinși. Spre norocul lor, mai mult a lui Es fiindcă Untei nu-i păsa deloc de asta, nu sănt [] zuții de nimeni. Dimineață el se scoală și nu știe unde se află. Se uită curios în jur și în minte îi apar ca prin vis o multime de scene pentrecute cu []. I se pare că [] s-au PETRECUT ADEVREA

Il doare capul și abea se mișcă.Cînd o vede pe Unta alături de el fi vine totul în minte.Se ridică brusc în picioare,se uită speriat în jur și fugă afară.Soarele s-a ridicat mult peste orizont.Oamenii său care îl însotesc aproape în permanență au fost speriați de faptul că țeful nu mai apare.Văzîndu-l îl întîmpină cu bucurie El este foarte descumpărât.■■■■■ le-a primit pe cele două femei și ■■■ nu a venit toată noaptea ■■■.Locuiește într-o casă făcută din piatră,ceva mai departe de palatul central.Nu este prea mare fiindcă și-a făcut-o aproape singur,ajutat numai de mama sa și de bărbatul ei,care de altfel este și tată ■■■.Cînd a venit Es cu fiica ei Sena ■■■ tocmai se pregătea să se culce;neavînd loc suficient s-a dus în noaptea aaaa ■■■ în aceași cameră cu mama lui iar pe ele le-a poftit în ■■■ sa.In mod normal lucrul acesta nu trebuia să se întâmple,deoarece după obiceiul strict dictat de cadrul grupului,femeia nu avea voie să fie în casa bărbatului decât după ce se îndeplineau cele conform obiceiului,cum ar fi acceptul mamei precum și un mic rit care se desfășura în fața tuturor.Cri acuma nu s-a făcut nimic din toate acestea;în orice ■■■ lumea va vorbi și se vor face multe discuții,iar el le explică că a procedat în felul acesta deoarece femeile erau în pericol de a fi ucise și ■■■ refugiat la el ca să se salveze,și apoi fata nu a venit sigură ci cu mama ei.Ei nu le-a spus că se duce la Unta și seara l-așteptat pînă noaptea tîrziu.Dimineața s-au dus la oamenii săi pentru a-i săptata și i-au alarmat.Cei care l-au însotit pînă la palatul lui An au vrut să meargă să vadă ce se petrece dar nu au îndrăznit să facă deoarece el le-a interzis-o categoric.Aflîndu-se că se petrec lucruri neobișnuite și misterioase,oamenii încep să se agite.Vor să gătie dece a fost Anan ucis și ce se petrece în centru.In ultimul timp cei lăsați de U nu au mai procedat în nici un fel ca să-și împună voînța ci fiecare s-a ocupat de treburile sale personale.Ar fi să plimba toată ziua,desenînd serile pe piatra șlefuită fel de fe de planuri de construcții frumoase,iar Es s-a ocupat de vînători și în ultimele două zile de crimă și de cele două femei.Peste toată aceasta a fost atrasă și de Unta,lucru care îl deranjează mai mult ca orice.A simțit că este periculoasă și că de acum încolo va putea să-l aibe la mină.De altfel din punctul acesta de vedere nu se înșeală fiindcă intr-adevăr,U nu cedează cu una cu două la planurile ei.Vrea cu tot dinadinsul să-l aibe pe tînăr,■■■ cu atât mai mult cu cît și-a dat seama că este influențabil și poate fi de cu ușurință.De U nu se putea propria deloc fiindcă ■■■ și inspira o teamă cumplită celor din jur.După plecarea lui Es în di-

mineața aceea Unta este mulțumită. Primul pas l-a făcut. Va trebui totuși să mai lupte mult pînă să-l atragă cu totul, ~~lăsat~~, după părerea ei, fiindcă Es își dă seama de toate acestea și se hotărăște ca să nu o mai vadă, să-o ocolească de cîte ori fi va apărea în cale.

Spre prinț agitația devine destul de mare. Bărbații care trebuiau să plece dis de dimineață la vînătoare nu s-au mai dus în lipsa lui Es. Parte din ei se alătură celor care vor să ști cele ce se întîmplă și care s-au adunat în centru în jurul focului Es care și-a format o gardă personală de peste douăzeci de bărbați din cai mai voinici, fi strîngî pe aceștia în jurul său și se duce să vadă despre ce este vorba. Îl anunță și pe Arh care îl însoțește văzîndu-i, oamenii vor să se împrăștie de frica consecințelor dar Es îi roagă să nu plece. Se face o liniște deplină. El se urcă pe aceeași pietră de pe care le-a vorbit de atîtea ori U și le spune să fie liniștiți că nu s-a întîmplat nimică deosebit, că doar un bărbat a fost ucis deoarece a vrut să atace cele două femei care au venit la el și că nu se știe cine a făcut crima. Cu aceasta ei se arată mulțumiți, împrăștiindu-se fiecare la treburile sale. În tot acest timp Arh nu a intervenit deloc. A și uitat de actul de cruzime pe care l-a săvîrșit cînd a dat dispoziții ca omul acela să fie aruncat de viu în foc. Acuma are alte preocupări și-l are pe Es care dă dovadă de destulă destoinicie, așa că este mulțumit că-l lasă în pace. Si și Sin nici măcar n-au venit. El săint și mai străini de toate acestea. Un singur lucru nu l-a uitat Si, întrenându-l și pe Sin și anume să oficieze din cînd în cînd în fața tuturor ritul Inti pentru a goni spiritele rele din jurul lor și a le implora pe cele bune ca să-i ajute pe cei plecați. Totul se desfășoară conform ritului. Se dansează în ritmul bătăilor de tam-tam, oamenii se vopsesc care mai de care mai viu și mai cu multă fantezie și se aruncă bucăți mari de seu în foc, ceeace acoperă întreaga așezare cu un fum gros și inecăcios, dar aceasta nu se întîmplă prea des. De circa ~~sapte~~ luni de cînd au plecat majoritatea bărbaților, să-a ținut de două ori.

De cînd a reușit să-l zmulgă pe Ie de sub puterea lui Unta, Ie este mulțumită. Privește cu mîndrie cum fiul ei se dezvoltă pe zi ce trece, semănînd din ce în ce mai mult cu tatăl său și cum îl preocupă ~~cine~~ vînătoarea. De faptul că organizarea și conducerea oamenilor nu-l pasionează deloc, nu o deranjează prea mult, fiindcă a văzut că pentru asta trebuie să dai dovadă de cruzime multă, ceeace nu vrea să vadă ~~pe~~ la băiat, cu toa-

că i-ar fi plăcut să-l ~~știe~~ în această postură.U nu i-a spus că o să lipsească, însă văzind că trece timpul și că nu se ~~aude~~ nimic ~~despre~~ ei se îngrijorează.Data trecută nu a lipsit atât de mult Măcar de ar fi venit numai cîțiva care să-i aducă vesti și tot ar fi bine, chiar dacă ar fi rele; în felul acesta nu face decît să se frămînte pentru U, căci numai el o interesează, toți ceilalți fiind cu totul de înlăturat în fața lui,^{sum} gîndea ea, nu din rata, fiindcă nu dă dovadă de așa ceva, ci datorită iubirii curate și dezinteresate pe care i-o poartă bărbatului cu care a împărțit și binele și răul și care a dat dovadă ~~de~~ de ~~ca~~ cea mai deplină loialitate.Unul din motivele că se uită la fiul ei ca la ceva ce vine de sus, direct de la Iane, este că ~~se~~ seamănă cu ~~TATĂL~~ ~~EAU~~

Ie își vede de treabă și poate fi văzut serile în compania bătrînilor Si și Sin discutînd ~~în~~ aprins ~~fel~~ de fel de probleme în legătură cu mersul soarelui, a lunei și a anumitor semne care se arată din cînd în cînd pe cer, semne pe care ei le consideră de cele mai multe ori ca avetismente date de unele spirituri, care nu le tălmăcesc așa cum trebuie ci îi lasă pe ei să facă.Sin găseste că aceasta este normal, fiindcă altfel ce roar mai avea gîndirea oamenilor dacă Iane și ceilalți mai mici le da toate deagata.Ie este foarte surprins de cele ce aud și îi plăsă afle cît mai multe.Nu se mulțumește numai ~~se~~ asculta pe bătrîni ~~oîna~~ și el diverse păreri pe care ei le găsesc de cele mai multe ori surprinzătoare.Apoi vrea să știe și ce face Arh, ce desenează și ce urmărește prin asta.Ii chestionează și arată mult interes ~~la~~ și spune ~~ca~~.Arh se bucură că are cu cine stă de vorbă.Singurătatea în care s-a izolat se datorează și faptul că a considerat că nimeni nu este în stare să-l înțeleagă.In fel acesta timpul se scurge fără ca ceva mai serios să se desfășoare în așezare.~~un~~.Unta n-a mai îndrăznit să-l atragă pe Es, de frică să nu se dea de gol.Grupul de tineri continuă ~~s-o FRACIUNEA~~ dar nu se mai țin lant orgiile, le este ~~TEAMĂ~~ ~~EA~~.M-a spus la nimeni care este cauza morții lui Anan, însă toți cei din anturajul ei o bănuiesc și ea știe aceasta, ceeace o chinuie.Ii pare rău că nu-i poate îndepărta ~~pe toti, caci~~,dacă ar sta în putere ~~ar~~ ~~făcut~~,as că cel mai bun lucru este ca un timp să se țină mai retrasă.In felul acesta lucrurile decurg normal și nici un eveniment mai de seamă nu are loc.Văzîndu-se că ~~trece~~ timpul și nimeni nu dă nici un semn de viață,oamenii încep să fie îngrijorați de cei plecați Unii au propus chiar ca să se formeze un mic grup care să meargă în căutarea lor,dar Arh și ceilalți s-au opus categoric.Lucrul

li se pare hazardat, în primul rînd fiindcă nimeni nu știe unde s-a dus și în al doilea rînd cei rămași sănătate prea puțini ~~ASA CA~~ nouă plecare i-ar pune și pe ceilalți, în pericol; ar fi însemnat ca grupul să nu rămîne decît cu femei. De altfel și așa ele depășeau de multe ori numărul bărbătașilor rămași, din care cauză au loc desechuri și discuții între ele. În asemenea circumstanțe pînă și adolescentii au căutare.

După trecerea sezonului plăios în cursul căruia fiecare s-a retras în coliba sa, depășindu-i pragul doar pentru a se aproviziona cu hrana și cu apă, iar bărbătașii nu s-au depărtat prea mult de așezare ~~pentru~~ ^{pentru} vîna cele strict necesare, a sosit din noapte bună și călduroasă. Primul semn al noului anotimp este apariția unei turme destul de mari de mamuți uriași, așa cum nu mai văzuseră. Aflind de la un bărbat care i-a văzut Arh îl convoacă pe El și îi cere ca să-l însoțească cu un grup mai mare de bărbătași ca să se convingă personal că așa este. Știe că animalele acestea să fie în general pașnice în afară de un anumit soi cu păr mai lung venind de foarte departe care sănătate mai fioroși decît ceilalți, atacând oamenii chiar dacă sănătatea lor este ocolită. Nu rareori a fost martor cînd așăziți întregi au fost călcate în picioare de acești uriași. Va trebui deci să uzeze de anumite manevre pentru a-i îndepărta. Se hotărăște plecarea chiar pentru a doua zi de dimineață. Își alege cîțuțineri iuți de picioare și foarte voinici pe care îi convoacă în fața palatului. Le expune planul pe care și l-a făcut și anume că odată turma descoperită aceștia să caute să eleră spre direcția opusă de cea a așezării și în felul acesta să-i ducă cît mai departe, ~~lucru~~ ^{ce} nu poate fi realizat numai într-o singură zi, ci puțin cîte puțin și în așa fel ca să ajungă cît mai departe. Grosul grupului îi va apăra de orice pericole, intervenind la nevoie. Vesta provoacă mare agitație și temere. Fără ca cineva să facă vreo sugestie toate femeile aleargă care încotro, culegînd bolovanuri mari pe care îi aduce și le așează peste ridicătura din jur constată la indemnul lui U. Treaba continuă pînă noaptea tîrziu și dimineața zidul ~~în~~ se finalizează aproape încă odată pe atîta. Arh este foarte mulțumit de această treabă și pleacă cu inima mai înpăcată.

Nu [REDACTAT] umbla mai mult de două trei ore că în depărtare se vede ca un fel de ceată și o mișcare neobișnuită în imensa iarbă a preeriei. Oamenii se opresc și unul din ei se urcă într-un copac ca să vadă mai bine ce se petrece acolo. Nici nu apucă bine să ajungă sus că se aud strigăte stridente. Coborind în viteză le povestegă la toți că a văzut o turmă mare de animale uriașe cu trompe lungi care fug răsturnând copaci și distrugând totul în calea lor. Se pare că s-au speriat de ceva. În grăba să de a comunica că mai urgent ce a văzut omul a uitat să cerceteze în ce direcție fug mamuții. Se produce astfel derută în înțreagul grup. Oamenii [REDACTAT] sperie și vor să [REDACTAT] ^{MĂRCA} înapoi, dar Arh nu-și pierde singele rece; El se schimbă să dovedă cu acest prilej de o oarecare slăbiciune. Cu o voce autoritară Arh [REDACTAT] ca nimenei să nu plece de lîngă el, ceea ce are darul de a-i linigi. Se organizează la repezeală grupuri mici de cîte trei, patru oameni iar restul îi ține lîngă el [REDACTAT] ^{SUB COMANDA LUI} ^{DE ACESTIA}. El, apoi îi trimite în spate direcția de unde au fost văzute animalele. Arh pune urechea pe pămînt și audă un tropăit surd care pe măsură ce trece timpul se audă din ce în ce mai clar. Liber, în aer nu se audă nimică, numai din cînd în cînd apar animale mici care fug îngrozite de ceva ce nu se vede. El știe că situația este gravă și [REDACTAT] trebuie să întreprindă neapărat ceva că să iasă din impas și să salveze întreaga așezare, deoarece după cum se pare turma fugă într-acolo. Pe ei să ar putea să nu-i întilnească fiindcă se găsesc la un loc mai retras față de direcția în care aleargă mamuții dezlănțuiți. Trimite deci că mai urgent toate cele patru grupuri mici în direcția de unde i se pare că vine zgomotul, cu consemnul ca atunci cînd le vor vedea să se disperseze în patru direcții în așa fel ca să nu existe nici o parte liberă și să se urce la nevoie pe copaci final și răzleți din preerie. Desemnează pe unul din ei cu numele Tec, un băiat final și voinic care nu a dat dovedă de frică și care a fost primul care să-l oferă ca să plece în întîmpinarea animalelor; a fost de acord să meargă chiar singur dacă va fi nevoie și nu va voi nimici să-l urmeze. El are misiunea ca împreună cu ceilalți trei să atace fiarele ori cît de numeroase ar fi și să le atragă în altă parte abătindu-le din cale. Celelalte trei grupuri mici vor trebui să gonească ultimele animale care să-l ^{RUPE} de la grosul turmei și să-și continuă drumul spre așezare. Arh cu ceilalți, care sunt circa patruzeci la număr, îi vor urma și vor interveni dacă se vor găsi în pericol.

[REDACTAT]. Tec merge în frunte; ține în mîini un bâr griu dintr-un lemn tare cu un fel de măciulie în capăt unde și-a încrustat

tat pietre foarte scutite din silex. Numai cu o singură lovitură [■] putea tăia un animal mare, mai ales cu forța sa. La un moment da vîntul aduce un zgomot ciudat. Se aud mugete și ca un fel de murmur care de data asta nu mai dispare ci se accentuiază pe măsură ce trage timpul. Tec trimite două grupe la stînga și unul la dreapta iar el își urmează ~~DRUMUL~~, urmărit de departe de Arh cu ai lui. Zgomotul devine din ce în ce mai tare. Animalele nu fug prea repede, dar se vede că sunt furioase și calcă în picioare [■] ce leiese în cale de parcă să arăzbuna în mod voit pe tot. Spre norocul lui, Tec întâlnește chiar în ~~CALEA~~ lor o ridicătură de piatră, ca o stîncă abruptă destul de înaltă și imposibil de escaladat de animale, unde se refugiază cu cei trei oameni ai săi. Ceilalți au procedat întotdeauna cum li s-a spus. Ajuns sus le face la toți semn ca să se opreasă. De aici le vede foarte bine și clar. Mamuții mai mult merg decât fug și vin direct spre locul unde s-a ascuns, urmate cu multă precauție de cei patru din spate și escortate la o oarecare distanță la dreapta și la stînga de celelele două grupe. [■] La apariția lor ~~AHMIAWU~~ se arată mai nervoase și iritate, dar nu atacă deoarece nu sunt provocate. Peste scurt timp primul trece chiar sub stîncă lui Tec, care ia un imens bolovan [■] și-l prăvălește peste mamut. Acesta ridică trompa și scoate un răget puternic. Pielea fi este zgrițiată și singele începe să își proclingă peste picioarele din față. Toată turma se oprește speriată; [■] nu-l lasă pe cel rănit și cu un curaj de nedescris se repede jos cu bîta în mîini aplicîndu-i peste picioare lovituri repetate și cît mai puternice. Oamenii lui îl imită și fac la fel. Animalele scoate urlete de durere și dă să se retragă, căutând în același timp să-i apuce pe atacatori cu trompa. Însingerat și speriat mamutul rănit fuge înapoi. Ceilalți ridică trompele și scot tipete ca sunetul unor trompete puternice ceeace [■] să își oamenilor împătra că li se sparge timpanul. Imediat Tec fugă [■] pe stîncă urmat de ceilalți. Animalele [■] își ipind și urlind, și rupind totuși arborii care le ies în cale cu trompele lor puternice. [■] Oamenii de pe lături o rup la fugă ascunzîndu-se în gropile din iarbă. Mamuții sunt cîteva zeci la număr, foarte mari, acoperiți cu un păr rar, lung și gros. Au colți [■] foarte răsuciți și trompe lungi. Cel însingerat urlă puternic ceeace fi sperie pe ceilalți care o rup la goană [■]. Tec nu se lasă și se ia cu cei cîțiva după ~~EL~~ hîrtuindu-l; [■] nu poate fugi după turmă și rîmîne mai în urmă. Pămîntul se zguduie sub călcătura lor greoaie iar în aer s-a ridicat un praf gros. Cei patru atacă [■] din toate părțile lovindu-l cu betele și tăindu-i pielea.

Rănit și pierzind singe, animalul nu poate urma turmaj. CEACE
~~îl face foarte~~ agresiv, dar oamenii se apără cu abilitate de loviturile sale. Până în cele din urmă cade în genunchi, se ridică din nou vîrstă fugă ~~în~~ pielea fi este din ce în ce mai mult tăiată ~~ducându-~~
sfîrșitul. Omul a învins din nou. Turma a fugit în altă parte ferind de pieire sigură asezarea și pe deasupra ~~fauc~~ un bogat vînat cu care se vor putea hrăni vreme mai îndelungată. Carnea de mut are calitatea că poate fi păstrată un timp mai ~~lung~~ iar din pielea ~~lui~~ se confectionează fel de fel de obiecte trebuincioase, cum ar fi părți de îmbrăcăminte sau pardoseli în colibă. La întoarcerea în asezare li se face o primire călduroasă. Dărbați în frunte ^{cu} Ie ~~ESTE ÎNVIATĂ~~ fi felicită pentru reușită.
Tec ~~ca să locuiască~~ în palatul mare din piatră, ceea ce acceptă cu placere cunoscind avantajile pe care le are stînd acolo. Unta nu a fost văzută și nici cei cîțiva tineri din anturaj ei. De cînd cu moartea lui Anan nu prea s-a mai arătat în lume; a stat tot timpul în palat. Nu l-a uitat pe Ie, din contra se gîndește ~~ca să-l atragă din nou și o va face cu ajutorul lui Es.~~

In una din seri, la un an după plecarea lui U, Es se întoarce de la vînătoare împreună cu Ie. Soarele apune luminînd în-treg peisajul în roșu. Oamenii stau tolăniți în fața colibelor după o zi excepțional de călduroasă. Pentru prima dată poate fi văzută Unta plimbîndu-se în albia rîului, înconjurată de cîțiva tineri. S-a dus după vreme îndelungată s-o vadă pe mama ei care îi ducea dorul și care o chema la ea. Acuma în drum sprucăsa face un ocol; simte nevoie să iasă la aer, să evadeze din umedul și răcorosul palat din piatră.

Cei doi tineri se întîlnesc nas în nas cu ^{ea}. Speriat Ie vrea să fugă dar se răzgîndește. Es nu face nici un gest; se oprește locului și rămîne în fața ei ca fascinat. Tinerii din jurul ei se retrag ca să nu fie observați prea mult de comandantul ostilor. Ie vine lîngă prietenul său și nu înțelege care este cauza fîști-

celii sale.Unta profită de situație și nu pierde nici o clipă.Iată un aer cît mai vesel și fi întâmpină pe tineri cu multă bucurie parcă nimica nu s-ar fi întâmplat.Nevrind să-l facă pe prieten său Ie să bănuiască că a avut legături cu femeia aceasta,Ea își revine și ~~se aleargă~~ cît mai indiferent;nu reușește prea bine și cît încearcă să-și ascundă emoția cu atât își dă pe față adevărat sentiment de care este stăpinit văzind-o pe Unta în fața sa.Ie o de braț și o invită ca să facă împreună o mică plimbare împreună cu prietenul său.In mintea sa s-a înregistrat perfect atitudinea bizară a lui Ea dar încă neclar.Noaptea vine încetul cu încetul încind totul în întuneric.Tinerii umblă tăcuți în susul văii și fără să-și dea seama ies afară din agezare.Unta este veselă,rîde și face glume;se agață cînd de brațul lui Ie cînd de cel a lui Ea Umbrele serii o fac mai frumoasă și corpul ei zvelt,destul de sum îmbrăcat,se profilează provocător prin blana subțire pe care o poartă.Migcînd din șolduri îl atinge fără să vrea cînd pe unul cînd pe celălalt ceeace pînă la urmă îi înebumește.Fiecare ar fi vrut să rămînă singur cu ea,însă niciunul nu-și împărtășește acest gîn celuilalt.Unta se agează pe un mare bolovan,incepe să rîdă puternic să-i invite pe tineri ca să șadă alături de ea.Fără să vrea îl apucă pe Ea de mînă vrînd să-l oblige să se ageze,ceeace provoacă din partea lui Ie o mînie nebună.~~Ea~~ Nemaiputîndu-se stăpîni se repeede la prietenul său și-l împinge cu putere,în acest moment are ochii injectați întocmai ca tatăl său iar mușchii îi joacă sub piele gata să lovească.Ea se sperie și uluit de ce i se întîmplă stă locului fără să poată pricepe care este cauza că Ie s-a purtat în felul acesta cu el.Nici măcar nu s-a înfuriat.Ie își revine și îi spune pe un ton autoritar că îi ordonă ca să plece imediat;pentru prima dată uzează de numele tatălui său ~~PRINCAZĂ~~ ~~Ea~~ pretinde că vorbește.Ea îl ascultă și pleacă cu capul plecat în pămînt.Unta este fericită că totul a mers atât de repede.Norocul i-a surîs și de data asta.Ie îi ia de mînă și îi duce ~~în~~ în palatul ei.In noaptea astă nu s-a întors acasă.Mama lui se duce la Ea știind că a fost cu el și ~~îi se spune~~ fără nici un menajament unde se află fiul ei.El a făcut-o ca să se răzbune.Din clipa cea i-a pătruns în suflet o ură neînpăcată împotriva lui Ie.

Dimineața Ie se duce la el în palat și se comportă de parcă nimica nu s-ar fi întâmplat.Ia nu îndrăznește să-l întrebă unde a fost de frică ~~—~~ să nu fie repezită;îl vede obosit,cu ochi împăienjeniți și galben la față.In schimb Ea își revine repede;ia hotărîrea ca să nu-și arate ura.Vrea să se răzbune într-un mod

mai aparte.Ar fi putut oricind să-l ucidă pe la spate,dar în felul acesta n-ar fi cîştigat nimica fiindcă victimă nu ar fi ştiut niciodată că [REDACTAT] și cazăut jertfă unei răzbunări.Gîndin în felul acesta [REDACTAT] vine dimineața ca deobicei la prietenul său că să-l invite la vînătoare.Ie însă este o fire care nu-şi poate ascunde sentimentele în dosul unuiparavan de ipocrizie;este crud că tatăl său și procedează fără menajamente.Văzîndu-l [REDACTAT] se indispușe;de astă seară nu-l mai suferă în anturajul său;fi întoarce și simplu spatele și pleacă.Pentru a-i arăta că o face intenționat se uită mai întîi la el cu insistență.Acest afront îl sufocă pe Es.Nu cumva Unta i-a povestit că a dormit la ea în seara aceia ? Si în fond dacă a făcut-o nu este nici primul și nici ultimul.Stie că în toate serile petrecute în palatul lui Unta erau mulți alți tineri PREZENȚI fără ca Ie să fi arătat față de ei cea mai mică desaprobaare.In orice caz ciudată purtare.[REDACTAT] la el acasă,se pregătește de vînătoare și pleacă în fruntea grupului.In ziua aceia se întoarce mai tîrziu de supărare.Vine cu o pradă bogată și că să arate că el face ce vrea și trimite printre-unul din oamenii săi Unta un frumos animal cu blană cu tot,atrăgîndu-i atenția/cca să-i spună în mod special că este de la el.Ie se aplă tocmai acolo [REDACTAT] depune animalul la picioarele Untei spunînd că este din partea lui Es.Ie sare ca ars,se repede la el,îl apucă pe nenorocit de umeri și-l azvîle afară.In grozit,omul aleargă direct la [REDACTAT] și îi povestește ce a pătit.De acum în colo nu va mai merge la el ci are să-i declare [REDACTAT] război.Din luptă care se va isca va egăi unul din ei învingător și acesta va fi conducătorul tuturor.E este sigur că U nu se mai întoarce;au trecut multe zile,atîtea către trebuie ca să fie vremea ploilor,cea călduroasă și iar ploile și oamenii plecați nu s-au mai arătat și nici nu au transmis vreo veste; [REDACTAT] de cînd cu certă cu Ie este hotărît să-l doboare că [REDACTAT] să devină ge ful cel mare.Arh este străin de toate acestea;în afară de construcțiiile sale nu se ocupă de nimica.In ultimul timp a intrat în cercul bătrînilor Sin și Si care s-au arătat foarte bucurosi că au un al treilea cu care să poată discuta.Es nici nu-l mai informează de ce se petrece în așezare ceea ce pe el îl bucură fiindcă îl scutegte de neplăceri;nici măcar la împărțirea hranei nu mai asistă.

De la afrontul pe care l-a suferit din partea lui Ie,Es nu se mai duce la el și-l evită.Iși face un plan ca să-l răpună că mai repede,în așa fel ca să nu cadă bănuiala asupra sa.Din punctul acesta [REDACTAT] o admiră pe Unta de felul cum a procedat cu

Anan; mu cunoaște adevărul, dar de prima dată cind a fost la ea bănuiește ce s-a întâmplat.Din ziua aceea a dus-o pe Sena în acasă împreună cu mama ei.Nu a incetat să țină la ea,acuma însă sint în joc anumite interese care reclamă o unire cu Unta,pe deosebite și pe de altă parte ființa fi place agă cum a plăcut tuturor celor care au intrat în grațiile ei.

Es nu pierde timpul și se duce în una din seri la fără să-o anunțe și fără să-i pese că ar putea fi Ie acolo.Spre norocul lui o găsește singură și spre mihiuirea sa constată că este primit destul de rece.Camera este aranjată,cu pocalele din piatră umplute cu băutura bună care i-a plăcut atât de mult data trecută.Unta îl roagă să plece fiindcă în scurt timp va veni Ie.Ii povestegă că acesta îl urăge din seara cind au fost împreună în sâmbăta rîului și că are de gînd să-l piardă.Deci războiul este declarat de ambele părți.Lucrul îl sperie într-o oarecare măsură fiindcă el nu este prea viteaz cu toată statura sa atletică care ar arăta contrariul.Se grăbește să plece dar inutil,la ieșire se întîlnește nas în nas cu Ie.^{ULTR} Se oprește lîcului și vede în privirea ^{SA} a celor licări pe care a ^{OBSERVATOR} de atâtea ori la U în perioadele sale de supremă agitație și cruzime.Ie ține în mînă un fel de ghioagă de care nu se desparte niciodată.Es se retrage speriat dar Ie îl taie calea împingîndu-l în același timp cu putere spre peretele din fund,^{SCUMPS} loviindu-l la cap.Auzind zgomet Unta apără și ea și asistă la scenă.Statura lui Ie este imponantă,mușchii fi joacă ca deobicei în asemenea ocazii sub piele.Es este ca și hipnotizat,între timp a căzut în genunchi și rămîne așa nemigcat.Lui Ie îl urcă singele la cap mai aleș cind apare Unta.Furios la culme ridică bîta și-l lovește drept în creștet;^{FS} cade la pămînt într-un lac de singe.Unta își pună mîinile la gură ca să nu scape un strigăt și se uită speriată la Ie dar își revine repede și ea a făcut așa ceva agă că lucrul nu o sperie prea tare.Lui Ie îl nu îl este teamă de ceeace a ^{IMPERIUL PLACAT} în grabă,îl cheamă pe Arh și pe cei doi bătrîni Si și Sin,îi duce la fața locului să pună mîna pe putere și să-l omăoare pe tatăl său la întoarcere,lui crucea de altfel pe jumătate adevărat.In scurt timp cadavrul este aruncat în groapa din marginea așezării și nimeni nu are curaj de a spune ceva.In locul lui Es este numit Tec,acele care s-a arătat atât de viteaz la gonirea mamuților.In felul acesta Ie a arătat că nu este o jucărie în mîinile nimănui și că este un deștn urmag și locuitor al tatălui său,însă deocamdată nu ^{O DORESTE}

lăsindu-l pe Arh cu această treabă, așa cum a voit ~~t~~ la plăcare; este mai comod să se desfete cu grătiile Untei decât să se cuple de conducere, dar nici nu trebuie să se arate slab în fața lui care este fiul celui care coboară din Iane, ~~d~~. Gîndind în felul acesta ~~■~~ se arată mulțumit de cele ce a înfăptuit, Unta și își dă curînd seama în ce s-a băgat, deoarece Ie nu numai că nu le mai permite celorlalți tineri să ~~■~~ pătrundă în palatul ei ci o supraveghează continuu ca să nu aibă legături și cu alții și de cele mai multe ori o terorizează cînd ea dorește ~~să~~ vadă ~~p~~. In felul acesta se pomenește complet izolată și sub putere deplină a lui Ie.

Ia a aflat de crima fiului ei ceeace la început nu i-a plăcut; în sinea ei ~~■~~ este ^{torus} mulțumită fiindcă credea că el este un om care nu are veleități, și că în afară de anumite preocupări mărunte nu-i ^{interesează} nimică. Numai legătura cu Unta nu-i place deloc; ^{neavând} încotro și-i nu se opune pe față știind că aceasta nu ar avea nici un efect, din contra, l-ar întărîta și mai rău. Ii cunoaște firea bine, mai ales că este similară cu a tatălui său. Nici Unta nu caută deocamdată să-l convingă pe cel care o domină că nu dorește aceasta fiindcă și ea își dă seama că ar fi inutil. Ie a dat doavadă de destulă autoritate și independentă în gîndire ca să cedeze cu una cu două. Stăpînirea unei singure femei a moștenit-o tot de la U în aceeași măsură. Sena a aflat de moartea năprasnică a logodnicului ei și l-a plins mult timp. Abea ~~■~~ mai tîrziu, atunci cînd o fată este considerată bătrînă de a lua ^{um} bărbat, a găsit pe cineva care să fie îndurat de ea, și mai mult din milă.

In felul acesta viața intră din nou în normal. Arh, Sima și Si continuă cu discuțiile lor, Tec și-a luat postul în primire ducînd grupul de ^{BARBATI} la vînătoare, iar Ie cu Unta se distrează în fiecare seară numai ~~hi~~ doi. De cîteva ori au invitat și ^{PIEREMI}, dar nimeni nu mai îndrăznește să vină de teamă să nu pătească la fel ca tînărul Es. Acum au timp să se gîndească și la cei plecați. In una din zile Ia își arată îngrijorarea, față de fiul ei, de faptul că U cu ai săi nu se mai arată. A trecut un an și jumătate și nici măcar o veste. La un moment dat Ie vrea să piece în fruntea unei cete de bărbăți în căutarea tatălui său dar se răzgîndește la sfaturile lui Tec care îi arată ce pericole i-ar putea aștepta. La un drîm atîț de lung nu se poate merge decât în grup mare, capabil să înfrunte toate pericolele care s-ar ivi. ~~■~~ Omul a invins ^{miercuri} cu toate că era mult mai slab fizic și te-

decit marea majoritate a ființelor din jurul său. ~~■~~ Inteligența sa și mai ales spiritul de colectivitate l-au făcut să iasă mereu învingător, ajungind în cele din urmă să domine chiar și materia zilele noastre, dar aceasta nu este tot. De acum încolo inteligența își spune mai mult cuvintul și-l va duce din ce în ce mai departe deschizîndu-i mareale orizont al spațiilor infinite, bineînțeles în măsura timpului scurt în intervalul căruia se derulează viața sa; dar ~~■~~ nu putem ști ce va scorsi mintea ^{UMORĂ} ~~■~~, poate că odată...

P A R T E A II-a

La plecarea sa cu marele grup în căutarea altor oameni pe care să-i supună spre binele lor, după părerea sa, este și mulțumit că își duce menirea hărăzită de Iane la bun sfîrșit, dar în subconștiul său este indoit. Care nu cumva cel care i-a dus vestea a avut halucinații datorită rănilor primite? Intrebarea este îl roade tot drumul; nu o spune ~~femeia~~ nimănuia ca să nu provoace nemultumiri, ceeace l-ar putea duce la pieire.

Intreaga ceată este bine organizată. În afara de grosu-
ei, există mai multe grupuri mici sub comanda către unuia mai viteaz-
care au misiunea de a cerceta terenul în toate direcțiile. Astfel
oamenii umblă și multe zile iar noptile fac opriri în locuri să-
ferite și mai ales acolo unde sunt arbori. Se trece din nou pădure
care înconjoară preeria mare în care s-au așezat și ajung în locu-
rile de unde au plecat cu ani în urmă cei pe care i-a învins și i-
dus în așezarea sa, dar nimeni nu mai manifestă vreun interes către
du-le. Nu se opresc aici. În zare se continuă în zile
complet senină, munți înalte, sălăjene. După cîte își aduc
U aminte în jurul unor asemenea munți au fost văzuți oameni, deci în-
tr-acolo trebuie să meargă. Pentru ei acest drum nu reprezintă ceva
neobișnuit deoarece au încă în vine perioada nomadă; serile fac
tabere iar ziua umblă sălăjene pentru ca să aibă hrana suficientă.

Astfel,oamenii merg mai bine de două săptămâni fără să facă un pas mai mare de o noapte.Oboseala fi cuprinde pe toți;se aud vocile care cer întoarcerea.U nu vrea să se arate și de data asta mai autoritar fiindcă fi este frică de o răscoală în masă.In seara acele zile alege un loc mai finalt și spre mulțumirea tuturor promite o odihnă de mai multe zile.Imediat se trece la amenajarea locului, la construirea colibelor și la adunarea celor necesare de ale gurii.Lui și i se face o colibă mai arătoasă unde locuiește împreună cu An și cu cîțiva din comandanții săi.Munții care se întrezăreau cîteva zile în sir se arată mult mai aproape,la circa două trei zile de mers.Unul din motivele pentru care a comandat popasul este acela că găsește că este bine ca înainte să atace masivul oamenii să fie odihniți.Unii și mai în vîrstă fi povestesc că în munți se refugiasă cîteodată grupe mari.Incă din prima zi trimite o mică ceată în cercetare,dar fără rezultat;au pătruns chiar într-o vale stincoasă și n-au întîlnit pe nimeni.Același lucru se întimplă și a doua și a treia zi.A patra zi,cînd aproape și-a pierdut speranța,i se aduce o femeie speriată la culme;este tînără și vorbește o limbă pe care nimeni n-o pricepe.Cu toate că în oastea sa se vorbesc două limbi diferite,niciuna nu se seamănă măcar pe de departe cu cea pe care o vorbește femeia.Este îmbrăcată într-o blană mai frumos lucrată și nu brută cum poartă el.^{poartă el}.Faptul că ^{Are} sub blană o îmbrăcămintă făcută din ceva moale care nu seamănă nici cu coajă de copac și nici cu piele fi miră foarte mult.In realitate aceasta este un fel de țesătură făcută dintr-o plantă care crește prin aceste locuri și pe care oamenii de aici s-au deprins să o prelucreze confecționînd îmbrăcămîinte și alte obiecte necesare.U nu se poate înțelege cu ea;la toate întrebările sale și se uită speriată,^{poartă} încapabilă de a scoate măcar un cuvînt.Abea acum obsearvă că poartă la gât un șirag din pietre violace,predominînd roșul și verdele;pe frunte este vopsită cu dungă ^{rosu} și în dreptul gâtului în negru;părul îl are strîns împreună capului.U vrea să se apropie de ea se retrage și fugă în fundul colibei.Solul care a adus-o povestegă că mergea pe o cărare spre muntele din față și că era singură nefiindu-i teamă de fiare.La vedere lor a rupt-o la fugă tipind,însă nimeni nu i-a venit în ajutor.U o trimite în altă colibă ca să se odihnească.A două zile de dimineață se pomenește cu ea în colibă înainte ca ceilalți să se trezească.Are un aer mult mai linistit și nu mai dă doavadă de teamă,din contra dă doavadă de autoritate în mișcări și vorbesc mult întrebuitănd cuvinte mai lungi ca ale lor.^{Înțelege}că fi pune fel de fel de întrebări și fi pare rău că nu poate răspunde.

Intrebuițează toate fantezia cu care este dotat ca să se poate face înțeles; pentru asta saltă în sus, face gesturi largi cu mîinile și o rupe la fugă cind vrea să spună că nu a reușit să le sădătoate [REDACTAT] se arată inutile. Un timp [REDACTAT] se uită mirată la ei și în cele din urmă izbucnește în rîs, ceea ce pe U nu-l supără. Cu toată firea să posacă și lipsit complet de humor, rîsul acesta cristalin și dulce îl amuză, uitând că se datorează faptului că atitudinea sa i s-a părut caraghiăsă. Totuși în oarecare măsură ea băniește ce urmăresc acești oameni și-l face pe U să înțeleagă că ră este bine ce face, că ei sunt mulți în munte, și că nimeni nu a reușit pînă acum să-i înfringă. Au venit [REDACTAT] dar că toți au fost decimați; numai cei care li s-au alăturat au fost bine primiți și li s-a permis aceasta. După lunge parlamentări [REDACTAT] înțelege pînă în cele din urmă ce a vrut să zică. Se arată că mai blind în față ei și fi [REDACTAT] că [REDACTAT] nu doresc să-i cucerească ci au plecat la vînătoare și au infiltrat-o din întimplare. [REDACTAT] deci să-i cunoască pe cei care locuiesc pe aceste meleaguri, să aibă legături pacifice cu ei. Pricepe deasemenea că [REDACTAT] este fata căteniei tuturor celor care locuiesc în munte, că ei sunt mulți, împrăștiati prin totă regiunea muntoasă. Mai trece o zi și o noapte în care timp femeia se reface complet și cere lui U ca să fie lăsată să [REDACTAT] acasă. El ridică odihnă și dă ordin de plecare la drum. Se mai umblă o zi întreagă iar ziua următoare încă cîteva ore și cu toții ajung la o cărăruie, care duce în munte, cu stînci în dreapta și în stînga [REDACTAT] consideră că nu este bine ca întreaga ceată să pornească în sus deoarece dacă va fi o capcană vor pieri [REDACTAT]. Alege un grup mare și îi spune femeiei, care a refuzat să le spună cum o chează, că vor să-o ducă pînă acasă și că [REDACTAT] să se infățișeze tatălui ei ea să-l salută. Ea acceptă cu bucurie [REDACTAT] și o ia înainte. U o urmează de aproape. Valea se îngustează pe măsură ce înaintează. Grosul trupei a fost lăsat la capul văii sub comanda lui An [REDACTAT] cu misiunea de a porăji în căutarea lor dacă pînă seara nu vor apărea. Deodată [REDACTAT] se deschide în peretele stîncii o gură de pe teră. Așa ceva nu a mai văzut U și [REDACTAT] din oamenii săi. Lucrul îi îngrozeste. [REDACTAT] întunericul dinăuntru parte din ei refuză să intre, cu toate că femeia îi poftesc cu zîmbetul pe buze. Totul pare de parcă prin aceste locuri n-ar trăi tipenie de om, totuși U simt că ceva, ceva nu poate defini. Niciodată simțul nu l-a îngelat; nu spunea asta nimănui că să nu provoace o nouă derută. Văzînd că oamenii există să intre, femeia îl roagă pe U ca să aștepte; nici nu termină să îi-o spună că și dispare, înainte [REDACTAT] să-o apucă de mînă ca să-o

reție. Gestul îl lasă perplex; simte cum toti ochii sunt atinți asupra sa. Oamenii s-au strâns în jurul său ca să vadă ce va urma și ce zice cel mare. Nici nu a avut timp să o opreasă, el care pînă acum nu a dat gres în nici o acțiune; lucrul ar putea să stîrbească din autoritatea de care se bucură și mai ales de faptul că este considerat ca coborîtor din Iane. Se sperie; cum de a fost atât de încrezător în ea și nici nu s-a sigurat dacă este sinceră sau vrea să-l ducă la pieire. Nu mai stă mult pe gînduri și ordonă cît se poate de hotărît retragerea. Oamenii nu trebuie să simtă prea mult căci faptul ar putea ~~de~~ măstere la o revoltă, ori tocmai despre așa ceva nu este nevoie acumă. Nu trebuie pierdută nici o secundă.

U merge în fruntea grupului dar nu spre direcția de unde au venit ci tot înainte. La un monedă dat valea se largescă din nou. De frica unui atac caută un loc unde să se poată baricada. Alege un virf de stîncă care are sus un fel de căldare cu metereze minunat loc de refugiu și de apărare. Acolo găsește multe pietre care să ar putea folosi la nevoie. Ajuns sus comandă oamenilor să stea în spatele stîncilor gata de apărare. De aici se domină o parte din vale. Se uită înapoi de unde a venit dar nu apare nimic. Este foarte încurcat de situație, nu știe ce să credă, nu se vede nimică și nici o mișcare că acolo ar trăi oameni. Regiunea este stîncoasă prin excelență, bătută de razele soarelui; ici și colo cîte un arbust mărunț sau cîte un zmeoc de iarbă ies din crăpăturile vreunei stînci. Munții nu sunt prea înalți dar foarte abrupti și stîncosi; formează un masiv destul de mare în mijlocul uriașei preri din jur. U și oamenii săi se baricadează în virful stîncii și așteaptă. El nu le explică care este situația însă parte au înțeles despre ce este vorba și ce pericole îi pîndesc.

După o așteptare zadarnică de cîteva ore U formează un grup mic de oameni, din cei mai vinjograși și curajosi și lăsa restul pe loc, cu intenția de a intra în grota în care a dispărut femeia. Pentru a nu se pierde de cei ~~care~~ ^{de} la intrarea văii, trimite ~~cei~~ să-i aducă și pe acești și stabilește ca la sosirea ~~lor~~ să formeze cu toții o tabără și să-l aștepte să iasă din groă, iar în caz că nu va apărea pînă se va întuneca din nou să intre să vadă ce s-a petrecut ^{împ} la nevoie să-i salveze de rău care să-~~l~~ ^{putea} ivi. De data asta este hotărît să joace cartea cea mare, nu se va mai lăsa păcălit și dus de nas. Ajuns la intrarea grotei are un moment de ezitare. De aici se vede dealul unde sunt ceilalți și constată că privind în sus nici nu se vede că ar fi ~~oameni~~ acolo, atât de bine se poate cineva ascunde prin aceste locuri; deci nu este imposibil ca să fie supravegheti în permanență

și la un moment dat chiar atacat prin surprindere fără să mai aibă posibilitatea să se apere; însă nu mai poate da înapoi, trebuie să meargă înainte cu orice preț. Pătrunde deci primul în întunericul din față să urmat de apăape de cei cățiva pe care i-a luat cu el. Cu cît avanseză cu atît se face să nu mai întuneric pînă la un moment dat cînd nu se mai vede absolut nimică. Drumul este bun, fără obstacole și să dă ~~IMPRESIA~~ că este umblat, dar nu se aude și nu se vede nimică. Linigtea fi sperie, numai un ușor sursur de apă se aude în adînc fără să știe din ce direcție. Pereții grotei se ingustează ceeace le permite să se ghidizeze pipăindu-i cu mîinile. Fiecare strînge cu putere arma, și gata de atac. Cu cît merg cu atât linigtea devine mai deplină și nu se mai aude nici apa curgătoare.

Atenția le este încordată la culme și enervarea crește fiindcă nu ajung la nici un capăt. Deodată corridorul se largeste din nou. U ~~ESTE DE~~ ~~CA SA FIE PRECĂUTI~~ și ca să nu se prăvălească în vreo prăpastie. El umbă în frunte cu cea mai mare și în cele din urmă se lasă jos înaintind în patru labe. Este mai sigur și mai practic, necesită o atenție mai mică dînd o stabilitate mai mare și simțind toate denivelările. Vocea lui se aude cu ecou repetat. De frică nici nu mai îndrăznesc să scoată cel mai mic sunet. Fiecare lovitură de piatră și de fiecare dată cînd ating cubitele pămîntului, sgomotul se amplifică din ce în ce ca să pînă la urmă să dispară cu totul. În mintea lor primară au impresia că intră în împărăția lui Uni, ~~că~~ pe care l-au gonit la plecare cu dansul. U și linigtește că Uni nu are intenția să le facă vreun rău deoare ~~EL SE APĂRĂ~~, el care este coborîtor din Iane, lucru care fi mai linigtește. De altfel nici U nu este complet lipsit de teamă și groază. Înaintează totuși în virtutea unei inerții care îl trage fără să vrea înainte și care fi dă putere să reziste. Spre multumirea tuturor grotei se ingustează din nou, atât de mult încît deabia poate avansa un singur om în picioare. ~~LA UN MOMENT DAT~~ se simte un iz de arsură, miroase de parcă s-a ars iarba cosită, dar tot nu se aude nimică. ~~DISPARÈNTE~~ În ecoul, au curajul să vorbească. Nici nu știu de cît timp umblă și dacă afară mai este lumină sau s-a întunecat deabinelea. U comandă oprirea și odihnă. Fiecare a luat cu el în săculețul din piele o bucată mare de carne pe care acumă o măfincă cu placere. Numai foamea și-o pot potoli; setea încă nu-i chinuiește prea mult. În felul acesta adorm repede de obosalea încordării la care au fost supuși. Nu știu cît au dormit dar U se trezeste primul, sperie că nu vede nimică; și aduce ~~în~~ imediat aminte în ce situație se află și cu un răget fi trezeste și pe ceilalți care sar ca arși sus. Spre uimirea lor nu umblă mai mult de o oră că în fata lor

apare lumină. Fericiti aleargă într-acolo, se azvîrle în genunchi, ridică mîinile și mulțumesc lui Iane că nu i-a lăsat în întuneric. U face la fel și-și aduce aminte de fuga sa de pe meleagurile cutii murate de vulcani; acum are aceeași senzație ca atunci cînd a scăpat cu Ia și s-a considerat în afara poliției. Uitindu-se mai atent observă că în fața lor se deschide o vale adîncă imposibil de umblat, mai prăpăstioasă decît cealaltă, cu peretii abrupti și stînci ascuțite. Aici nu se vede că ar fi viață prin apropiere; nu este decît o mică platformă în peretele stîncii, ca un balcon, fără nici o potecă. Se găsesc pur și simplu suspendați deasupra unei păștii fără să poată înainta. La perspectiva că ar putea fi măcelăriți în acest loc U se alarmează. Altă posibilitate decît să se întoarcă în grotă nu au; ~~deocamdată~~ în acest sens. Perspectiva nu prea îi încîntă, ~~pentru că~~ însă ~~deci~~ rămină aici și a se salva tot soluția întoarcerii pe aceeași cale este cea mai bună. ~~totuși~~ exact în aceleași condiții. După un somn bun, atunci cînd consideră că afară ar fi noapte, mai umblă de data asta circa trei ore și se găsesc iar de partea cealaltă. Este zi, soarele se află încă destul de sus, luminând fundul văii. Între timp au sosit și oamenii lui An. Multimea lor umplă toate potecile și este agitație mare. Văzînd că U nu apare, deoarece au lipsit peste trei zile, An a organizat un grup mai mare care să pătrundă în grotă și să-i caute. La ieșirea lor se produce un vacarm de nedescris. Toți cei aproape o mie de ~~bărbați~~ fac roată în jurul lor privindu-i cu interes de parcă să-ar fi întors din cine știe ce expediție. U trece prin rîndurile ~~dâmnicilor~~, care ~~lăudă~~ și se dău respect la o parte din față să și se duce la An care stătea pe o stîncă urmărind întreaga scenă. Pentru prima dată poate fi văzut și surîzind. Este mulțumit că totuși-a isprăvit deocamdată cu bine; ce o să fie de acum în colo este altceva. An îi spune că nu au întîlnit tipenie de om dar că a simțit și simte în permanentă că sunt observați din locuri ascunse care nu se pot ști, lucru ce-l enervează, atât pe el cît și pe oameni. U este foarte surprins de cele întîmpilate. În orice caz grota are și alt drum care duce undeva, pe care ei nu l-au găsit, căci altfel femeia nu ar fi dispărut fără urmă.

~~MARIA CERTEA DE BĂRBATI~~ înoptează în jurul stîncii pe care s-au barbat și cadat înainte de a intra în grotă. Dimineață trimite un grup mai mare ca să vineze și după ce strînge destule provizii pentru două zile dă ordin de plecare. De întors în nici un caz nu se mai poate deoarece aceasta ar însemna o renunțare și în același timp o infrângere totală care ar putea duce la pieircă sa, ceea ce nu dorește femeia.

nici un caz. Hotărgește deci ca să pornească pe una din poteci spre interiorul masivului. Locul fiind destul de îngust oamenii umblă mai mult în monom, ceeaace face ca să se lungească pe tot cursul văii. Lucrul nu-i convine lui U deoarece în felul acesta sunt foarte vulnerabili. Oprește deci și așteaptă o nouă adunare. Formează mai multe grupe mici care să umble compact și la distanțe scurte una față de alta. În felul acesta se poate preîntîmpina cel mai bine orice atac. Se merge din ce în ce mai greu deoarece panta se accentiază iar spre prînz oamenii deabia se mai țin pe picioare. Căldura devine apăsătoare și lipsa de apă se face simțită. Pietrele se încing la maximum frigindu-le tălpile. Unii înaintează în salturi iar alții se aruncă din cînd în cînd la pămînt gemînd de durere. La un moment dat cei care cad nu se mai ridică și parte din ei de lîrează. U dă ordin de oprire și regruparea. Nu au umblat nici măcar pînă seara și au avansat foarte puțin. Uitîndu-se înapoi vede jos locul de unde au plecat. Trebuie așteptat pînă dimineață cînd este năcoare și pietrele nu ard așa de tare. Fiecare se culcă unde găsește mai multă umbră și nimeni nu ar mai fi putut să-i urnească, nici cu amenințarea cu moartea.

U este disperat; nu vede nici un tel al acestei înaintări în deșertul muntos care se întinde în fața lor, un necunoscut înfricoșitor, ceva care îi face parcă să-i îngheje singele în vine fără să știe dece. Linistea și nemigcarea care învăluie tot fi provocată pentru prima dată teamă, dar dispariția fără urmă a femeiei îl frămîntă mai mult ca orice și fi dă în același timp noi speranțe în orice caz prezența ei prin aceste locuri arată că sunt locuite nu se poate altfel și este posibil ca ei să fi apucat un drum greșit care pînă la urmă să-i ducă la pieire, lucru știut de oamenii de aici, ~~pentru~~ care nici nu-i atacă. Cîndul acesta nu-i place. Dacă femeia ar fi fost de bună credință, mai ales că s-a purtat cît se poate de frumos cu ea, ar fi trebuit să le arate calea cea bună și nu să-i lase să urmeze o cale care să-i ducă la moarte. Nici măcar munții de la care a fugit cînd a fost foarte tînăr cînd au pierit toți ai săi nu erau atât de neprimitorii în timpul cutremurului și al erupțiilor vulcanice. Pînă în cele din urmă se hotărgește ca să nu-și pună aceste probleme ci să caute ca să iasă cu orice preț dincurcătură cît mai este timp pentru asta, adică cît timp oamenii se mai țin pe picioare. Nici a doua zi nu se poate pleca deoarece majoritatea ~~...~~ nu se pot mișca. Formează un grup din cei mai sănătoși care să neargă după apă. De data asta are noroc; ei se întorc cu pungile pline cu o apă rece și binefăcătoare. Primit de deci pe rînd în așa fel ca toată lumea să se satură de apă, spre multu-